חיב מותר לעשות כי הכנסת בי המלך
המדרש. ולו להתר. שמעלין בקדש ולו
מודדין. שבי ה מדרש גדול ומכל.כמ
כיוצא בו. מלכו בני העיר בי הכנסת
ליקח בדמיו מטפחות. ליקחין בדמיו
חומשין. מכאן חומשין ליקחין ספר
תורה. אבל מכאן ספ תורה אין ליקח
בדמיו רק ספר תורה אחר. שיין גדול
בקדושה. כמפ תורה וכן באותיה ג.
גבו מן העב מיעות. לבי הכנסת לבטל.
אם לקנות סת. מטפחות. ותיק אין מל
משכון מלא מקדושה קלה לחמורה. חל
אם עשאו מה שגבו לעשות. והתיכו
מ שנגן הנותר לפ מה שיראו. ובל לי
בתי כנסיות. ה הס. תרמת שמחין של
אחן הספרים. מטפחות. ספר יאמר
התנו עליהם. הלו ועי הרבאו. כש
כשמוכרין לבי הכנסת. מגיחין לה
להתנות. ליקח שלא. יעשהו מרחץ:
ובורסקי. וכית הטבילה. בית הארס.
אם לא התנו לי. טובי העיר במעמד
יונשי העיר. בשעת הטבירה. שאם
הליקח מותר לעשות בו ובקדושתו
כל מילו אי מותר. וכן אם התנו לי טובי
העיר כמעמד מנשי העיר. של מותר
הדמים שיהו מולקין מיגן חולין.
אחר שיקחו המשה. וכן אם שקנו
שקבלו הם מנשי העיר עליהם.
מוכר ונתן לבדו כל מה שיראה אין
שוטין ומאמש כמנן בי הכנסת. ובל
נתנן אותה ומוכרין אותה. וכן מותר
ולהחליף ולתת הלבנים והעצים
שלה. כשסתרוה לבנתה. ולו הלוחן.

שאין הקדושה עולה מתבה. אלא
בדמים אם בהגיה שהיו כדמים:
כגון מתנה שאולו לא היה לקבל העה
בתנאתה. אם היו נתנן. וכל זה שמותר
לאחר בעניין שבאותה. בבי הכנסת
של כפרים שנעשית. על דעת בני הכפ.
לבדם. שאם לאחרה יוכלו אבל בית
הכנסת של ערים. על דעת כל העולם
נעשית. ואם לא התעלו שם. ואין מוכרין
אותה לעולם: רחבה של עיר וכתיב
ותעיירות. שמתקבצין שם להתפלל.
בזמן שהן קבוצין. אם. אין יכולין ליכנס
פלס בבית הכנסת. אין בהן קדושה.
שאין קביעותן. אלא עראי כדרס:
שמתפלל בתוך ביתו:

הלכו נשיאות כפים יג

ובהנים: פא בשחרית

ומוסף

ומנחת תענית. שאין בו עולה. בהנים
נשאין כפיהם. אבל מנחת בלאם ג
מושם שבחות. אפ של תענית. שיש
בו נעילה. אם גזירה משום בל יום:
בשם רשי. כתב הלם. מקומי הרמב
ליל שבועות. בלום כפור. ומיכו דהלי:
פרשי. ידיהן. ולא מחלפי. כשאור מנה:
בהן שעבר זעלה. לרגל. בזמן כפור
האיל. ידוע. שאין שברות. לא ירד לפני
חשך דפסול: לא מיגבו אלוק מיגבע
ואה. ואיל בתורש מיגין. אן הבהנים
מדן קשרי מיגבעו. תבנים. ומני שר
שמעתי אלשון רבן. לו מין בא עב
ומיתב טן לו. טוא שנים מיגבעות
לגיון: ובב עמודים. שבפסוק ראשון

נשאר

בעבודה

נשאר

בעבודה

מעמדין ומעבר טבר גדול. בפסוק שני
מעמדין הומעבעית המוכה ומחה
ושלישית מעמדין קמייה מוכה
לזרת. ופסק רב שורה שיכול החזן
לסייע לכהן ראשון ישעה: כיצד
הזכן כשיגיע החזן לברכה ישאר ו
כהנים בעמדם לגול הכיכל. ומתבשרת
כמפרש. ותוך כפיהם הגיע החזן ותיר
כפיהם הגיע החזן לסוף מודים יחזרו
פניהם דרך ימין מול העם. ומשתין
ומתבשרת ומתחילין. יברכך. עד סוף
ג פסוקים ושנן כל העם אחר כל פסוק אחר
וחזן מקריו כל מלה ומלה. ומתחיל
החזן שים שלום. ויחזירו הכהנים פניהם
דרך ימין. מול היכל. וכופתין ומתבשרת
ואז ששיגו מה שגזרת עליכו. עשה
עמנו מה שהבטחתנו בתורתך השק
השקיפה וגו. ולא יוסיפו כרגל בין כרגש
ובקול רם יותר מן פסוקים ולא ולא
בקול רם. ובעמידה. ובשי חות כפים.
וכלשון הקדש. ובמקדש. ובשם המפו
בשעה ששולין ומזכן ולא בגלוי ולא
לא בקדושתו של אהרן ויעמד לברך
שלו ישר כאהבה. וכשגמר החזן כל
ברכתו בשעה ש עקר קלין לזכן
לו. יהי ריצון לפניך. ה אלקי שתהיה
הברכה הזאת שנתתי לברך את
עמך ישר ברכה שלימה. ולא יהיה
בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:
הכהנים ממתינים דבר המקרא
ולא יעבור ולא יחזר לברך הכהנים
ומעבר מתחילה
ומעבר לתחלת כהנים לעשות
לעם. ואין המקרא שנה אחר מפנ

שיתבלבל. תקן עזרא שיעלו חמשה
ויבטו כאחד. ולא ביעבור. והעבור לא
יבטו בפני הכהנים. היו שנים כהנים
המקרא אל בתחלה כהנים אבל לא יחזר
לאחר רבת. אמור להם ונהגו הקהלות
וקרוטא כהנים אל יחיה. אשר רבת
להם שנים חייבין לעלות ולא אחד:
ואל יברכך ה המקרא יהיה ישר
שבל יאמר להם: לא יחזירו הכהנים
פניהם מן המזבח עד שים שלום. ולא
יכפו ומעבעו. עד שיחזרו פניהם מן
המזבח: פ"ב במקדש עולין לזכן
אחר תמיד השחר
ומשתין ומעבעו שלבני ראשי הם.
וכהן גדול נמצא מן הנגיע. ומקריו
כמו בגבולין. ואין שנן תבור אחרן
אבל אחר הפסוקי יעבור ישב בתוך
בתוך יי ולהי ישר מן השלם ועד
השלם. ואל השם המפורש. יוד הי ויו
הי. כבתיבתו. ובמדינה. ומשמרת שמש
הנדיק אל במקדש ראין אל אלא כל
בכהנים. כדי שלא ילמדו אחר הרשע
וחטאי מלמדין אחר ושבע שנים ג
ותלמידיהם: עדי שבלה בהנים כלן
עולין לברך ישר שבשאר מקומות
ונפס שנן ומן. אם לא יש עשר
כהנים שלא עלו שהם שנן ומן:
ומן כהן. רק השלח ובור בלבד אם
מובטח לחזור לתפלתו ראשון לעלות
ומן כהן כלל אל הנבור ולהיכנו ולהי
מבוטחים כבכנו כו. עד ישא לך שלום
ושמו כל שים שלום בלא עניית אמן
לעם. כהן טשמו כפנו אל כמה

ואין פאלין
שעלעפה
בראשאו
ובמלו
בכהנים:

השם

פעמים ביום לכרוה יבוריס. ואם לא
עקר רגלו ליל לרוקן בשעה שלא החזן
ריעה. לא יעלה עצם זה. כבת ויבד מעשה
החטאת: כל כהן שאין עולה ויורד
שבשל מיכות עשה אחת. הרי זה פטור
ג' שב כה תכרכו. מאור הם. ושאלו שולי:
ודוקין כשמים והיכין ווחן. ואמי מירושלמ
לל שאשל בן פני כל הה תשש כח קאי:
לאחורי העמודים. ל' מלעיר נתק לאחרון.
וכל מה שלא יהיה עוד ישב לעולת שאז
עבדי: וכהן שאין מכרך אין מתכרך.
שב ואברה מכרכך. לא יהא לקל בעינך
ברכתם ע' מעלם שהמאים עשים מיסת
הקבה: והאם מסיבים על ידם. ומכרך שמו:
עם שאחורי הכהנים אינן בכלל ברכה
אבל שלגיהם בכלל. ואפי' מחאינה של
ברזל מתפסקת: כהן מעלם שאינו
חכם והוא מוטל ומשאר עבודות אינ
מעלם שפיכל דמים. ואינו בעל מום כמו
ידיו בהקנות ואינבעותיו עקומות:
ואינו עלם ולא בבד פה. ואין ידיו יורד
על דקנו. בשעה שמברכה ולא סומא ואפי'
בחחת ומעינו ולא ידיו יבבעות פעמים
ומחוה. אם ואפי' היו בו מומין אלו. ובעלים
בו אנשי שבו. שאם אין מסתכלים מאים
בתמלא דקנו בשאנו כפנים: אם אינו אנשו
מעלם ושמיטתה דם ואינו שגגה ועשה ת
תשובה להם שאנו שאי. וכן פסק רב
עמרם. ויתקש לאשרת שב לעאור ולשר
לה אשרת פסול שב אך לא יעלה טהע
בחות אל מזבח ה. ובפי גרשום אם אלו
הקשן כי אם לעאיה. בבת לעאר.
ואם כשיר שנשאתר ואשה תשובה

והלא כל ישר חטאו בעל בימי החוכים
ומסתעאו היו שם כמה טהנים ואם הלא
שובו אלי ואשובה אליכם. וקטן כן ג
ולא נתאלו זקנו טשאו כפנו עם אחריהם.
אבל לא מעיטו: שהה שיעור רבעית
יין בבת אחת. שהאם אינבעים בעאיל
ובעבעים על רגם אינבעים ואם אינבע.
אחמש אינבע. בגדל. שאם אשחיין בבל
התיה הנדרים בהן. אין טשאן עד שיס
שיסיר מיט. וכן אם לא נעלו ידיו עד הפרק.
וכן שתה יותר מרבעית. אפ' אזוג
אפ' בכמה פעמים. אבל רבעית אזוג
אם בשתי פעמים טשאן: בשם שאסור
לכהן לברך ולברנם במקדש שכיר. כך
אסור לכל אדם להאירות בשה ואם שלמי
אפ' שכר תאניים. אם שהה אלב ונשתה
ונשתבשה דבתו. שב יין ושכר אל תשת.
ומאיך ליה ולהאירות אות בני ישר. ואותר
לאירות דבר שהאיתקין מאכן בו באו
לאסור שרץ ואלב ודם. ואותר לשבר
לאחור תורה. אם אם אינו מכם קביע לו
לאחרות אסור לאחר שתלמודו הוראה
שהה כדי רבעית. והיה מאיג בחיים כל
שהו. אם ישן מעט אם אלך כדי מיל ע
עבר מיט. שהה יותר מרבעית דיך
ושכרתו חבל רבוב לא: ונתה רבע מנה
מאוגרין הנשתו שהוראותם טהרות
אין חשש והחמאי תבוא עליו ברכה:
פשי כנם אדם לשון גילה על משתו
מברך בכ"ה אלהינו אלה המעלל חכלי ש
שיעה על עני. ואחיר לאישון בתשן
יהי מטן לבנך ה' אלקי שתעלי מאיר
רע. ואבגע רע ואל יבהילוני אלאות

רעים ולא הבהורים רעים והקהו מטעם
שלמה לפניך ותעני דבר מאתה לחיים
ולשלום והחיה שני בני חישן האות
כמו ה׳ המאיר לכל העולם ופגע שטעם
מה שרי יהושע היה חולי ויהי בעם ומה
רבו אני ואומלך כי לדעתי: וקולא
פרש לחשוב מלך ישן. לא יעשה מל
טינה קולו חפץ בפיק לחשוב מו פסל
רחמי ואחר כך ישן. בשעה שיקע
משלטו יוכל לבדוק לכי הבסא ויאמר
התבכרו מבכרים משרתי עליון שמאוב
עד שיבנם ויאמר שזה הדרכן של בני
אדם. וכן כל שעה שילך בשמעון
וכעאתו יטולו דינו ואמר כמו ה׳ אלהים
מה אוקבו על נעילת ידיכם. כמו ה׳ אלהים
מה אשר ביאר את האדם בחכמה וכי
כו נקבו בקבים חלוים חלוים גלוי ויהוא
לפני כמו כבודך שהם יפתח אחד
מהם מו יפתח אחד מהם מי מיבש
להתקיים ולעמוד לפניך יום שעה
אחת כמו ה׳ דומים הולי כל בשר ומ
ונפלאים לעשות: אל הי השמה שנת
כי טהורה אתה בדמותה אותה יזכרתה
ואתה בפחתכי ואתה משמרה בקרבי
ואתה עתר לעלה מאני ואותה עתר
להזירה כי לעתד לבא כל ימון שם
שהשמה תלויה בקרבי אדם אני
לפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי שיאמן אני
עם פגים וקשי עורף אמר לפניך ה׳
אלהי ואלהי אבותי נקי אני ולא חטאתי
כי מועיל שפת שקר ולא יתקן לבעל
הלשון אמר לפניך זך לקחי ואולן לא
פעלתי הלא כחוגב אבן וכיוצא עיר
מלכים כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב

ישר לא יוכלו בגיה להסתר מחבוטיה
מפני כן ה׳ אלקינו לא אוכל להתעלם
ממך כי אדרחי ורבעי דבית ואת כלאות
קנית לכן מחדתי אולבי עוד לחירות
לה ולתת תדה לאלהי ואלה אלקינו רפאינו
לא אות חשר טאותי ואת אישר העלמתי
ושמאתי אוכלתי מסור ולאו תפלה ב
בגדתי בטוחי תתרך בקולן מבדיי:
עבדתי אליתי עריות אלתי גבתי.
דברתי דופי ושקר ולשון הלא ודבריס
בטלים. הטיתי והלכתי פנ חכמי:
נרבים הטיתי משפט. ואטיתי והעל
והרשעתי. זדתי ועתי חולדתי חטאתי
אולתי שבת ושם קדשך. עפלתי שקר
ומאוהב נפשי. ענתי דבר יקרתי עוטה
דיוטך הרתי. כזבתי שבעתי שם אלהי
כעשתי. ועבר לא הקשבתי (מאוהבך.
מרדתי מאוהבי הדרך. עוותי נוטתי
נשבעתי. ושקר בדרתי ספרתי דבר.
סלפתי דרך טוב עוותי. עשיתי שלה
פשעתי מעלתי שקר גרדתי אגרתי דבר.
ובגדתי לכל קשתי עקבי קהותי
לדבר כטלון ושעתי דבר אחר בגד.
רדפתי אחר הכינו שקבתי דבר. אחרתי
תשתי תעבתי תעתעתי. סרתי מאיתלכן
והמשפטיך הטובים. ישר העשיתי
ולא שוה לי. ואתה עניתי על כל הבא
עלי. כי אמת עשית. ואני הרשעתי מה
אומר לפניך ישב מרום ואה ואספר
לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות
והעלומות אתה יודע. אתה יודע דבר
עלם והעלומות. סתרי כל חי אתה ח
פשעתי הלא כחוגב אבן וכיוצא עיר
מלכים חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב

ישר
תעמוד אמרו מייב
כל יוסף מישלה
ולבך אמרו בדבר
בכל אים שבעת
שלא עוד ה׳ אלהי
שהאל אלה כחיה
בש עלה לבי
ואל הבקרי מיד
אמרו אמרה ואלו
הן כבר אלפני ואני
לא שלל קש בקבר
ובעבר ומעיר ורוב
ותבלין ונגל יה
ברטת הבי כל
בשמה ולל בכל
בשתי בעזרות
שר בזמן הזה
ומיטו ה׳ יכנרות
הטוב ומאטיב
דברת האזון
ובדבר האיש
ותפלה כשבת
לדוגמי בחלים יה
אולו ל בדם ובל
יום יום לון נבה
בתמיב מאדל פי
ומבדך לעמי אלא
ולאחר לון ולאחר
ואוכל עד שיגיר
ה׳ בדבות דבדך
שאומר לון מן
האמנין כל כתבה
שאין שאה אלפה
מה בבה בדבה ותפלה
אבלה דאין אולמה
כאן דרמתי נעבדו
אין מגיד אולמה

יין דבר נסתר ארוך ויין נעלם
מגד עמנך יהי ריצון ופנך יאר
ויהי זהרי יומות שתמחול לי עלכל
פשעי ותסלח לי על כל חטאותי ות
ותכפר על כל עונתי אוה חטאתי מה
יופעל לך טיבר היודע: בלה ויבא
ויוקרם ויהי מרום אוה בתשובה
ורוח הנה שובתי לפניך פשעי
ומרדתי הטאתי עויתי פשעתי וישר
העיתי ולא שוה לי ואוה בשבירון
מתעים הנה לבי שבר בקרבי מחב
הלוה אשר ומעותני והנה בבכי
ותחנונים הנה נפשי בחדרים על
יגרה המרגה בכל יום ואל אנא
רפוא נא לה אשוב שחטאותי ושב
ושפשעתי ופנך אוה עונות תשאר
יה יה מי יעמד לנו ואשם ורם
ואיך מ עושהו ויטהר גבר משר כמו
במלאכין ישים תהלה ושחיטם לא זכו
בעיניו ב בעוש לב ביאה וקורם
תולעה אשר מעבר יסודו ושבר
ישוב ותשוכתו הרמתה כי שם ביתו
לבן יה יהי שמו עון פשעי ומחיך
רשעי ומכוונו רחמיך לחייב נ
בשר תביאו ומנוריך ומשבט כמי
מיותך תבלות ותפלתי ומעמו ומותה
עשיר לקוב ענגה ולו עמטאו ולתת
בהם עדיה והעלות עליהם בשר
ולקרוא עליהם עור ולתת חן בטבם
ולהחזיר נשמות בתוך קרביהם
ריצון כל המעשים ומלון כל הנשמות
בא מה האחז נשמו לפני מתים;

יום שמעיהו הנגל מאמר: בא מה אמר מא
מישר נתן לפני כינה והבה כי מלון לו:
מה הכל נגד מה שאל שמבון המרגל: בה בלות
ובן בריה עדר בעבר מלה הקרבה:
בא מה אלי מא שלום עשיתי גי
מלון כל בעבר נגד מקנן שלום עשיתי עבד
יומר שמשלי עבדיה: שלום עשיתי משה;
מלכים עזואים: מלכים עזואים
על ששם סדיון הרשע עשר ישל בתפארה:
על שמתבדיר ידיו על פיקח עזרים
עינו: מרגר חפוריים
על שישב על מטתו: מרגר חפוריים
של שהגיר דלון של מקבעהארץ על המל
הארץ: ששמה לי ליעבי
על שלבשו מעלו: מוזר ישל בגבויה:
על שחגר חגרו: מוקף כמופים
על שנאר: מוקף כמופים
על שהלך ולבכו: הרבה מינעגבר
על שרקץ בגנו: המעבר שנה מת
מעני ותנומה מעפעפי: מהיוני
ופנך יה אלי ולהי מבות שתגלי
לדבר מיטה ואל תקלני לדבי עבירה
ואל תבשני לדי עיון ולא לדי ביין
ותשלום בי מר טוב ואל שלום כי
יעבר רע ותחזיקני במיטך וטן
ומנני השתעבד לך ומחקני ומרפ
רע ולבקני בטיב טוב ומרעשים על
עופ ותבני לחן ולחסד ולרחמים בעי
בעינך ובעיני כל מוחו ותמלני ה
חסדים טובים מלפניך בא יה מלא
הבדים עזבים: עתה ריב השלום והמלא
בתרגום אלו בכל הבנשת בן נתחיבו ששמו
שנין הבריבה בין לו נתחיבו ושעיים מן
מאיין לבריך שום בנגה לבנולה ואם לו שמע
מעמל אין מדבר בדבמו ולא שם סדיון בחרשו

אז יבדך בדעתו אז לבש מעלו שלם
יחד כל באב וכל הקעלה אזים אז
בחץ ימין אז יבדך בדעתם אן בכסאו
אז יבדך בדעתו וכן כולם:

ר' יהי רצון לפניך ה' אלקי ואלהי אבותי
שתתן לי חיים ארוכים חיים של שלום
חיים של טובה חיים של פרנסה וכלכלה
חיים של מחילת חיים של בריכה חיים
של עושר וכבוד חיים של יראת חטא
חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים
שתהא לי השאלות לבי טובה חיים
שרעתך נהנית בהם: יהי רצון לפני
אלהי ואלהי אבותי שתצילני משני
ומעזות פנים ומאדם רע ומחברות
ומיצר רע ומשכן רע ומשטן הו
השחית מדין קשה ומבעל דין קשה
כין בן ברית כין שאינו בן ברית:
יהי רצון לפני אלהי ואלהי אבותי ש
שתשי שוב בסמוך של מעלה
ובמחליטו שלמטה וכן התלמידים
חכמים הרוחב בין עסקין לשמה בין
עסקין שלא לשמה וכל העסקים שלא
לשמה. יהי רצון שיהיו עסקים לשמה:
ר' יהי רצון לפני אלהי אבותי שתהיה
תורתך מומחה ותעמידנה בידי
ולא תהא הבטחה על מחרים ולא קל
קנאת מחרים עלי ואל ידוה לבי ואל
יחשב שני והשמידני בקרן אורה
ואל תעמידני בקרן השמאלה ואל יגוש
ואל מכלה מאבותי: יהי רצון לפני אלהי
אבותי שתגיע בשתי ותניע לי
ברוחי ותתלבש ברחליך ותבקשה
בעיך ותתעלה בחסידותך ותבא לפ

מדת טובך ותעלה תעתך רבון העולמים
אלהי נידע לפניך שרעתי ועשה רעתי
ואל מעכב שאור שבעסה ושעבור
מלכותי. יהי רצון לפני אלהי ואלהי אבותי שתשי
שתשמיני ביטוי וכפוייני ותהיה ומה
ושלום ורעות ותרבה גבולי כתלמי
ותעלים כסופיטו ותרחיב עוב ותקנה
עוב ותשיה חליטו קן עין ותקנינו
בחבר עוב ויעד עוב בשלאר ושמים
ונאמינו אחול לבנינו לדרוה אתשרך
ותבנו לפניך קורת בתשיבו לעובה:
יהי רצון לפני אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא
עוד ואם שחטאתי לפניך מרק בחי
בחמליך הרבים אבל לא על ידי בזיון
וחלאים רעים ויהיו דברי אמרי פי
והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

ר' רשלאלי השכים לשעת קדמה קש
ידיך לבדך אדר קש אין מכיר לבדך
והוא ששה עליהן ואל מה לי מי
שעיר לעמוק בעיה ואלך לעמקו
ועבדו ואזור לעמוק בתוה ע' אתך
ישלאל אם שמיו מגיד לאזור ולבדך.
אל בתגון השלים ובכך אתאך בך עד
שהישלאל לאל וקום ששה על אתר
אלהי בנעלי מוהבה ובך אלהי אתתאמו
מוהבה בכרית התוה אלהי בשבע
אזר ואם לא מגיעה לאזור ולבדך בל
הימלאמלי יעמוק ואחזור ועמוק בכל
הבכרך על הבלה אין מגיד לאזור
בשבל הלק שבמוגיעה עמק אלי
בל האבכך בכרית התוה אין בכר הין. ג
מדמו לא בעגן שישלא ואד אשלבינמל
ובכל שמעל בתה בשי בשמשים ב
לעמוק בתוה אבכך בכרית הגיה
ובשמלך אמרמין בכל הבנסת ואל מלל
ובשלמי מזמרה מזר ומבכך בכל הגיה
ולא משיב בר כה לבשלת אולם שבבר
בבכך קדם שחרין בלש בבנו הרמין
מקמאן והה נאר אלהו משיב הבו ברכה

ובשלה אם מחר ואכיך לעולם בשושנה
ונעשה בתורה:
ט"ו ולהיו לא אוכלו לעשיק ברבותו:
(פלגות ביכה אוכל במוכה לעיל
מתחת בברוך עשיך לגאים והעבר
והודיע כי הוא סוף בכבה לעשיק
כל׳ ויש כל תכבות בכה עבר נו נ"ב
כל מיים והיך והי רבת בהומט וש
כל מוסר בהשוי׳ ומוסר ומיים לש
תורה הן:

ובעבר נא ה"ו ולהיו דברי תורתך בפי
ובתפילות שאך בית ישל ועביה מנה
ותנומתיה ועיניו עאך ישל טל
יודע שמך ושפקי תורתך כל׳ ו׳
המאמר הזה ושמו ישל: ט"ו
ולהיטו לא ישר בחר בנו מכל העמ׳
ועתן לנו את תורתו כל ה"ו עתן התורה:

וידבר ה"ו אל משה לאמר דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את
בני ישל אמור להם יברכך ה"ו ושמר׳
יאר ה"ו פניו אליך ויחונך ישא ה"ו פנ׳
אליך וישם לך שלום ושמו את שמי
על בני ישל ואני אברכם: ושלש בלשון
אלו הדברים שמין להם שיעור הבינה
והבטחים והמיון ומדות חסדים
ותאור תורה אלו הדברים שמדקים עוש
אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה
והקיון קיימת לו לעולם הבא. אלו בן
בכור אב ואם ומדות חסדים והט
הבאת שלום שבין אדם לחבירו נ
ותאור תורה כנגד כולם: ושלה
הלות אל עיניו בל ישל החאירו
על עמון שופל ואור שבתיה
בחיבל ושבות עליה לבנייה. אב
רבי אליהן בל השונה הלבות מודעה

ו׳ שהוא בן העולם הבא אלה אליעזר
אומר לא מעלו קלמיה חסדו אדבר שלו
בעולם שבל ולל בנין ואומרים ובכשלו
בנו:

וידבר ה"ו אל משה לאמר: יש אות אל אהרן
ואות בנו לאמר זאות תורה העולה
היא העולה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי
בד ילבש על בשרו והרים את הדשן
אשר תאכל האש את העולה את
המזבח ושמו אויל המזבח: ופשט
את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוצ
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור: והאש על המזבח תוקד בו
לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר וערך עליה העולה
והקטיר עליה חלבי השלמים: אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
וידבר ה"ו אל משה לאמר: זאת
בני ישר ואמרת אלהם אתקרבני
לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו לי
להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו לה׳ כבשים
בני שנה תמימים שנים ליום עולה
תמיד: את הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת ל
למנחה בלולה בשמן רבעית
ההין: עלת תמיד העשויה בהר
סיני לריח ניחח אשה לה׳: ונסכו
רבעית ההין לכבש האחד בקדש
הסך שכר לה׳: ואת הכבש השנ

תנשה בין העיבים כמחצית הנקי
וכשכו תנשה יושה ריח ניחח ל״ה:
ובשלמי מודים: ובאים השחר שני
כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן
עפכו: עולת שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה: וברא״ש חדש מודים:
וברא״שי חדשיכם תקריבו עולה
לה׳ פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים:
ושלשה עשרונים סלת מנחה
בלולה בשמן לכבש האחד: עלה ריח
ניחח אשה לה׳: ונסכיהם חציו הין
יהיה לפר ושלישית ההין לאיל
ורביעית ההין לכבש יין זאת עולת
עולת חדש בחדשו לחדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לחטאת לה׳ על
עולת התמיד יעשה ונסכו: וקרבן
נבחיריה: ועתה לה׳ מנחתי הורה
ומשלחי כומי עולם ופשעים כל
קדמוניות: ושולה כחרבות ומעלה
עליו הכל מלו הקרבן: אויהו מ״
מקומן של זבחים קדשים קדשים
שחיטתן בינפון: פר ושעיר שלא
הנפוים שחיטתן בינפון וקבול
דמן בכלי שרת בינפון ודמן טעון
הזיה על בין הבדים ועל הפרכת
ועל מזבח הזהב: ומתנה יוחת
מהן משבבת שיורי הדם היה ש״
שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון: ואם לו נתן לו מעבר:
פרים הנשרפים ושעיריה הנשר
הנשרפים שחיטתן בתפון וקבול

דמן בכלי שרת בינפון ודמן טעון
הזייה על הפרכת ועל מזבח הזהב.
ומתנה יוחת מהם מעבבת שיורי
הדם היה שופך על יסוד מערבי של
מזבח החיצון אם לא נתן לו מעבר:
אילו ואילו נשרפין בבית מדרשה של
הדשן: חטאת בינבור והיחיד אילו
חטאות הינבור שעירי חדשי חדשי
ושל מערות שחיטתן בינפון וקבול דמן
בכלי שרת בינפון. ודמן טעון אורבע
מתנות על אורבע קרנות בייני עלה
לכבש ופנה לסובב כמה לו לקין דמון
מזרחי: מדרחי ינפון: ינפון מערבי.
מערבי דמון. שיורי הדם היה שופך
על יסוד דרומי. ונאכלין לבנים מן
הקלעים לזכרי כהנה בכל מאוכל
ואם ואילה עד חיצון: השלה קדשי
קדשים שחיטתן בינפון וקבול דמה
בכלי שרת בינפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן מרבע ושעונה הפשט
ונתיח וכלו באשים: דבחי שלמי
הינבור ואשמות אלו הן אושמות
אשם גזילות אשם מעילות אשם
שפחה חרופה אשם נזיר אשם
מצורע אשם תלוי שחיטתן בינפון
וקבול דמן בכלי שרת בינפון ודמן
טעון שתי מתנות שהן מרבע וכל
נאכלין לבנים מן הקלעים לזכרי
כהנה בכל מאוכל אם ואילה עד חיצון:
הטלה ואיל נזיר קדשים קלים
שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן מרבע ונאכלין
בכל העיר לכל אדם בכל מאוכל אם ואילו

לפר האחד: ושעיר עשרה שלמים בקרבן האחד ושעיר אחד ישעיר לה׳ בלבד בעבודה בעבודה בעבודה

עד חיטות: התורה ואילו ביום קדש
קליס שחיטתן בכל מקום בעזרה ואין
טעון שתי מתנות שהן חובה ושלמי
בכל העיר וכל אדם בכל מאכלו ו
ולה עד חיטות: והמורם מהם כיון
כיוונו בהם גולן שהמורם מאכל
לכהנים לנשיהם ולבניהם ועבדיהם:
שלמי קדש קליס שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנו
שהן מרבע ונאכלין בכל העיר לכל
אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
אחד: והמורם מהם כיונו אולן
שהמורם נאכל לכהנים ונשיהם
ובניהם ועבדיהם: הבכור והמעשר
והפסח קדשים קליס שחיטתן בכל
מקום בעזר זמן טעון מתנה אחת:
וכולם שייתן בעד היסוד: שנה ב
בחיות: הבכור נאכל לכהנים לה
והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העי
בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד:
הפסח אינו נאכל אלא בלילה אחד
נאכל אולו עד חצות: ואינו נאכל
אולו למנין: ואינו אוכל אולו יצלי:
ר שמעון אומר בשלש עשרה מדו
התורה נדרשת בהן בקל וחומר
בבנין אב מכתוב אחד: ובנין אב
משני כתובים: בכלל ופרט בפרט
וכלל: בכלל ופרט וכלל: ואי אתה
אומר כענין הפרט: בכלל שהוא מרבה
ופרט: בפרט שהוא מרבה וכלל
כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
ללמד לא ללמד על עצמו אינו אלא
ללמד על הכלל כולו אינו: כל דבר

שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר
שהוא בעניינו ויצא להקל ולא להמ
וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
לטעון טעון אחר שלא בעניינו ויצא
להקל ולהחמיר: כל דבר שהיה בכלל
ויצא לדון בדבר החדש ולא מתחד
יכול להחזירו לכלל בפירוש דבר
אחר מעניינו: דבר אחר מפורש שני
כתובים מכחישין זה את זה עד שיב
שיבא שלישי ויכריע ביניהם:

ועשה המורם ויבא שתי בכורות ומורם
יולדת בלבנו ושנים ויוצאר: ר בן הר
העזאי אומר הטה אזנך ושמע
פקח עיניך וראה חדש ומחדשתינו
והעיר חשר נקהל שמך עליה כי
לא על ידקתינו אנחנו מפילים תחנו
לפניך כי על רחמיך הרבים: שמעה
ה פלהה ה הקשיבה ועשה אל תאח
ומענך אלהי כי שמך נקרא עליך
ועל עמך: מה אנחנו מה חיינו מה
חסדינו מה צדקתנו מה נאמר לפנ
ה אלהינו ואלהי אבתינו הלא כל הג
הגבורים כאין לפניך ואנשי השם
כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים
כבלי השכל כי כל מעשיהם ימי חיינו
הבל ומותר האדם מן הבהמה ישר מי
כי הכל הבל: ואתה אמרת עמך בני
בריתך בני אברהם אוהבך שנשבעת
לו בהר המוריה זרע יצחק יחיד
שנעקד על גבי המזבח עדות יעק
בנך בניך כי מיום בתך שיובנת
אותו ומשמחתך ששמחת בו
אקריות שמו ישר וישורון. לפיכך

ויגבע חייכין והודותך ושבחך
ולפחדך ולרוממך וליתן שבח והודיה
לשמך ולהיכין חזון לוח ולפנך שירה
בכל יום תשלומין מה טוב חלקינו מה
נעים גורלינו ומה יפה ירושתינו יום
אשריו שאותנו משכימים ומעריבים
ומעריבי בכתי כנסיות ובכתי מדר
מדרשות ומומרי בכל יום פעמים
ביום בה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
ומה הוא אל קרוב שנכרנו השם
ומה הוא אל אחר שנכרנו העולם
ומה הוא יי בעולם הזה ומה הוא
אל בעולם הבא ושנותיך לא יתמו ק
דוש אתה שאל על מקדשי שמך
וכישועתך תרום ותגביה קרנינו כאז
מקדש שמך ברבים: ומה הוא
אלהינו בשמים ממעל ובשחיה
השמים העליונים ומה אתה הוא
ראשון ומה הוא מחרון ומבלעדיך
אין אלהים קבון הוויתך מעולם כבר
כל הארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל
כי אתה הוא אלהים לבדך בכל ממלכו
הארץ ומה עשיתה את השמים וא
ת הארץ ומה הים ואת כל אשר
בם ומי בכל מעשה ידיך בעליונים
מי בתחתונים שיאמר לך מה תעשה
יודיעו שבשמים עשה עמנו בעבור
שמך הגדול וקיים לנו אלהינו מה
שהמרת על ידי נביאיך חוזך כשר
ה הוא אלהינו ואתכם ובעת הקיצו
אותכם כי אתו אתכם ושם ומלה
בכל עולמי הארץ בשובי אתכם שבוע
ועינכם אמר יי אלהינו אתי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל הרחמן אב הרחמים ברוך שאמר ועשה ברוך עושה בראשית

ברוך אמר ועשה ברוך עושה בראשית

ונפל קדמי אתשה קדשו: ברכי נפשי
אתיי ואל תשכחי כל גמוליו: ברכו יי
מלאכיו גבורי כח עשה דברו לשמע
בקול דברו: ברכו יי כל צבאיו משר
תי משרתיו עושה רצונו: ברכו יי כל
מעשיו בכל מקומות ממשלתו: ברכי
נפשי אתיי: ברכי נפשי אתיי אלהי
גדלת מאד הוד והדר לבשת: עושיה
לו בהיר אזמרה לאלהי בעודי: יערב
עליו שיחי אנכי אשמח ביי: יתמו
חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי אתיי הללויה: יהי רשון
ופנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו:

ברוך שאמר והיה העולם ברוך
הוא בשם כל עשה מעשה
בראשית כל אומר ועשה כל גזר
ומקיים כל מרחם על הארץ כל מרחם
על הבריות כל משלם שכר טוב ליראיו
ומחסיה לקוים: כל הוא בנבראו ומלכותו
כל הוא שאין לפניו עולה ולא משנה
מעבר ולא מקבל שוחד כל טהרה ומישר
כל אלהי לקיים לעבדיו: כל יי אלהינו מלא
הכל הטוב הרחמן האל הגדול בכבודו עולם
המשובח והמפואר מלשון כל הסדרים
ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלל ונ
אלהינו בשבחות ובזמירות נגדלך ונ
ונשבחך ונפארך ונרוממך ונעריצך
ונזכיר מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים
מלך משבח ומפואר עדי עד כל יי
מלך מהלל בתשבחות: הודו ליי כי טוב
כשמו הודו בעמים עלילותיו: שירו
לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:

התהלך לפני ושהיה תמים: ויתן ברית ביני
ובינך וארבה אתך במאד מאד: ויפל אברם
על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה
ברתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא
עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
מהם יצאו: והקמתי את בריתי ביני
وبינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית
עולם להיות לאלהים לך ולזרעך אחריך:
ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ
מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם
והיתי להם לאלהים: ויאמר אלהים
אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה
וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי
אשר תשמרו ביני وبינכם وبين זרעך
אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם
את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני وبינכם: ובן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא: הימול יולד ביתך
ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם: וערלה זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה את בריתי הפר: ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:
וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
יהיו ממנה: ויפל אברהם על פניו
ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה
יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד: ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקרת את שמו יצחק והקמתי את
בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו:
ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפרתי אתו והרבתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאים יולד והתי
אתו לגוי גדול: ואת בריתי אקים
את יצחק אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת: וכלתו לדבר
עמו ויעל אלהים מעל אברהם:
ויקח אברהם את ישמעאל בנו
ואת כל יולדי ביתו וכל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימל
את בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם
בן תשע ותשעים שנה בהמלו בשר
ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה
שנה בהמלו בשר ערלתו: בעצם
היום הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו: וכל אנשי בתו ילדי בית
וקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו
יחד: ויראה אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח האהל כחם
היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ
לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה: ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך
יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת: ויבהל אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות:
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר
רך וטוב ויתן אל הנער ויבהל לעשות
אתו: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו
אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל: ויאמר שוב אשוב אליך
כעת חיה והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל והוא
אחריו: ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל היות לשרה
ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי: הפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן: ותכחש שרה
לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת: ויקמו
משם האנשים וישקיפו על פני
סדם והלכים אברהם עמם לשלחם:
ויאמר יהוה המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה
לגוי גדול ועצום וברכו בו כל
גוי הארץ: כי ידעתיו למען אשר
יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו: ויאמר יהוה
זעקת סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מאד: ארדה
נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי
עשו כלה ואם לא אדעה:
ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה:
ויגש אברהם ויאמר האף תספה
צדיק עם רשע: אולי יש חמשים
צדיקים בתוך העיר האף תספה
ולא תשא למקום בעבור חמשים
הצדיקים אשר בקרבה: חלילה לך
מעשות כדבר הזה להמית צדיק
עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה
לך השופט כל הארץ לא יעשה
משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
לכל המקום בעבורם: ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון
חמשה מחמשים הצדיקים התשחית
בחמשה את כל העיר ויאמר לא
אשחית אם אמצא שם ארבעים
ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי
ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים: ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא
אמצא שם שלשים: ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא
אשחית בעבור העשרים: ויאמר
אל נא יחר לאדני ואדברה אך
הפעם אולי ימצאון שם עשרה
ויאמר לא אשחית בעבור העשרה:
ויאמר יהוה אל אברהם לך לך
מארצך וממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך: ואעשך
לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה: ואברכה מברכיך
וקללך אאר ונברכו בך כל
משפחות האדמה: וילך אברם
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו
לוט ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן:
ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל
רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ובארצה כנען
באו: ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ: וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו: ויסע
משם הר מקדמה אהלה בית אל
מים ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם
הלוך ונסוע הנגבה: והרעב
בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי כבד הרעב בארץ:
ויהי כאשר הקרב לבוא מצרים
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא
ידעתי כי אשה יפת מראה את:
והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את
למען יטב לי בעבורך וחיתה
נפשי בגלל אתך: ויהי כבוא
אברם מצרים וראו המצרים
את האשה כי יפה היא מאד:
וראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה: ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנים וגמלים: ויגע יהוה
את פרעה נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי אשת אברם:
ויקרא פרעה לאברם ויאמר
מה זאת עשית לי למה לא
הגדת לי כי אשתך היא:
למה אמרת אחתי היא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך: וצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו
ואת אשתו וכל אשר לו:
ויעל אברם ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר לו ולוט
עמו הנגבה: ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב:
וילך לסעיו מן הנגב
ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי:
המזבח אשר עשה שם בראשונה
ויקרא שם אברם בשם יהוה:
וגם ללוט הלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים:
ולא נשא אתם הארץ לשבת
יחדו כי היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו:
ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט
והכנעני והפרזי אז יושב
בארץ: ויאמר אברם אל לוט
אל נא תהי מריבה בינתי
وبינך ובין רעי وبين רעי
כי אנשים אחים אנחנו:
הלא כל הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם השמאל
ואימינה והימין ואשמאילה
ויבחר לו לוט את כל כבר
הירדן כי משקה לכל
לפני שחת יהוה את סדם
ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים בבאך צער:
ויבחר לו לוט את כל כבר
הירדן ויסע לוט מקדם
ויפרדו איש מעל אחיו:
אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הכבר
ויאהל עד סדם: ואנשי
סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד מאד:
ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה
מן המקום אשר אתה שם
צפנה ונגבה וקדמה וים:
כי את כל הארץ אשר
אתה רואה לך אתננה
ולזרעך עד עולם:
ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל
איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך ימנה:
קום התהלך בארץ
לארכה ולרחבה כי לך
אתננה: ויאהל אברם
ויבא וישב באלני
ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה:
ויהי בימי אמרפל
מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר
מלך עילם ותדעל
מלך גוים: עשו מלחמות
את ברע מלך סדם
את בירשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים
מלך בלע הוא צוער:
כל אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח:
שתים עשרה שנה
עבדו את כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה
מרדו: ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת זוזים בהם
ואת האימים בשוה
קריתים: ואת החרי
בהרם שעיר עד אל
פארן אשר על המדבר:
ויסבו ויבאו אל עין
משפט הוא קדש
ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את
האמרי היושב בחצצון
תמר: ויצא מלך סדם
ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער ויערכו
אתם מלחמה בעמק
השדים: את כדרלעמר
מלך עילם ואת תדעל
מלך גוים ואת אמרפל
מלך שנער ואריוך
מלך אלסר ארבעה
מלכים את החמשה:
ועמק השדים באר
באר חמר ומלך סדם
ועמרה נפלו שמה
והנשאר הנה אל
ההר: ויקחו את כל
רכוש סדם ועמרה
ואת כל אכלם
וילכו: ויקחו את
לוט ואת רכושו
בן אחי אברם
והוא יושב בסדם:
ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי
והוא שכן באלני
ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי
ברית אברם:
וישמע אברם כי
נשבה אחיו
ויריק את חניכיו
ילידי ביתו
שמנה עשר
ושלש מאות
וירדף עד דן:
ויחלק עליהם
לילה הוא
ועבדיו ויכם
וירדפם עד
חובה אשר
משמאל לדמשק:
וישב את כל
הרכש וגם
את לוט אחיו
ורכושו וגם
את הנשים
ואת העם:
ויצא מלך
סדם לקראתו
אחרי שובו
מהכות את
כדרלעמר
ואת המלכים
אשר אתו
אל עמק
שוה הוא
עמק המלך:
ומלכי צדק
מלך שלם
הוציא לחם
ויין והוא
כהן לאל
עליון:
ויברכהו
ויאמר
ברוך אברם
לאל עליון
קנה שמים
וארץ:
וברוך אל
עליון
אשר מגן
צריך בידך
ונתן לו
מעשר מכל:
ויאמר מלך
סדם אל
אברם תן
לי הנפש
והרכש קח
לך:
ויאמר אברם
אל מלך
סדם הרימתי
ידי אל
יהוה אל
עליון
קנה שמים
וארץ:
אם מחוט
ועד שרוך
מנעל
ואם אקח
מכל אשר
לך ולא
תאמר
אני
העשרתי
את אברם:
בלעדי
רק אשר
אכלו
הנערים
וחלק
האנשים
אשר
הלכו
אתי
ענר
אשכל
וממרא
הם יקחו
חלקם:
אחר
הדברים
האלה
היה דבר
יהוה
אל אברם
במחזה
לאמר
אל תירא
אברם
אנכי
מגן לך
שכרך
הרבה
מאד:
ויאמר
אברם
אדני
יהוה
מה תתן
לי
ואנכי
הולך
ערירי
ובן
משק
ביתי
הוא
דמשק
אליעזר:
ויאמר
אברם
הן לי
לא נתת
זרע
והנה
בן
ביתי
יורש
אתי:
והנה
דבר
יהוה
אליו
לאמר
לא
יירשך
זה
כי
אם
אשר
יצא
ממעיך
הוא
יירשך:
ויוצא
אתו
החוצה
ויאמר
הבט
נא
השמים
וספר
הכוכבים
אם
תוכל
לספר
אתם
ויאמר
לו
כה
יהיה
זרעך:
והאמן
ביהוה
ויחשבה
לו
צדקה:
ויאמר
אליו
אני
יהוה
אשר
הוצאתיך
מאור
כשדים
לתת
לך
את
הארץ
הזאת
לרשתה:
ויאמר
אדני
יהוה
במה
אדע
כי
אירשנה:
ויאמר
אליו
קחה
לי
עגלה
משלשת
ועז
משלשת
ואיל
משלש
ותור
וגוזל
יונה:
ויקח
לו
את
כל
אלה
ויבתר
אתם
בתוך
ויתן
איש
בתרו
לקראת
רעהו
והציפר
לא
בתר:
ויורד
העיט
על
הפגרים
ויבדם
אברם:
ויהי
השמש
לבוא
ותרדמה
נפלה
על
אברם
והנה
אימה
חשכה
גדלה
נפלת
עליו:
ויאמר
לאברם
ידע
תדע
כי
גר
יהיה
זרעך
בארץ
לא
להם
ועבדום
וענו
אתם
ארבע
מאות
שנה:
וגם
את
הגוי
אשר
יעבדו
דן
אנכי
ואחרי
כן
יצאו
ברכש
גדול:
ואתה
תבוא
אל
אבתיך
בשלום
תקבר
בשיבה
טובה:
ודור
רביעי
ישובו
הנה
כי
לא
שלם
עון
האמרי
עד
הנה:
ויהי
השמש
באה
והעלטה
היתה
והנה
תנור
עשן
ולפיד
אש
אשר
עבר
בין
הגזרים
האלה:
ביום
ההוא
כרת
יהוה
את
אברם
ברית
לאמר
לזרעך
נתתי
את
הארץ
הזאת
מנהר
מצרים
עד
הנהר
הגדול
נהר
פרת:
את
הקני
והקנזי
והקדמני
והחתי
והפרזי
והרפאים
והאמרי
והכנעני
והגרגשי
והיבוסי:
ושרי
אשת
אברם
לא
ילדה
לו
בן
ולה
שפחה
מצרית
ושמה
הגר:
ותאמר
שרי
אל
אברם
הנה
נא
עצרני
יהוה
מלדת
בא
נא
אל
שפחתי
אולי
אבנה
ממנה
ויעל
אברם
לקול
שרי:
ותקח
שרי
אשת
אברם
את
הגר
המצרית
שפחתה
מקץ
עשר
שנים
לשבת
אברם
בארץ
כנען
ותתן
אתה
לאברם
אישה
לו
לאשה:
ויבא
אל
הגר
ותהר
וכי
ראתה
כי
הרתה
ותקל
גברתה
בעיניה:
ותאמר
שרי
אל
אברם
חמסי
עליך
אנכי
נתתי
שפחתי
בחיקך
ותרא
כי
הרתה
ואקל
בעיניה
ישפט
יהוה
ביני
وبينך:
ויאמר
אברם
אל
שרי
הנה
שפחתך
בידך
עשי
לה
הטוב
בעיניך
ותענה
שרי
ותברח
מפניה:
וימצאה
מלאך
יהוה
על
עין
המים
במדבר
על
העין
בדרך
שור:
ויאמר
מלאך
יהוה
אליה
הגר
שפחת
שרי
אשר
באת
מזה
ואנה
תלכי
ותאמר
מפני
שרי
גברתי
אנכי
ברחת:
ויאמר
לה
מלאך
יהוה
שובי
אל
גברתך
והתעני
תחת
ידיה:
ויאמר
לה
מלאך
יהוה
הרבה
ארבה
את
זרעך
ולא
יספר
מרב:
ויאמר
לה
מלאך
יהוה
הנך
הרה
וילדת
בן
וקרת
שמו
ישמעאל
כי
שמע
יהוה
אל
עניך:
והוא
יהיה
פרא
אדם
ידו
בכל
וידי
כל
בו
ועל
פני
כל
אחיו
ישכן:
ותקרא
שם
יהוה
הדבר
אליה
אתה
אל
ראי
כי
גם
הלם
ראיתי
אחרי
ראי:
על
כן
קרא
לבאר
באר
לחי
ראי
הנה
בין
קדש
وبين
ברד:
ויולד
הגר
לאברם
בן
ויקרא
אברם
שם
בנו
אשר
ילדה
הגר
ישמעאל:
ואברם
בן
שמנים
שנה
בהולד
הגר
לאברם
ישמעאל:
ויהי
אברם
בן
תשע
ותשעים
שנה
ויראה
יהוה
אל
אברם
ויאמר
אליו
אני
אל
שדי
התהלך
לפני
והיה
תמים:
ואתנה
בריתי
ביני
وبينך
וארבה
אתך
במאד
מאד:
ויפל
אברם
על
פניו
וידבר
אתו
אלהים
לאמר:
אני
אתי
הנה
בריתי
אתך
והיית
לאב
המון
גוים:
ולא
יקרא
עוד
את
שמך
אברם
והיה
שמך
אברהם
כי
אב
המון
גוים
נתתיך:
והפרתי
אתך
במאד
מאד
ונתתיך
לגוים
ומלכים
מהם
יצאו:
והקמתי
את
בריתי
ביני
وبينך
وبين
זרעך
אחריך
לדרתם
לברית
עולם
להיות
לאלהים
לך
ולזרעך
אחריך:
ונתתי
לך
ולזרעך
אחריך
את
ארץ
מגריך
את
כל
ארץ
כנען
לאחזת
עולם
והיתי
להם
לאלהים:
ויאמר
אלהים
אל
אברהם
ואתה
את
בריתי
תשמר
אתה
וזרעך
אחריך
לדרתם:
זאת
בריתי
אשר
תשמרו
ביני
وبينך
وبين
זרעך
אחריך
המול
לכם
כל
זכר:
ונמלתם
את
בשר
ערלתכם
והיה
לאות
ברית
ביני
وبينך:
ובן
שמנת
ימים
ימול
לכם
כל
זכר
לדרתיכם
יליד
בית
ומקנת
כסף
מכל
בן
נכר
אשר
לא
מזרעך
הוא:
הימול
יולד
ביתך
ומקנת
כספך
והיתה
בריתי
בבשרכם
לברית
עולם:
וערלה
זכר
אשר
לא
ימול
את
בשר
ערלתו
ונכרתה
הנפש
ההוא
מעמיה
את
בריתי
הפר:
ויאמר
אלהים
אל
אברהם
שרי
אשתך
לא
תקרא
את
שמה
שרי
כי
שרה
שמה:
וברכתי
אתה
וגם
נתתי
ממנה
לך
בן
וברכתיה
והיתה
לגוים
מלכי
עמים
יהיו
ממנה:
ויפל
אברהם
על
פניו
ויצחק
ויאמר
בלבו
הלבן
מאה
שנה
יולד
ואם
שרה
הבת
תשעים
שנה
תלד:
ויאמר
אברהם
אל
האלהים
לו
ישמעאל
יחיה
לפניך:
ויאמר
אלהים
אבל
שרה
אשתך
ילדת
לך
בן
וקרת
את
שמו
יצחק
והקמתי
את
בריתי
אתו
לברית
עולם
לזרעו
אחריו:
ולישמעאל
שמעתיך
הנה
ברכתי
אתו
והפרתי
אתו
והרבתי
אתו
במאד
מאד
שנים
עשר
נשיאים
יולד
והתי
אתו
לגוי
גדול:
ואת
בריתי
אקים
את
יצחק
אשר
תלד
לך
שרה
למועד
הזה
בשנה
האחרת:
וכלתו
לדבר
עמו
ויעל
אלהים
מעל
אברהם:
ויקח
אברהם
את
ישמעאל
בנו
ואת
כל
יולדי
ביתו
וכל
מקנת
כספו
כל
זכר
באנשי
בית
אברהם
וימל
את
בשר
ערלתם
בעצם
היום
הזה
כאשר
דבר
אתו
אלהים:
ואברהם
בן
תשע
ותשעים
שנה
בהמלו
בשר
ערלתו:
וישמעאל
בנו
בן
שלש
עשרה
שנה
בהמלו
בשר
ערלתו:
בעצם
היום
הזה
נמול
אברהם
וישמעאל
בנו:
וכל
אנשי
בתו
ילדי
בית
וקנת
כסף
מאת
בן
נכר
נמלו
אתו
יחד:
ויראה
אליו
יהוה
באלני
ממרא
והוא
ישב
פתח
האהל
כחם
היום:
וישא
עיניו
וירא
והנה
שלשה
אנשים
נצבים
עליו
וירא
וירץ
לקראתם
מפתח
האהל
וישתחו
ארצה:
ויאמר
אדני
אם
נא
מצאתי
חן
בעיניך
אל
נא
תעבר
מעל
עבדך:
יקח
נא
מעט
מים
ורחצו
רגליכם
והשענו
תחת
העץ:
ואקחה
פת
לחם
וסעדו
לבכם
אחר
תעברו
כי
על
כן
עברתם
על
עבדכם
ויאמרו
כן
תעשה
כאשר
דברת:
ויבהל
אברהם
האהלה
אל
שרה
ויאמר
מהרי
שלש
סאים
קמח
סלת
לושי
ועשי
עגות:
ואל
הבקר
רץ
אברהם
ויקח
בן
בקר
רך
וטוב
ויתן
אל
הנער
ויבהל
לעשות
אתו:
ויקח
חמאה
וחלב
ובן
הבקר
אשר
עשה
ויתן
לפניהם
והוא
עמד
עליהם
תחת
העץ
ויאכלו:
ויאמרו
אליו
איה
שרה
אשתך
ויאמר
הנה
באהל:
ויאמר
שוב
אשוב
אליך
כעת
חיה
והנה
בן
לשרה
אשתך
ושרה
שמעת
פתח
האהל
והוא
אחריו:
ואברהם
ושרה
זקנים
באים
בימים
חדל
היות
לשרה
ארח
כנשים:
ותצחק
שרה
בקרבה
לאמר
אחרי
בלתי
היתה
לי
עדנה
ואדני
זקן:
ויאמר
יהוה
אל
אברהם
למה
זה
צחקה
שרה
לאמר
האף
אמנם
אלד
ואני
זקנתי:
הפלא
מיהוה
דבר
למועד
אשוב
אליך
כעת
חיה
ולשרה
בן:
ותכחש
שרה
לאמר
לא
צחקתי
כי
יראה
ויאמר
לא
כי
צחקת:
ויקמו
משם
האנשים
וישקיפו
על
פני
סדם
והלכים
אברהם
עמם
לשלחם:
ויאמר
יהוה
המכסה
אני
מאברהם
אשר
אני
עשה:
ואברהם
היו
יהיה
לגוי
גדול
ועצום
וברכו
בו
כל
גוי
הארץ:
כי
ידעתיו
למען
אשר
יצוה
את
בניו
ואת
ביתו
אחריו
ושמרו
דרך
יהוה
לעשות
צדקה
ומשפט
למען
הביא
יהוה
על
אברהם
את
אשר
דבר
עליו:
ויאמר
יהוה
זעקת
סדם
ועמרה
כי
רבה
וחטאתם
כי
כבדה
מאד:
ארדה
נא
ואראה
הכצעקתה
הבאה
אלי
עשו
כלה
ואם
לא
אדעה:
ויפנו
משם
האנשים
וילכו
סדמה
ואברהם
עודנו
עמד
לפני
יהוה:
ויגש
אברהם
ויאמר
האף
תספה
צדיק
עם
רשע:
אולי
יש
חמשים
צדיקים
בתוך
העיר
האף
תספה
ולא
תשא
למקום
בעבור
חמשים
הצדיקים
אשר
בקרבה:
חלילה
לך
מעשות
כדבר
הזה
להמית
צדיק
עם
רשע
והיה
כצדיק
כרשע
חלילה
לך
השופט
כל
הארץ
לא
יעשה
משפט:
ויאמר
יהוה
אם
אמצא
בסדם
חמשים
צדיקים
בתוך
העיר
ונשאתי
לכל
המקום
בעבורם:
ויען
אברהם
ויאמר
הנה
נא
הואלתי
לדבר
אל
אדני
ואנכי
עפר
ואפר:
אולי
יחסרון
חמשה
מחמשים
הצדיקים
התשחית
בחמשה
את
כל
העיר
ויאמר
לא
אשחית
אם
אמצא
שם
ארבעים
ויסף
עוד
דבר
אליו
ויאמר
אולי
ימצאון
שם
ארבעים
ויאמר
לא
אעשה
בעבור
הארבעים:
ויאמר
אל
נא
יחר
לאדני
ואדברה
אולי
ימצאון
שם
שלשים
ויאמר
לא
אמצא
שם
שלשים:
ויאמר
הנה
נא
הואלתי
לדבר
אל
אדני
אולי
ימצאון
שם
עשרים
ויאמר
לא
אשחית
בעבור
העשרים:
ויאמר
אל
נא
יחר
לאדני
ואדברה
אך
הפעם
אולי
ימצאון
שם
עשרה
ויאמר
לא
אשחית
בעבור
העשרה:
ויאמר
יהוה
אל
אברהם
לך
לך
מארצך
וממולדתך
ומבית
אביך
אל
הארץ
אשר
אראך:
ואעשך
לגוי
גדול
ואברכך
ואגדלה
שמך
והיה
ברכה:
ואברכה
מברכיך
וקללך
אאר
ונברכו
בך
כל
משפחות
האדמה:
וילך
אברם
כאשר
דבר
אליו
יהוה
וילך
אתו
לוט
ואברם
בן
חמש
שנים
ושבעים
שנה
בצאתו
מחרן:
ויקח
אברם
את
שרי
אשתו
ואת
לוט
בן
אחיו
ואת
כל
רכושם
אשר
רכשו
ואת
הנפש
אשר
עשו
בחרן
ויצאו
ללכת
ארצה
כנען
ובארצה
כנען
באו:
ויעבר
אברם
בארץ
עד
מקום
שכם
עד
אלון
מורה
והכנעני
אז
בארץ:
וירא
יהוה
אל
אברם
ויאמר
לזרעך
אתן
את
הארץ
הזאת
ויבן
שם
מזבח
ליהוה
הנראה
אליו:
ויסע
משם
הר
מקדמה
אהלה
בית
אל
מים
ויבן
שם
מזבח
ליהוה
ויקרא
בשם
יהוה:
ויסע
אברם
הלוך
ונסוע
הנגבה:
והרעב
בארץ
וירד
אברם
מצרים
לגור
שם
כי
כבד
הרעב
בארץ:
ויהי
כאשר
הקרב
לבוא
מצרים
ויאמר
אל
שרי
אשתו
הנה
נא
ידעתי
כי
אשה
יפת
מראה
את:
והיה
כי
יראו
אתך
המצרים
ואמרו
אשתו
זאת
והרגו
אתי
ואתך
יחיו:
אמרי
נא
אחתי
את
למען
יטב
לי
בעבורך
וחיתה
נפשי
בגלל
אתך:
ויהי
כבוא
אברם
מצרים
וראו
המצרים
את
האשה
כי
יפה
היא
מאד:
וראו
אתה
שרי
פרעה
ויהללו
אתה
אל
פרעה
ותקח
האשה
בית
פרעה:
ולאברם
היטיב
בעבורה
ויהי
לו
צאן
ובקר
וחמרים
ועבדים
ושפחות
ואתנים
וגמלים:
ויגע
יהוה
את
פרעה
נגעים
גדלים
ואת
ביתו
על
דבר
שרי
אשת
אברם:
ויקרא
פרעה
לאברם
ויאמר
מה
זאת
עשית
לי
למה
לא
הגדת
לי
כי
אשתך
היא:
למה
אמרת
אחתי
היא
ואקח
אתה
לי
לאשה
ועתה
הנה
אשתך
קח
ולך:
וצו
עליו
פרעה
אנשים
וישלחו
אתו
ואת
אשתו
וכל
אשר
לו:
ויעל
אברם
ממצרים
הוא
ואשתו
וכל
אשר
לו
ולוט
עמו
הנגבה:
ואברם
כבד
מאד
במקנה
בכסף
ובזהב:
וילך
לסעיו
מן
הנגב
ועד
בית
אל
עד
המקום
אשר
היה
שם
אהלה
בתחלה
בין
בית
אל
ובין
העי:
המזבח
אשר
עשה
שם
בראשונה
ויקרא
שם
אברם
בשם
יהוה:
וגם
ללוט
הלך
את
אברם
היה
צאן
ובקר
ואהלים:
ולא
נשא
אתם
הארץ
לשבת
יחדו
כי
היה
רכושם
רב
ולא
יכלו
לשבת
יחדו:
ויהי
ריב
בין
רעי
מקנה
אברם
ובין
רעי
מקנה
לוט
והכנעני
והפרזי
אז
יושב
בארץ:
ויאמר
אברם
אל
לוט
אל
נא
תהי
מריבה
בינתי
وبينך
ובין
רעי
وبين
רעי
כי
אנשים
אחים
אנחנו:
הלא
כל
הארץ
לפניך
הפרד
נא
מעלי
אם
השמאל
ואימינה
והימין
ואשמאילה
ויבחר
לו
לוט
את
כל
כבר
הירדן
כי
משקה
לכל
לפני
שחת
יהוה
את
סדם
ואת
עמרה
כגן
יהוה
כארץ
מצרים
בבאך
צער:
ויבחר
לו
לוט
את
כל
כבר
הירדן
ויסע
לוט
מקדם
ויפרדו
איש
מעל
אחיו:
אברם
ישב
בארץ
כנען
ולוט
ישב
בערי
הכבר
ויאהל
עד
סדם:
ואנשי
סדם
רעים
וחטאים
ליהוה
מאד
מאד:
ויהוה
אמר
אל
אברם
אחרי
הפרד
לוט
מעמו
שא
נא
עיניך
וראה
מן
המקום
אשר
אתה
שם
צפנה
ונגבה
וקדמה
וים:
כי
את
כל
הארץ
אשר
אתה
רואה
לך
אתננה
ולזרעך
עד
עולם:
ושמתי
את
זרעך
כעפר
הארץ
אשר
אם
יוכל
איש
למנות
את
עפר
הארץ
גם
זרעך
ימנה:
קום
התהלך
בארץ
לארכה
ולרחבה
כי
לך
אתננה:
ויאהל
אברם
ויבא
וישב
באלני
ממרא
אשר
בחברון
ויבן
שם
מזבח
ליהוה:
ויהי
בימי
אמרפל
מלך
שנער
אריוך
מלך
אלסר
כדרלעמר
מלך
עילם
ותדעל
מלך
גוים:
עשו
מלחמות
את
ברע
מלך
סדם
את
בירשע
מלך
עמרה
שנאב
מלך
אדמה
ושמאבר
מלך
צבויים
מלך
בלע
הוא
צוער:
כל
אלה
חברו
אל
עמק
השדים
הוא
ים
המלח:
שתים
עשרה
שנה
עבדו
את
כדרלעמר
ובשלש
עשרה
שנה
מרדו:
ובארבע
עשרה
שנה
בא
כדרלעמר
והמלכים
אשר
אתו
ויכו
את
רפאים
בעשתרת
קרנים
ואת
זוזים
בהם
ואת
האימים
בשוה
קריתים:
ואת
החרי
בהרם
שעיר
עד
אל
פארן
אשר
על
המדבר:
ויסבו
ויבאו
אל
עין
משפט
הוא
קדש
ויכו
את
כל
שדה
העמלקי
וגם
את
האמרי
היושב
בחצצון
תמר:
ויצא
מלך
סדם
ומלך
עמרה
ומלך
אדמה
ומלך
צבויים
ומלך
בלע
הוא
צוער
ויערכו
אתם
מלחמה
בעמק
השדים:
את
כדרלעמר
מלך
עילם
ואת
תדעל
מלך
גוים
ואת
אמרפל
מלך
שנער
ואריוך
מלך
אלסר
ארבעה
מלכים
את
החמשה:
ועמק
השדים
באר
באר
חמר
ומלך
סדם
ועמרה
נפלו
שמה
והנשאר
הנה
אל
ההר:
ויקחו
את
כל
רכוש
סדם
ועמרה
ואת
כל
אכלם
וילכו:
ויקחו
את
לוט
ואת
רכושו
בן
אחי
אברם
והוא
יושב
בסדם:
ויבא
הפליט
ויגד
לאברם
העברי
והוא
שכן
באלני
ממרא
האמרי
אחי
אשכל
ואחי
ענר
והם
בעלי
ברית
אברם:
וישמע
אברם
כי
נשבה
אחיו
ויריק
את
חניכיו
ילידי
ביתו
שמנה
עשר
ושלש
מאות
וירדף
עד
דן:
ויחלק
עליהם
לילה
הוא
ועבדיו
ויכם
וירדפם
עד
חובה
אשר
משמאל
לדמשק:
וישב
את
כל
הרכש
וגם
את
לוט
אחיו
ורכושו
וגם
את
הנשים
ואת
העם:
ויצא
מלך
סדם
לקראתו
אחרי
שובו
מהכות
את
כדרלעמר
ואת
המלכים
אשר
אתו
אל
עמק
שוה
הוא
עמק
המלך:
ומלכי צדק
מלך
שלם
הוציא
לחם
ויין
והוא
כהן
לאל
עליון:
ויברכהו
ויאמר
ברוך
אברם
לאל
עליון
קנה
שמים
וארץ:
וברוך
אל
עליון
אשר
מגן
צריך
בידך
ונתן
לו
מעשר
מכל:
ויאמר
מלך
סדם
אל
אברם
תן
לי
הנפש
והרכש
קח
לך:
ויאמר
אברם
אל
מלך
סדם
הרימתי
ידי
אל
יהוה
אל
עליון
קנה
שמים
וארץ:
אם
מחוט
ועד
שרוך
מנעל
ואם
אקח
מכל
אשר
לך
ולא
תאמר
אני
העשרתי
את
אברם:
בלעדי
רק
אשר
אכלו
הנערים
וחלק
האנשים
אשר
הלכו
אתי
ענר
אשכל
וממרא
הם
יקחו
חלקם:
אחר
הדברים
האלה
היה
דבר
יהוה
אל
אברם
במחזה
לאמר
אל
תירא
אברם
אנכי
מגן
לך
שכרך
הרבה
מאד:
ויאמר
אברם
אדני
יהוה
מה
תתן
לי
ואנכי
הולך
ערירי
ובן
משק
ביתי
הוא
דמשק
אליעזר:
ויאמר
אברם
הן
לי
לא
נתת
זרע
והנה
בן
ביתי
יורש
אתי:
והנה
דבר
יהוה
אליו
לאמר
לא
יירשך
זה
כי
אם
אשר
יצא
ממעיך
הוא
יירשך:
ויוצא
אתו
החוצה
ויאמר
הבט
נא
השמים
וספר
הכוכבים
אם
תוכל
לספר
אתם
ויאמר
לו
כה
יהיה
זרעך:
והאמן
ביהוה
ויחשבה
לו
צדקה:
ויאמר
אליו
אני
יהוה
אשר
הוצאתיך
מאור
כשדים
לתת
לך
את
הארץ
הזאת
לרשתה:
ויאמר
אדני
יהוה
במה
אדע
כי
אירשנה:
ויאמר
אליו
קחה
לי
עגלה
משלשת
ועז
משלשת
ואיל
משלש
ותור
וגוזל
יונה:
ויקח
לו
את
כל
אלה
ויבתר
אתם
בתוך
ויתן
איש
בתרו
לקראת
רעהו
והציפר
לא
בתר:
ויורד
העיט
על
ה

בחסדך בעמתי יצ׳
לכי כישוערך ושל׳
ל״ה כי גאל עלי׳
בץ זמור לתודה
הריעו ל״ה כל
הארץ: עבדו את ה׳
בשמחה: בואו לפניו
ברנה: דעו כי ה׳ הוא
אלהים הוא עשנו
ולו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו: כאו שעריו
בתודה חצרותיו בת
בתהלה הודו לו ברכו
שמו: כי טוב ה׳ לעולם
חסדו ועד דור ודור
אמונתו: ל״ד הבה
ל״ה לעולם ישמח ל״ה
מעשיו: יהי שם ה׳
מבורך מעתה ועד עולם:
מזרח שמש ועד מבואו
מהולל שם ה׳ רם על כל
גוים ל״ה על השמים כבודו:
ל״ה שמך לעולם ה׳ זכרך
לדר ודר: ל״ה נשמים
הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה: נשאו השמים
נהרות ה׳ נשאו נהרות
קולם: ל״ה מלך ל״ה מלך
ל״ה מלך ל״ה ימלוך לעולם
ועד: ל״ה מלך לעולם ועד
אבדו גוים מארצו:
ל״ה הפיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים: דגות

ל מזמור מזמור
לדוד: אשרי
מוסדיה בהרי קדש
אהב ה׳ שערי ציון
מכל משכנות יעקב:
נכבדות דברת בך
עיר האלהים סלה:
אזכיר רהב ובבל
לדעי אם הנה פלשת
וצור עם כוש זה
נולד שם: ולציון יאמר
אם איש ואיש נולד בה
והוא יכוננה עליון:
ה׳ יספר בכתוב עמים
זה נולד שם סלה:
וגם שרים כל מעיני
בך: ל״ה שיר מזמור
לבני קרח לנצח על
מחלת לענות מסכיל
לאיתן האזרחי:
ה׳ אלהי ישעי יום
צעקתי בלילה נגדך:
תבוא לפניך תפלתי
הטה אזנך לרנתי:
כי שבעה נפשי רעות
וחיי לשאול הגיעו:
נחשבתי עם יורדי
בור היתי כגבר אין
איל: בתים מתים
חפשי כמו חללים
שכבי קבר אשר לא
זכרתם עוד ואם
מידך נגזרו: שתני
בבור תחתיה במחשכים
במצלות תהום: עליי
סמכה חמתך ומשברתיך
ענית סלה: הרחקת
מידעי אתי שתני
תועבה לם נכלאתי
ולא אצא: עיני דאבה
מעני ה׳ קראתיך
כל היום שטחתי
אליך כפי: הלמתים
תעשה פלא אם רפאים
יקומו יודוך סלה:
הסלה יספר בקבר
חסדך אמונתך
באבדון: הנודעים
בחשך פלאך וצדקתך
בארץ נשיה: ואני
אליך ה׳ שועתי
ובבקר תפלתי תקדמך:
למה ה׳ תזנח נפשי
תסתיר פניך ממני:
עני אני וגוע מנעורי
נשאתי אימתיך אפונה:
עליי עברו חרונותיך
בעותיך צמתתוני:
סבבוני כמים היום
יחד הקיפו עליי:
הרחקת מני אהב
ורע מידעי מחשך:
ל״ה משכיל לבני קרח
אם אמונתיך אגיד
לדור ודור: כי אמרתי
עולם חסד בשמים
תכין אמונתך בהם:
כרתי ברית לבחירי
נשבעתי לדוד עבדי:
עד עולם אכין זרעך
ובנתי לדור ודור
סלה: והודו שמים
פלאיך אף אמונתך
בקהל קדשים:
כי מי בשחק יערך
לה׳ ידמה לה׳
בבני אלים: אל נערץ
בסוד קדשים רבה
ונורא על כל סביביו:
ה׳ אלהי צבאות מי
כמוך חסן יה ואמונתך
סביביך: אתה מושל
בגאון הים בשאת
גליו אתה משברתם:
אתה דכית כחלל
רהב בזרוע עזך
פזרת אויביך:
לך שמים אף ארץ
תבל ומלואה יסדתם:
צפון ונגב אתה
בראתם תבור וחרמון
בשמך ירנו:
לך זרוע עם גבורה
תעז יד תרום ימינך:
צדק ומשפט מכון
כסאך חסד ואמת
יקדמו פניך:
אשרי העם יודעי
תרועה ה׳ באור פניך
יהלכון: בשמך יגילון
כל היום ובצדקתך
ירוממו: כי תפארת
עזמו אתה וברצונך
תרים קרנינו:
כי לה׳ מגננו
ולקדוש ישראל
מלכנו: אז דברת
בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר
על גבור הרימותי
בחור מעם: מצאתי
דוד עבדי בשמן
קדשי משחתיו:
אשר יכון ידי עמו
אף זרועי תאמצנו:
לא ישא אויב בו
ובן עולה לא יענה
אותו: ואכתת מפניו
צריו ומשנאיו אגוף:
ואמונתי וחסדי
עמו ובשמי תרום
קרנו: ושמתי בים
ידו ובנהרות ימינו:
הוא יקרא לי אבי
אתה אלי ואלוף
ישעי: אף אני בכור
אתנהו עליון למלכי
ארץ: לעולם אשמר
לו חסדי ובריתי
נאמנת לו: ושמתי
לעד זרעו וכסאו
כימי שמים:
אם יעזבו בניו
תורתי ובמשפטי
לא ילכו: אם חקותי
יחללו ומצותי
לא שמרו: אפקד
בשבט פשעם
ובנגעים עונם:
וחסדי לא אפר
מעמו ולא אשקר
באמונתי: לא אחלל
ברית ומוצא שפתי
לא אשנה: אחת
נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב
זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי
כירח יכון עולם
ועד בשחק נאמן
סלה: ואתה זנחת
ותמאס התעברת
עם משיחך:
נאצת ברית עבדך
חללת לארץ נזרו:
פרצת כל גדרתיו
שמת מבצריו
מחתה: שסוהו כל
עברי דרך היה
חרפה לשכניו:
הרימות ימין
צריו שמחת כל
אויביו: אף תשיב
צור חרבו ולא
הקמתו במלחמה:
הפרת מטהרו
וכסא לארץ מגרתו:
הקצרת ימי עלומיו
העטית עליו בוש
סלה: עד מתי ה׳
תסתר לנצח תבער
כאש חמתך:
זכר מה חלדי
הן לשוא בראת כל
בני אדם: מי הגבר
יחיה ולא יראה מות
ימלט נפשו מיד
שאול סלה: איה
חסדיך הראשנים
אדני נשבעת לדוד
באמונתך: זכר אדני
חרפת עבדיך
אשר נשאתי בחיקי
כל רבים עמים:
אשר חרפו אויביך
ה׳ אשר חרפו
עקבות משיחך:
ברוך ה׳ לעולם
אמן ואמן:

האיש אשר לא
הלך בעצת רשע
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא
ישב: כי אם בתורת יי
חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:
והיה כעץ שתול
על פלגי מים אשר פריו יתן
בעתו ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח:
לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח:
על כן לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים בעדת צדיקים:
כי יודע יי דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:
למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק:
יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יי ועל משיחו:
נתקה את מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו:
יושב בשמים יצחק
אדני יל עמו:
אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו:
ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי:
אספרה אל חק יי
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך:
שאל מאתי ואתנה גוים
נחלתך ואחזתך אפסי ארץ:
תרעם בשבט ברזל
כיוצר כלי יפוצצם:
ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ:
עבדו את יי ביראה
ושילו ברעדה:
נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:
מזמור לדוד בברחו
מפני אבשלום בנו:
יי מה רבו צרי
רבים קמים עלי:
רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה:
ואתה יי מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי:
קולי אל יי אקרא
ויענני מהר קדשו סלה:
אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יי יסמכני:
לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי:
קומה יי הושיעני אלהי
כי הכית את כל אויבי לחי
שן רשעים שברת:
ליי הישועה
על עמך ברכתך סלה:
אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יי יסמכני:
לדוד מזמור
אמרי אל יי
אתה אדני
בלעדיך אין לי:
לקדושים אשר בארץ
המה ואדירי כל חפצי בם:
ירבו עצבותם אחר מהרו
בלתי אסיך נסיכיהם מדם
ובשמותיהם בל אשא
יי מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי:
חבלים נפלו לי בנעמים
אף נחלתי עלי:
אברך את יי אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי:
שויתי יי לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט:
לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשרי
ישכן לבטח:
כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת:
תודיעני אורח חיים
שבע שמחות את פניך
נעמות בימינך נצח:
אמרי אל יי
אזנה בינה קולי:
הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
יי בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה:
כי לא אל חפץ רשע אתה
לא יגורך רע:
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און:
תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה
יתעב יי:
ואני ברב חסדך
אבוא בית אל אחוה
אל היכל קדשך
אשתחוה אל עבדך:
יי נחני בצדקתך
למען שוררי
הישר דרכך לפני:
כי אין בפיהם נכונה
קרבם הוות
קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקון:
אשמם אלהים
יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחם
כי מרו בך:
ויישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו
ותסך עליהם
ויעלצו בך אהבי שמך:
כי אתה תברך צדיק
יי כצנה רצון תעטרנו:
אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני:
חנני יי כי אמלל אני
רפאני יי כי נבהלו עצמותי:
ונפשי נבהלה מאד
ואתה יי עד מתי:
שובה יי
חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך:
כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך:
יגעתי באנחתי
אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ארשה:
עשתה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי:
סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יי קול בכיי:
שמע יי תחנתי
יי תפלתי יקח:
יבשו ויבהלו מאד כל אויבי
ישובו יבשו רגע:
יי אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל רודפי והצילני:
פן יטרף כאריה נפשי
פורק ואין מציל:
יי אלהי אם עשיתי זאת
אם יש עול בכפי:
אם גמלתי שלם רע
ואחלצה צר לי ריקם:
ירדף אויב נפשי
ויסג לארץ חייתי
כבודי לעפר ישכן סלה:
קומה יי באפך
הנשא בעברות צרי
ועורר אלי משפט
אשר צויתה:
ועדת לאומים תסובבך
ועליה למרום שובה:
יי ידין עמים
שפטני יי כצדקי
וכתומי עלי:
יגמר נא רע רשעים
וכונן צדיק
ובחן לבות וכליות
אלהים צדיק:
מגני על אלהים
מושיע ישרי לב:
אלהים שופט צדיק
ואל זעם בכל יום:
אם לא ישוב
חרבו יצחר
דרכו כונן:
ולו הכין כלי מות
חציו לדלקים יפעל:
הנה יחבל און
והרה עמל
וילד שקר:
בור כרה
ויחפרהו
ויפול בשחת אשר עשה:
ישוב עמלו בראשו
וחמסו על קדקדו ירד:
אודה יי כצדקו
אזמרה שם יי עליון:
מזמור לדוד
יי אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים:
מפי עוללים ויונקים
יסדת עז
למען צריך
לשבת אויב ומתנקם:
כי אראה שמיך
מעשי אצבעותיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה:
מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו:
ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו:
תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו:
צאן ובקר כלם
וגם בהמות שדי:
עוף השמים
ודגי הים
עוברים ארחות ים:
יי אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ:
לדוד מזמור
אודה יי בכל לבבי
אספרה כל נפלאותיך:
אשמחה ואעלצה בך
אזמרה שמך עליון:
בשוב אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך:
כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק:
גערת גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם ועד:

יעשה ואת שלו
שועתם ישמע
ויושיעם: שומר
יי את כל אהביו
ואת כל הרשעים
ישמיד: תהלת
יהבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו
ועולם ועד: ואנו
נברך יה מעתה
והלאה: הללויה

ה הללויה הללו
נפשי את יי:
אהללה יי בחיי
אזמרה
לאלהי בעודי:
אל תבטחו בנ
בני אדם
אדם שאין לו
תשועה: תצא
רוחו ישוב לאדמתו
ביום ההוא אבדו
עשתונותיו:
אשרי שאל
יעקב בעזרו
שברו על יי
אלהיו: עשה
שמים וארץ
את הים ואת
כל אשר בם השומר
אמת לעולם:
עושה משפט
לעשוקים נ
תן לחם לר
עבים יי מ
אסורים:
יי פוקח עורים
יי זוקף כפופים:
יי אוהב צדיקים
יי שומר את
גרים: יתום
ואלמנה יעודד
ודרך רשעים
יעות: ימלוך
יי לעולם אלהי
ציון לדור ודור
הללויה:

ה הללויה כי
טוב זמר
אלהינו כי נעים
נאוה תהלה:
בונה ירושלים
יי נדחי ישראל
יכנס: הרופא
לשבורי לב
ומחבש לעצ
בעבותם:
מונה מספר
לכוכבים לכלם
שמות יקרא:
גדול אדוננו
ורב כח לתבונתו אין
מספר: מעודד ענוים
יי משפיל רשעים
עדה: עונו ליי
בתודה זמרו לאלהינו
בכנור: המכסה
שמים במעבים
המכין לארץ מטר
המצמיח הרים
חציר: נותן לבהמה
לחמה לבני ערב
אשר יקראו:
לא בגבורת הסוס
לא בשוקי האיש
לא יפצה: רצון
יי את יראיו
את המיחלים לחסדו
שבחי את יי ירושלים
הללויה: כי חזק
בריחי שעריך
ברך בניך בקרבך:
השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך:
המשלח אמרתו
ארץ עד מהרה
רצו דברו:
הגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל
הגוים ומשפטים
בל ידעום הללויה:

הללויה הללו
את יי מן השמים
הללוהו במרומים:
הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאו:
הללוהו שמש
וירח הללוהו כל
כוכבי אור:
הללוהו שמי
השמים ומים
אשר מעל
השמים: יהללו
את שם יי כי
הוא צוה
ויברא:
ויעמידם לעד
לעולם חק נתן
ולא יעבור:
הללו את יי
מן הארץ
תנינים וכל
תהומות:
אש וברד שלג
וקיטור רוח
סערה עשה
דברו:
ההרים וכל
גבעות
עץ פרי וכל
ארזים:
החיה ובכל
בהמה
רמש וצפור
כנף:
מלכי ארץ
וכל לאומים
שרים וכל
שופטי ארץ:
בחורים
וגם בתולות
זקנים עם
נערים:
יהללו את שם
יי כי נשגב
שמו לבדו
הודו על
ארץ ושמים:
וירם קרן
לעמו תהלה
לכל חסידיו
לבני ישראל
עם קרבו
הללויה:

הללויה שירו
ליי שיר
חדש תהלתו
בקהל חסידים:
ישמח ישראל
בעשיו
בני ציון
יגילו במלכם:
יהללו שמו
במחול
בתף וכנור
יזמרו לו:
כי רוצה
יי בעמו
יפאר ענוים
בישועה:
יעלזו חסידים
בכבוד
ירננו על
משכבותם:
רוממות
אל בגרונם
וחרב פיפיות
בידם:
לעשות נקם
בגוים
תוכחות
בלאמים:
לאסר מלכיהם
בזיקים
וכבדיהם
בכבלי ברזל:
לעשות בהם
משפט כתוב
הדר הוא לכל
חסידיו
הללויה:

הללויה הללו
אל בקדשו
הללוהו
ברקיע עזו:
הללוהו
בגבורותיו
הללוהו
כרב גדלו:
הללוהו
בתקע שופר
הללוהו
בנבל וכנור:
הללוהו
בתף ומחול
הללוהו
בנגינות ועוגב:
הללוהו
בצלצלי שמע
הללוהו
בצלצלי תרועה
כל הנשמה
תהלל יה
הללויה:

ורבכה ותבוטנו
מן מסכר: תעוז
עשיס ה׳ משפיל
רשעים עדי ארץ
עגו ה׳ כתורה
ומרו אלהינו ממך:
הנכה שמים ב׳
בגביס המכין לארץ
מטר: המעגיה
הרים חציר: נטן
לבהמה לחמה לבני
עורב אשר יקראון:
לא בגבורת הסוס
יחפץ ולא בשוקי
האיש יערצה: רוצה
ה׳ את יראיו את
המיחלים לחסדו:
שבחי ירושלים:
אתי הלל ה׳ הללי
יבון: כי חזק ס
בריחי שעיך
ברך בניך בקרבך:
השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך
השולח אמרתו ארץ
עד מאד: יתן
דברו: הגיד שלו
יעקב חקיו ומ
ומשפטיו לישר
לא עשה כן לכל
גוי משפטים
בל ידעום הלל
יה: הללויה
הללו את ה׳ מן
השמים הללוהו
במרומים: הללוהו
כל מלאכיו הללו
כל צבאיו: הללוהו
שמש וירח הלל
כל כוכבי אור:
הללוהו שמי
השמים והמים
אשר מעל הש
השמים: יהללו
את שם ה׳ כי הו
צוה ונברואו:
ויעמידם לעד
לעולם חוק נתן
ולא יעבור: הללו
את ה׳ מן הארץ
תנינים וכל תהומות:
אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה
עשה דברו: הה
ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים:
החיה וכל בהמה
רמש ועוף כנף:
מלכי ארץ וכל ל
אמים שרים וכל שפטי
ארץ: בחורים וגם
בתולות זקנים עם
נערים: יהללו את
שם ה׳ כי נשגב
שמו לבדו הודו
על ארץ ושמים:
וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם
קרבו הללויה:
שירו לה׳ שיר
חדש תהלתו בקהל
חסידים: ישמח
ישראל בעשיו
בני ציון יגילו
במלכם: יהללו
שמו במחול
בתף וכנור יזמרו
לו: כי רוצה
ה׳ בעמו יפאר
ענוים בישועה:
יעלזו חסידים
בכבוד ירנו
על משכבותם:
רוממות אל
בגרונם וחרב
פיפיות בידם:
לעשות נקם
בגוים תוכחות
בלאמים: לאסר
מלכיהם בזקים
וכבדיהם בכבלי
ברזל: לעשות
בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל
חסידיו הללויה:
הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע
עזו: הללוהו
בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו: הללוהו
בתקע שופר
הללוהו בנבל
וכנור: הללוהו
בתף ומחול
הללוהו בנגינות
ועוגב: הללוהו
בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה:
בכל יום אברכך
ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול
ה׳ ומהלל מאד
לגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח
מעשיך וגבורותיך
יגידו: הדר כבוד
הודך ודברי נפלאתיך
אשיחה: ועזוז
נוראותיך יאמרו
וגדולתך אספרנה:
זכר רב טובך
יביעו ואת צדקתך
ירננו: חנון ורחום
ה׳ ארך אפים
וגדול חסד: טוב
ה׳ לכל ורחמיו
על כל מעשיו:
יודוך ה׳ כל מעשיך
וחסידיך יברכוך:
כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך
ידברו: להודיע
לבני האדם גבורותיו
וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך
מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל דור
ודור: סומך ה׳
לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים:
עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן
להם אכלם בעתו:
פותח את ידך
ומשביע לכל חי
רצון: צדיק ה׳
בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו:
קרוב ה׳ לכל
קוראיו לכל אשר
יקראוהו באמת:
רצון יראיו יעשה
ואת שועתם
ישמע ויושיעם:
שומר ה׳ את כל
אהביו ואת כל
הרשעים ישמיד:
תהלת ה׳ ידבר
פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם
ועד: ונחנו נברך
יה מעתה ועד
עולם הללויה:
הללויה הללו
עבדי ה׳ הללו
את שם ה׳: יהי
שם ה׳ מברך
מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד
מבואו מהלל
שם ה׳: רם על
כל גוים ה׳ על
השמים כבודו:
מי כה׳ אלהינו
המגביהי לשבת:
המשפילי לראות
בשמים ובארץ:
מקימי מעפר דל
מאשפות ירים
אביון: להושיבי
עם נדיבים עם
נדיבי עמו:
מושיבי עקרת
הבית אם הבנים
שמחה הללויה:
בצאת ישראל
ממצרים בית
יעקב מעם לעז:
היתה יהודה
לקדשו ישראל
ממשלותיו:
הים ראה וינס
הירדן יסב
לאחור: ההרים
רקדו כאילים
גבעות כבני צאן:
מה לך הים כי
תנוס הירדן
תסב לאחור:
ההרים תרקדו
כאילים גבעות
כבני צאן:
מלפני אדון
חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב:
ההופכי הצור
אגם מים חלמיש
למעינו מים:
לא לנו לא לנו
כי לשמך תן
כבוד על חסדך
על אמתך:
למה יאמרו
הגוים איה נא
אלהיהם: ואלהינו
בשמים כל אשר
חפץ עשה:
עצביהם כסף
וזהב מעשה
ידי אדם:
פה להם ולא
ידברו עינים
להם ולא יראו:
אזנים להם
ולא ישמעו
אף להם ולא
יריחון: ידיהם
ולא ימישון
רגלם ולא
יהלכו לא
יהגו בגרונם:
כמוהם יהיו
עשיהם כל
אשר בטח
בהם: ישראל
בטח בה׳
עזרם ומגנם
הוא: בית
אהרן בטחו
בה׳ עזרם
ומגנם הוא:
יראי ה׳ בטחו
בה׳ עזרם
ומגנם הוא:
ה׳ זכרנו
יברך יברך
את בית ישראל
יברך את בית
אהרן: יברך
יראי ה׳ הקטנים
עם הגדלים:
יסף ה׳ עליכם
עליכם ועל
בניכם: ברוכים
אתם לה׳
עשה שמים
וארץ: השמים
שמים לה׳
והארץ נתן
לבני אדם:
לא המתים
יהללו יה ולא
כל יורדי דומה:
ואנחנו נברך
יה מעתה ועד
עולם הללויה:
אהבתי כי
ישמע ה׳ את
קולי תחנוני:
כי הטה אזנו
לי ובימי אקרא:
אפפוני חבלי
מות ומצרי
שאול מצאוני
צרה ויגון
אמצא: ואת
שם ה׳ אקרא
אנה ה׳ מלטה
נפשי: חנון
ה׳ וצדיק
ואלהינו מרחם:
שמר פתאים
ה׳ דלותי
והושיע: שובי
נפשי למנוחיך
כי ה׳ גמל
עליכי: כי חלצת
נפשי ממות
את עיני מדמעה
את רגלי מדחי:
אתהלך לפני
ה׳ בארצות
החיים: האמנתי
כי אדבר אני
עני מאד אני
אמרתי בחפזי
כל האדם כזב:
מה אשיב לה׳
כל תגמולוהי
כוס ישועות
אשא ובשם
ה׳ אקרא:
נדרי לה׳
אשלם נגדה
נא לכל עמו:
יקר בעיני
ה׳ המותה
לחסידיו: אנה
ה׳ כי אני
עבדך אני
עבדך בן
אמתך פתחת
למוסרי: לך
אזבח זבח
תודה ובשם
ה׳ אקרא:
נדרי לה׳
אשלם נגדה
נא לכל עמו:
בחצרות בית
ה׳ בתוכך
ירושלים
הללויה:
הללו את ה׳
כל גוים שבחוהו
כל האומים:
כי גבר עלינו
חסדו ואמת
ה׳ לעולם
הללויה:
הודו לה׳
כי טוב כי
לעולם חסדו:
יאמר נא
ישראל כי
לעולם חסדו:
יאמר נא
בית אהרן
כי לעולם
חסדו: יאמר
נא יראי
ה׳ כי לעולם
חסדו: מן
המצר קראתי
יה ענני
במרחב יה:
ה׳ לי לא
אירא מה
יעשה לי
אדם: ה׳ לי
בעזרי ואני
אראה בשנאי
טוב לחסות
בה׳ מבטח
באדם: טוב
לחסות בה׳
מבטח בנדיבים:
כל גוים
סבבוני בשם
ה׳ כי אמילם:
סבוני גם
סבבוני בשם
ה׳ כי אמילם:
סבוני כדבורים
דועכי אש
בשם ה׳ כי
אמילם: דחה
דחיתני לנפל
וה׳ עזרני:
עזי וזמרת
יה ויהי לי
לישועה: קול
רנה וישועה
באהלי צדיקים
ימין ה׳ עשה
חיל: ימין ה׳
רוממה ימין
ה׳ עשה חיל:
לא אמות כי
אחיה וספר
מעשי יה:
יסר יסרני יה
ולמות לא
נתנני: פתחו
לי שערי צדק
אבא בם אודה
יה: זה השער
לה׳ צדיקים
יבאו בו:
אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה:
אבן מאסו
הבונים היתה
לראש פנה:
מאת ה׳ היתה
זאת היא נפלאת
בעינינו:

ומיים שרים
וכל שמעיהם:
בחורי גם בתולות בחורים זקנים
עם נערים:
יהללו את שם
יי כי נשגב שמו
לבדו הודו על
ארץ ושמים:
וירם קרן לעמו
תהלה לכל חס
סידיו לבני
ישראל עם קרבו
הללויה:
ה הלויה שירו
ליי שיר חדש
תהלתו בקהל
חסידים: ישמ
ישראל בעשיו
בני ציון יגילו
במלכם: יהללו
שמו במחול
בתף וכנור
יזמרו לו: כי
רוצה יי בעמו
יפאר ענוים
בישועה: יעלו
חסידים בכבוד
ירנו על משכ
בתם:
רוממות אל
בגרונם וחרב
פיפיות בידם:
לעשות נקמה

בגוים תוכחות
בלאמים: לאסר
מלכיהם בזיקים
ונכבדיהם בכבלי
ברזל: לעשות
בהם משפט כ
כתוב הדר הוא
לכל חסידיו הללו
ה הלייה הלל
יי בקדשו
הללוהו ברקיע
עזו: הללוהו
בגבורותיו הלל
וגדלו הללוהו כ
בתקע שופר
הללוהו בנבל
וכנור: הללוהו
בתף ומחול
הללוהו באנים
ועוגב: הללוהו
בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי
תרועה: כל
הנשמה תהלל
יה הללויה:
ראשון מזמור לדוד
יהוה מלך יגיל
ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביבו
צדק ומשפט מכון
כסאו: אש לפנו
תלך ותלהט
סביב צריו:
הארו ברקיו
תבל ראתה
ותחל הארץ:
הרים כדונג
נמסו מלפני
אדון מלפני
אדון כל הארץ:
הגידו השמים
צדקו וראו כל
העמים כבודו:
יבשו כל עבדי
פסל המתהללים
באלילים השתחוו
לו כל אלהים:
שמעה וגמחו
בנות יהודה
למען משפטיך
יהוה: כי אתה
יהוה עליון על
כל הארץ מאד
נעלית על כל
אלהים: אהבי
יהוה שנאו רע
שמר נפשות
חסידיו מיד
רשעים יצילם:
אור זרוע לצדיק
ולישרי לב שמחה
שמחו צדיקים
ביהוה והודו
לזכר קדשו:
מזמור לדוד
שירו ליי שיר
חדש כי נפלאות
עשה הושיעה
לו ימינו וזרוע
קדשו: הודיע
יי ישועתו
לעיני הגוים
גלה צדקתו:
זכר חסדו
ואמונתו לבית
ישראל ראו כל
אפסי ארץ את
ישועת אלהינו:
הריעו ליי כל
הארץ פצחו
ורננו וזמרו:
זמרו ליי בכנור
בכנור וקול
זמרה: בחצוצרות
וקול שופר
הריעו לפני
המלך יי:
ירעם הים
ומלואו תבל
וישבי בה:
נהרות ימחאו
כף יחד הרים
ירננו: לפני
יי כי בא לשפוט
את הארץ
שפט תבל
בצדק ועמים
במישרים:
מזמור לדוד
יי מלך ירגזו
עמים יושב
כרובים תנוט
הארץ: יי בציון
גדול ורם הוא
על כל העמים:
יודו שמך
גדול ונורא
קדוש הוא:
ועז מלך משפט
אהב אתה כוננת
מישרים משפט
וצדקה ביעקב
אתה עשית:
רוממו יי אלהינו
והשתחוו
להדם רגליו
קדוש הוא:
משה ואהרן
בכהניו ושמואל
בקרא שמו
קראים אל יי
והוא יענם:
בעמוד ענן
דבר אליהם
שמרו עדותיו
וחק נתן להם:
יי אלהינו אתה
נעתה אל
סלחת להם
ונקם על עלילותם:
רוממו יי אלהינו
והשתחוו
להר קדשו
כי קדוש יי אלהינו:
מזמור לתודה
הריעו ליי כל
הארץ: עבדו
את יי בשמחה
בואו לפניו
ברנה: דעו
כי יי הוא
אלהים הוא
עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן
מרעיתו: בואו
שעריו בתודה
חצרותיו
בתהלה הודו
לו ברכו שמו
כי טוב יי
לעולם חסדו
ועד דור ודור
אמונתו:
מזמור לדוד
חסד ומשפט
אשירה לך יי
אזמרה: אשכילה
בדרך תמים
מתי תבוא אלי
אתהלך בתם
לבבי בקרב
ביתי: לא אשית
נגד עיני דבר
בליעל עשה
סטים לא אדבק
בי: לב עקש
יסור ממני
רע לא אדע:
מלושני בסתר
רעהו אותו
אצמית גבה
עינים ורחב
לבב אתו לא
אוכל: עיני
בנאמני ארץ
לשבת עמדי
הלך בדרך
תמים הוא
ישרתני: לא
ישב בקרב
ביתי עשה
רמיה דברי
שקרים לא
יכון לנגד
עיני: לבקרים
אצמיתה כל
רשעי ארץ
להכרית מעיר
יי כל פעלי
און:
תפלה לדוד שמעה
יי צדק הקשיבה
רנתי האזינה
תפלתי לא משפתי
מרמה: מלפניך משפטי
יצא עיניך תחזינה
מישרים: בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני

ולהודיע כי פיס פיס
ש בתי: ויאמר:

ב ויקרא לעולם אל
ואמן: ברוך
מחיה שכן ומושל
הגויים: ברוך אתה
אלהינו ישראל עושה
נפלאות גדולות ומו
וברוך שם כבודו
לעולם ומלא הארץ כבודו
אות כי הוא ברוך הוא
ואמן: ויברך דוד
את ה׳ לעיני כל
הקהל ויאמר דוד
ברוך אתה ה׳ אלהי ישראל
מן העולם ועד
העולם: לך ה׳ הגדלה
והגבורה והתפארת
והנצח וההוד כי
כל בשמים ו
בארץ: לך ה׳ הממלכה והמתנ
אל ואמרו: והעשר והכבוד מלפנך
ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה
ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומהללים לשם ת
תפארתך: אתה הוא ה׳ לבדך אתה
עשית את השמים שמי השמים
וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה ה
הימים וכל אשר בהם: ואתה מחיה
את כלם וצבא השמים לך משתח
אתה הוא ה׳ האלהים אשר בחרת
באברם והוצאתו מאור כשדים

כי אמרת אל אברם תבכר
עלי ידך נתתי לשמי
בחרמיך קיץ לבו:
תשמרת מודשך ועמ
לו הסכתי אמרתיך
אודה עלי מקשבי
נא שתה נשמרת
שלן מעשיו פלה:
על אמת מתכלל כל
פקדי יודיך לעת
מיטיו דק לשלוח
מלים רבים מלון לו
יגיעו: אתה סתר
לי מצר תצרני פלט
לבי תסובבני פלה:
אשכילך ואורך
בדרך זו הלך מ׳ שעה
עליך עיני אלהיו
בסוס כפרד אין
הבין באתן ומס
עדיו ולבוש כל קמוב
מלך רבים מטוטפ
ורשע והטטחת
חסד יסובבנהו:
שמחו בה׳ וגילו צ
צדיקים והרנינו
כל ישרי לב:
אזל מלאך ה׳
רעל יראיו ויחלצם

ושמרת אותו ושמרת אותו ואת
לבבו ומחק לבנך וכרות עמו הברית
ואת אות הארץ הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי ואת זרעו
ותקם אות דברך כי אתה אתה: ותבא
אות עבי אבתינו במצרים ואת זעקת
שמעת על ים סוף ותתן אתות ומופתים
בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי
ידעת כי הדים עליהם ותעש לך שם
כהיום הזה והים בקעת לפניהם ו
ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיה
השלכת במצולות כאבן במים
עזים: ויושע ה׳ ביום
ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל את
מצרים מת על שפת הים: וירא
ישראל את היד הגדולה אשר עשה
ה׳ במצרים ויראו העם את ה׳
ויאמינו בה׳ ובמשה עבדו:
עתה אכתוב השירה בשעה ובזקן
ובלק מקיה כאשר העתקתיה מפת
שכתב רבי יוסף טוב עם:
ואם שכת אוי״ם והשעבוד רבה ואם
חזק מתחיל בנשאת יחד ונשא.

נשא מת כל מי תברך אות שמך ה׳ אלהינו.
ומזמ כל בשר תפיזר ותרומם אזכך
מלכנו תמיד. מן העולם ועד העולם
אתה אל ומבלעדיך אין מולך ומושיע ומציל
ומפרנס ומרחם בעת צרה ומצוקה אין לנו
מלך אלא אתה: אלהי
הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות אדון
כל תולדות המהלל ברב שבחות המנהג עולמו
במסד וברחמים ברחמים ה׳ שומר ישראל ע
לא ינום ולא ישן המעורר ישנים ומרדים
ומשיב מת לחלדיו ומחיה מתים ומרפא
חולים והמזקה פקחים לך לבדך אנחנו מודים.
אלף פיה מלא שירה כים ולשונו רנה כהמון
גליו ושפתותיו שבח כמרומי רקיע. ע
ועינינו מאירות כשמש וירח ויד פרשו

גליו ומרוש
קיעו ומקו
ומקיעים
ומחיה כל
עבדיך
ישקר מין
אלף

אעז׳ שירה ושם ישראל את השירה הזאת׳ וגו׳ ויאמרו
לאמר׳ אשירה לה׳ כי גאה׳ גאה סוס
ורכבו רמה בים׳ עזי׳ וזמרת׳ יה׳ ויהי׳ לי
לישועה׳ זה אלי׳ ואנוהו׳ אלהי׳
אבי׳ וארוממנהו׳ איש מלחמה׳ ה׳
שמו׳ מרכבת פרעה׳ וחילו׳ ירה בים׳ ומבחר
שלשיו׳ טבעו בים סוף׳ תהמת׳ יכסיומו׳ ירדו במצולת
אבן׳ ימינך׳ ה׳ נאדרי בכח׳ ימינך
ה׳ תרעץ אויב׳ וברב גאונך תהרס
קמיך׳ תשלח חרונך׳ יאכלמו כקש׳ וברוח
אפיך נערמו מים׳ נצבו כמו נד׳ עמדו
נזלים׳ קפאו תהומות בלב ים׳ אמר
אויב׳ אורדף אשיג׳ אחלק שלל תמלאמו
נפשי׳ אריק חרבי תורישמו ידי׳ שפת
ברותך כמו ים׳ יצלו כעופרת במים
אדירים׳ מי כמכה באלים׳ ה׳ מי
כמכה נאדר בקדש׳ נורא תהלת עשה
פלא׳ נטית ימינך תבלעמו ארץ׳ נחית
בחסדך עם זו גאלת נהלת
קדשך׳ שמעו עמים ירגזון׳ חיל
יחזו׳ ישבי פלשת׳ אז נבהלו אלופי
אדום׳ אילי מואב יאחזמו רעד׳ נמגו
כל ישבי כנען׳ תפל עליהם אימתה
ופחד׳ בגדל זרועך ידמו כאבן׳ עד
יעבר עמך׳ ה׳ עד יעבר עם זו
קנית׳ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך׳ מכון
לשבתך פעלת׳ מקדש׳ אדני׳ כוננו
ידיך׳ ה׳ ימלך לעולם ועד׳ כי בא סוס פרעה׳ ברכב׳ ובפרשיו׳ בים׳ ויביא׳ ה׳ עליהם׳ את מי הים׳ ובני׳ ישראל׳ הלכו׳ ביבשה׳ בתוך הים׳ ויקח מרים׳ הנביאה׳ אחות אהרן׳ את התף׳ בידה׳ ותצאן כל הנשים׳ אחריה׳ בתפים׳ ובמחלות׳ ותען׳ להם מרים׳ שירו׳ לה׳ כי גאה׳ גאה׳ סוס ורכבו׳ רמה׳ בים׳ ויסע׳ משה׳ את ישראל׳ מים סוף׳ ויצאו׳ אל מדבר׳ שור׳ וילכו׳ שלשת׳ ימים׳ במדבר׳ ולא׳ מצאו׳ מים׳ ויבאו׳ מרתה׳ ולא׳ יכלו׳ למרות׳ מים׳ מרים׳ כי׳ המרו׳ את רוחו׳ ויצעק׳ אל׳ ה׳ ויורהו׳ ה׳ עץ׳ ויטע׳ אל המים׳ ויתמתקו׳ המים׳ שם׳ שם׳ לו׳ חק׳ ומשפט׳ ויסעו׳ מאילים׳ ויבאו׳ אילמה׳ שבעים׳ תמרים׳ ועשרת׳ מעינות׳ ויחנו׳ שם׳ על המים׳ ויסעו׳ מאילים׳ ויבאו׳ כל עדת׳ בני׳ ישראל׳ מדבר׳ סין׳ אשר׳ בין׳ אילים׳ ובין׳ סיני׳ בחמשה׳ עשר׳ יום׳ לחדש׳ השני׳ לצאתם׳ מארץ׳ מצרים׳ ויתלונן׳ כל עדת׳ בני׳ ישראל׳ על׳ משה׳ ואהרן׳ במדבר׳ ויאמרו׳ אליהם׳ בני׳ ישראל׳ מי יתן׳ מותנו׳ ביד׳ ה׳ בארץ׳ מצרים׳ בשבתנו׳ על׳ סיר׳ הבשר׳ באכלנו׳ לחם׳ לשבע׳ כי׳ הוצאתם׳ אתנו׳ אל המדבר׳ הזה׳ להמית׳ את כל׳ הקהל׳ הזה׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ הנני׳ ממטיר׳ לכם׳ לחם׳ מן השמים׳ ויצא׳ העם׳ ולקטו׳ דבר׳ יום׳ ביומו׳ למען׳ אנסנו׳ הילך׳ בתורתי׳ או׳ לא׳ ויהי׳ ביום׳ הששי׳ והכינו׳ את אשר׳ יביאו׳ והיה׳ משנה׳ על׳ אשר׳ ילקטו׳ יום׳ יום׳ ויאמר׳ אליהם׳ משה׳ אל׳ תותרו׳ ממנו׳ עד׳ בקר׳ ולא׳ שמעו׳ אל׳ משה׳ ויותרו׳ אנשים׳ ממנו׳ עד׳ בקר׳ ויתולע׳ ויבאש׳ ויקצף׳ עליהם׳ משה׳ ויקצף׳ עליהם׳ אל׳ משה׳ איש׳ מרחו׳ ממנו׳ לבקר׳ לבקר׳ ובערב׳ ערב׳ יאכלו׳ לחם׳ ויהי׳ ביום׳ הששי׳ לקטו׳ לחם׳ משנה׳ שני׳ העמר׳ לאחד׳ ויבאו׳ כל נשיא׳ העדה׳ והגיד׳ למשה׳ ויאמר׳ אליהם׳ הוא׳ אשר׳ דבר׳ ה׳ שבתון׳ שבת׳ קדש׳ לה׳ מחר׳ את אשר׳ תאפו׳ אפו׳ ואת׳ אשר׳ תבשלו׳ בשלו׳ ואת כל׳ הנותר׳ הניחו׳ לכם׳ למשמרת׳ עד׳ בקר׳ ויניחו׳ אותו׳ עד׳ בקר׳ כאשר׳ צוה׳ משה׳ ולא׳ הבאיש׳ ורמה׳ לא׳ היה׳ בו׳ ויאמר׳ משה׳ אכלוהו׳ היום׳ כי׳ שבת׳ היום׳ לה׳ היום׳ לא׳ תמצאהו׳ בשדה׳ שלשת׳ ימים׳ תלקטו׳ וביום׳ השביעי׳ שבת׳ לא׳ יהיה׳ בו׳ ויהי׳ ביום׳ השביעי׳ יצאו׳ מן העם׳ ללקט׳ ולא׳ מצאו׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ עד׳ אנה׳ מאנתם׳ לשמר׳ מצותי׳ ותורותי׳ ראו׳ כי׳ ה׳ נתן׳ לכם׳ השבת׳ על כן׳ הוא׳ נתן׳ לכם׳ ביום׳ הששי׳ לחם׳ יומים׳ שבו׳ איש׳ תחתיו׳ אל׳ יצא׳ איש׳ ממקומו׳ ביום׳ השביעי׳ וישבת׳ העם׳ ביום׳ השביעי׳ ויקרא׳ בית׳ ישראל׳ את שמו׳ מן׳ והוא׳ כזרע׳ גד׳ לבן׳ ויהי׳ כצפיחת׳ בדבש׳ ויאמר׳ משה׳ זה׳ הדבר׳ אשר׳ צוה׳ ה׳ מלא׳ העמר׳ ממנו׳ למשמרת׳ לדרתיכם׳ למען׳ יראו׳ את׳ הלחם׳ אשר׳ האכלתי׳ אתכם׳ במדבר׳ בהוציאי׳ אתכם׳ מארץ׳ מצרים׳ ויאמר׳ משה׳ אל׳ אהרן׳ קח׳ צנצנת׳ אחת׳ ותן׳ שמה׳ מלא׳ העמר׳ מן׳ והנח׳ אותו׳ לפני׳ ה׳ למשמרת׳ לדרתיכם׳ כאשר׳ צוה׳ ה׳ את׳ משה׳ ויניחהו׳ אהרן׳ לפני׳ העדות׳ למשמרת׳ ובני׳ ישראל׳ אכלו׳ את המן׳ ארבעים׳ שנה׳ עד׳ בואם׳ אל׳ ארץ׳ נושבת׳ את המן׳ אכלו׳ עד׳ בואם׳ אל׳ קצה׳ ארץ׳ כנען׳ והעמר׳ עשרת׳ האיפה׳ הוא׳ ויסעו׳ כל עדת׳ בני׳ ישראל׳ מן׳ מדבר׳ סין׳ למסעיהם׳ על פי׳ ה׳ ויחנו׳ ברפידים׳ ואין׳ מים׳ לשתות׳ העם׳ ויריב׳ העם׳ עם׳ משה׳ ויאמרו׳ תנו׳ לנו׳ מים׳ ונשתה׳ ויאמר׳ אליהם׳ משה׳ מה׳ תריבון׳ עמדי׳ מה׳ תנסון׳ את׳ ה׳ ויצמא׳ שם׳ העם׳ למים׳ ויתלונן׳ העם׳ על׳ משה׳ ויאמר׳ למה׳ זה׳ העלית׳ אותנו׳ מארץ׳ מצרים׳ להמית׳ אתי׳ ואת׳ בני׳ ואת׳ מקני׳ בצמא׳ ויצעק׳ משה׳ אל׳ ה׳ לאמר׳ מה׳ אעשה׳ לעם׳ הזה׳ עוד׳ מעט׳ ורגמוני׳ באבן׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ עבר׳ לפני׳ העם׳ וקח׳ אתך׳ מזקני׳ ישראל׳ ומטך׳ אשר׳ הכית׳ בו׳ את׳ היאר׳ קח׳ בידך׳ והלכת׳ הנני׳ עמד׳ לפניך׳ שם׳ על׳ הצור׳ בחרב׳ והכית׳ בצור׳ ויצאו׳ ממנו׳ מים׳ ושתה׳ העם׳ ויעש׳ כן׳ משה׳ לעיני׳ זקני׳ ישראל׳ ויקרא׳ שם׳ המקום׳ מסה׳ ומריבה׳ על׳ ריב׳ בני׳ ישראל׳ ועל׳ נסותם׳ את׳ ה׳ לאמר׳ היש׳ ה׳ בקרבנו׳ אם׳ אין׳ ויבא׳ עמלק׳ וילחם׳ עם׳ ישראל׳ ברפידים׳ ויאמר׳ משה׳ אל׳ יהושע׳ בחר׳ לנו׳ אנשים׳ וצא׳ הלחם׳ בעמלק׳ מחר׳ אנכי׳ נצב׳ על׳ ראש׳ הגבעה׳ ומטה׳ האלהים׳ בידי׳ ויעש׳ יהושע׳ כאשר׳ אמר׳ לו׳ משה׳ להלחם׳ בעמלק׳ ומשה׳ אהרן׳ וחור׳ עלו׳ ראש׳ הגבעה׳ והיה׳ כאשר׳ ירים׳ משה׳ ידו׳ וגבר׳ ישראל׳ וכאשר׳ יניח׳ ידו׳ וגבר׳ עמלק׳ וידי׳ משה׳ כבדו׳ ויקחו׳ אבן׳ וישימו׳ תחתיו׳ וישב׳ עליה׳ ואהרן׳ וחור׳ תמכו׳ בידיו׳ מזה׳ ואחד׳ מזה׳ ויהי׳ ידיו׳ אמונה׳ עד׳ בא׳ השמש׳ ויחלש׳ יהושע׳ את עמלק׳ לפי׳ חרב׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ כתב׳ זאת׳ זכרון׳ בספר׳ ושים׳ באזני׳ יהושע׳ כי׳ מחה׳ אמחה׳ את זכר׳ עמלק׳ מתחת׳ השמים׳ ויבן׳ משה׳ מזבח׳ ויקרא׳ שמו׳ ה׳ נסי׳ ויאמר׳ כי׳ יד׳ על כס׳ יה׳ מלחמה׳ לה׳ בעמלק׳ מדר׳ דור׳ ויתר׳ יתרו׳ כהן׳ מדין׳ חתן׳ משה׳ את׳ אשר׳ עשה׳ אלהים׳ למשה׳ ולישראל׳ עמו׳ כי׳ הוציא׳ ה׳ את׳ ישראל׳ ממצרים׳ ויקח׳ יתרו׳ חתן׳ משה׳ את׳ צפורה׳ אשת׳ משה׳ אחר׳ שלחה׳ ואת׳ שני׳ בניה׳ אשר׳ שם׳ האחד׳ גרשם׳ כי׳ אמר׳ גר׳ הייתי׳ בארץ׳ נכריה׳ ושם׳ האחד׳ אליעזר׳ כי׳ ואלהי׳ אבי׳ בעזרי׳ ויצלני׳ מחרב׳ פרעה׳ ויבא׳ יתרו׳ חתן׳ משה׳ ובניו׳ ואשתו׳ אל׳ משה׳ אל׳ המדבר׳ אשר׳ הוא׳ חנה׳ שם׳ הר׳ האלהים׳ ויאמר׳ אל׳ משה׳ אני׳ חתנך׳ יתרו׳ באה׳ אליך׳ ואשתך׳ ושני׳ בניה׳ עמה׳ ויצא׳ משה׳ לקראת׳ חתנו׳ וישתחו׳ וישק׳ לו׳ איש׳ לרעהו׳ וישאלו׳ איש׳ לרעהו׳ לשלום׳ ויבאו׳ האהלה׳ ויספר׳ משה׳ לחתנו׳ את כל׳ אשר׳ עשה׳ ה׳ לפרעה׳ ולמצרים׳ על׳ אודת׳ ישראל׳ את כל׳ התלאה׳ אשר׳ מצאתם׳ בדרך׳ ויצל׳ ה׳ אותם׳ ויחד׳ יתרו׳ על כל׳ הטובה׳ אשר׳ עשה׳ ה׳ לישראל׳ אשר׳ הצילו׳ מיד׳ מצרים׳ ויאמר׳ יתרו׳ ברוך׳ ה׳ אשר׳ הציל׳ אתכם׳ מיד׳ מצרים׳ ומיד׳ פרעה׳ אשר׳ הציל׳ את׳ העם׳ מתחת׳ יד׳ מצרים׳ עתה׳ ידעתי׳ כי׳ גדול׳ ה׳ מכל׳ האלהים׳ כי׳ בדבר׳ אשר׳ זדו׳ עליהם׳ ויקח׳ יתרו׳ חתן׳ משה׳ עלה׳ וזבחים׳ לאלהים׳ ויבא׳ אהרן׳ וכל׳ זקני׳ ישראל׳ לאכל׳ לחם׳ עם׳ חתן׳ משה׳ לפני׳ האלהים׳ ויהי׳ ממחרת׳ ישב׳ משה׳ לשפט׳ את׳ העם׳ ויתיצב׳ העם׳ על׳ משה׳ מן׳ הבקר׳ עד׳ הערב׳ ויראה׳ חתן׳ משה׳ את כל׳ אשר׳ הוא׳ עשה׳ לעם׳ ויאמר׳ מה׳ הדבר׳ הזה׳ אשר׳ אתה׳ עשה׳ לעם׳ מדוע׳ אתה׳ יושב׳ לבדך׳ והעם׳ נצב׳ עליך׳ מן׳ הבקר׳ עד׳ הערב׳ ויאמר׳ משה׳ לחתנו׳ כי׳ יבא׳ אלי׳ העם׳ לדרש׳ אלהים׳ ויהי׳ כי׳ יהיה׳ להם׳ דבר׳ באו׳ אלי׳ ושפטתי׳ בין׳ איש׳ ובין׳ רעהו׳ והודעתי׳ את חקי׳ האלהים׳ ואת׳ תורותיו׳ ויאמר׳ חתן׳ משה׳ אליו׳ לא׳ טוב׳ הדבר׳ אשר׳ אתה׳ עשה׳ נבל׳ תבל׳ גם׳ אתה׳ גם׳ העם׳ הזה׳ אשר׳ עמך׳ כי׳ כבד׳ ממך׳ הדבר׳ לא׳ תוכל׳ עשתו׳ לבדך׳ עתה׳ שמע׳ בקולי׳ איעצך׳ ויהי׳ אלהים׳ עמך׳ היה׳ אתה׳ לעם׳ מול׳ האלהים׳ והבאת׳ אתה׳ את׳ הדברים׳ אל׳ האלהים׳ והזהרתה׳ אתם׳ את׳ החקים׳ ואת׳ התורות׳ והודעת׳ להם׳ את׳ הדרך׳ אשר׳ ילכו׳ בה׳ ואת׳ המעשה׳ אשר׳ יעשון׳ ואתה׳ תחזה׳ מכל׳ העם׳ אנשי׳ חיל׳ יראי׳ אלהים׳ אנשי׳ אמת׳ שנאי׳ בצע׳ והעמדת׳ עליהם׳ שרי׳ אלפים׳ שרי׳ מאות׳ שרי׳ חמשים׳ ושרי׳ עשרות׳ ושפטו׳ את׳ העם׳ בכל׳ עת׳ והיה׳ כל׳ הדבר׳ הגדול׳ יביאו׳ אליך׳ וכל׳ הדבר׳ הקטן׳ ישפטו׳ הם׳ והקל׳ מעליך׳ ונשאו׳ אתך׳ אם׳ את׳ הדבר׳ הזה׳ תעשה׳ וצוך׳ אלהים׳ יכלת׳ עמד׳ גם׳ כל׳ העם׳ הזה׳ על׳ מקומו׳ בשלום׳ ויבא׳ יתרו׳ חתן׳ משה׳ ארצו׳ ויעש׳ כל׳ אשר׳ דבר׳ יתרו׳ ויבא׳ בני׳ ישראל׳ מצרים׳ ויסעו׳ מרפידים׳ ויבאו׳ אל׳ מדבר׳ סיני׳ ויחנו׳ במדבר׳ ויחן׳ שם׳ ישראל׳ נגד׳ ויעל׳ משה׳ אל׳ האלהים׳ ויקרא׳ אליו׳ ה׳ מן׳ ההר׳ לאמר׳ כה׳ תאמר׳ לבית׳ יעקב׳ ותגיד׳ לבני׳ ישראל׳ אתם׳ ראיתם׳ אשר׳ עשיתי׳ למצרים׳ ואשא׳ אתכם׳ על׳ כנפי׳ נשרים׳ ואבא׳ אתכם׳ אלי׳ ועתה׳ אם׳ שמוע׳ תשמעו׳ בקולי׳ ושמרתם׳ את׳ בריתי׳ והיתם׳ לי׳ סגלה׳ מכל׳ העמים׳ כי׳ לי׳ כל׳ הארץ׳ ואתם׳ תהיו׳ לי׳ ממלכת׳ כהנים׳ וגוי׳ קדוש׳ אלה׳ הדברים׳ אשר׳ תדבר׳ אל׳ בני׳ ישראל׳ ויבא׳ משה׳ ויקרא׳ לזקני׳ העם׳ וישם׳ לפניהם׳ את כל׳ הדברים׳ האלה׳ אשר׳ צוה׳ ה׳ אתו׳ ויענו׳ כל׳ העם׳ יחדו׳ ויאמרו׳ כל׳ אשר׳ דבר׳ ה׳ נעשה׳ ויסף׳ משה׳ את דברי׳ העם׳ אל׳ ה׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ הנה׳ אנכי׳ בא׳ אליך׳ בעב׳ הענן׳ בעבור׳ שמע׳ העם׳ בדברי׳ עמך׳ וגם׳ בך׳ יאמינו׳ לעולם׳ ויגד׳ משה׳ את דברי׳ העם׳ אל׳ ה׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ לך׳ אל׳ העם׳ וקדשתם׳ היום׳ ומחר׳ וכבסו׳ שמלתם׳ והיו׳ נכנים׳ ליום׳ השלישי׳ כי׳ ביום׳ השלישי׳ ירד׳ ה׳ לעיני׳ כל׳ העם׳ אל׳ הר׳ סיני׳ והגבלת׳ את׳ העם׳ סביב׳ לאמר׳ השמרו׳ לכם׳ עלות׳ בהר׳ ונגע׳ בקצהו׳ כל׳ הנגע׳ בהר׳ מות׳ יומת׳ לא׳ תגע׳ בו׳ יד׳ כי׳ סקול׳ יסקל׳ או׳ ירה׳ יירה׳ אם׳ בהמה׳ אם׳ איש׳ לא׳ יחיה׳ במשך׳ היובל׳ המה׳ יעלו׳ בהר׳ ומשה׳ ירד׳ אל׳ העם׳ ויקדש׳ את׳ העם׳ ויכבסו׳ שמלתם׳ ויאמר׳ אל׳ העם׳ היו׳ נכנים׳ לשלשת׳ ימים׳ אל׳ תגשו׳ אל׳ אשה׳ ויהי׳ ביום׳ השלישי׳ בהיות׳ הבקר׳ ויהי׳ קלת׳ וברקים׳ וענן׳ כבד׳ על׳ ההר׳ וקול׳ שופר׳ חזק׳ מאד׳ ויחרד׳ כל׳ העם׳ אשר׳ במחנה׳ ויוצא׳ משה׳ את העם׳ לקראת׳ האלהים׳ מן׳ המחנה׳ ויתיצבו׳ בתחתית׳ ההר׳ והר׳ סיני׳ עשן׳ כלו׳ מפני׳ אשר׳ ירד׳ עליו׳ ה׳ באש׳ ויעל׳ עשנו׳ כעשן׳ הכבשן׳ ויחרד׳ כל׳ ההר׳ מאד׳ ויהי׳ קול׳ השופר׳ הולך׳ וחזק׳ מאד׳ משה׳ ידבר׳ והאלהים׳ יעננו׳ בקול׳ וירד׳ ה׳ על׳ הר׳ סיני׳ אל׳ ראש׳ ההר׳ ויקרא׳ ה׳ למשה׳ אל׳ ראש׳ ההר׳ ויעל׳ משה׳ ירד׳ ה׳ אל׳ משה׳ אל׳ תתר׳ אל׳ ה׳ פן׳ יהרס׳ בו׳ גם׳ הכהנים׳ הנגשים׳ אל׳ ה׳ יתקדשו׳ פן׳ יפרץ׳ בהם׳ ה׳ ויאמר׳ משה׳ אל׳ ה׳ לא׳ יוכל׳ העם׳ לעלות׳ אל׳ הר׳ סיני׳ כי׳ אתה׳ העדת׳ בנו׳ לאמר׳ הגבל׳ את׳ ההר׳ והקדשתו׳ ויאמר׳ אליו׳ ה׳ לך׳ רד׳ ועלית׳ אתה׳ ואהרן׳ עמך׳ והכהנים׳ והעם׳ אל׳ יהרסו׳ לעלות׳ אל׳ ה׳ פן׳ יפרץ׳ בהם׳ ויאמר׳ אליו׳ ה׳ אל׳ מה׳ אל׳ ראה׳ אל׳ ה׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ לאמר׳ אל׳ תגנב׳ אל׳ אלהי׳ כסף׳ ואל׳ אלהי׳ זהב׳ לא׳ תעשו׳ לכם׳ מזבח׳ אדמה׳ תעשה׳ לי׳ וזבחת׳ עליו׳ את׳ עלתיך׳ ואת׳ שלמיך׳ את׳ צאנך׳ ואת׳ בקרך׳ בכל׳ המקום׳ אשר׳ אזכיר׳ את׳ שמי׳ אבוא׳ אליך׳ וברכתיך׳ ומזבח׳ אבנים׳ תעשה׳ לי׳ לא׳ תבנה׳ אתם׳ גזית׳ כי׳ חרבך׳ הנפת׳ עליה׳ ותחללה׳ ולא׳ תעלה׳ במעלות׳ על׳ מזבחי׳ אשר׳ לא׳ תגלה׳ ערותך׳ עליו׳ ואלה׳ המשפטים׳ אשר׳ תשים׳ לפניהם׳ כי׳ תקנה׳ עבד׳ עברי׳ שש׳ שנים׳ יעבד׳ ובשבעת׳ יצא׳ לחפשי׳ חנם׳ אם׳ בגפו׳ יבא׳ אם׳ בעל׳ אשה׳ הוא׳ ויצאה׳ אשתו׳ אם׳ בעלת׳ נשים׳ הוא׳ אדניו׳ ונתן׳ לו׳ אשה׳ וילדה׳ לו׳ בנים׳ או׳ בנות׳ האשה׳ וילדיה׳ תהיה׳ לאדניה׳ והוא׳ בגפו׳ יצא׳ ואם׳ אמר׳ יאמר׳ העבד׳ אהבתי׳ את אדני׳ את׳ אשתי׳ ואת׳ בני׳ לא׳ אצא׳ חפשי׳ והגיש׳ אדניו׳ אל׳ האלהים׳ והגיש׳ אל׳ הדלת׳ או׳ אל׳ המזוזה׳ ורצע׳ אדניו׳ את אזנו׳ במרצע׳ ועבדו׳ לעלם׳ וכי׳ ימכר׳ איש׳ את בתו׳ לאמה׳ לא׳ תצא׳ כצאת׳ העבדים׳ אם׳ רעת׳ בעיני׳ אדניה׳ אשר׳ לו׳ לו׳ יעדה׳ לא׳ יכל׳ למכרה׳ בבגדו׳ בה׳ ואם׳ לבנו׳ יעדנה׳ כמשפט׳ הבנות׳ יעשה׳ לה׳ אם׳ אחרת׳ יקח׳ לו׳ שארה׳ כסותה׳ ועונתה׳ לא׳ יגרע׳ ואם׳ שלש׳ אלה׳ לא׳ תעשה׳ לה׳ ויצאה׳ חנם׳ אין׳ כסף׳ מכה׳ איש׳ ומת׳ מות׳ יומת׳ ואשר׳ לא׳ צדה׳ והאלהים׳ אנה׳ לידו׳ ושמתי׳ לך׳ מקום׳ אשר׳ ינוס׳ שמה׳ ומכה׳ אביו׳ ואמו׳ מות׳ יומת׳ וגנב׳ איש׳ ומכרו׳ ונמצא׳ בידו׳ מות׳ יומת׳ ומקלל׳ אביו׳ ואמו׳ מות׳ יומת׳ וכי׳ יריבון׳ אנשים׳ ונגף׳ איש׳ את רעהו׳ באבן׳ או׳ באגרף׳ ולא׳ ימות׳ ונפל׳ למשכב׳ אם׳ יקום׳ והתהלך׳ בחוץ׳ על׳ משענתו׳ ונקה׳ המכה׳ רק׳ שבתו׳ יתן׳ ורפא׳ ירפא׳ וכי׳ יכה׳ איש׳ את עבדו׳ או׳ את אמתו׳ בשבט׳ ומת׳ תחת׳ ידו׳ נקם׳ ינקם׳ אך׳ אם׳ יום׳ או׳ יומים׳ יעמד׳ לא׳ יקם׳ כי׳ כספו׳ הוא׳ וכי׳ ינצו׳ אנשים׳ ונגפו׳ אשה׳ הרה׳ ויצאו׳ ילדיה׳ ולא׳ היה׳ אסון׳ ענוש׳ יענש׳ כאשר׳ ישית׳ עליו׳ בעל׳ האשה׳ ונתן׳ בפללים׳ ואם׳ אסון׳ יהיה׳ ונתת׳ נפש׳ תחת׳ נפש׳ עין׳ תחת׳ עין׳ שן׳ תחת׳ שן׳ יד׳ תחת׳ יד׳ רגל׳ תחת׳ רגל׳ כויה׳ תחת׳ כויה׳ פצע׳ תחת׳ פצע׳ חבורה׳ תחת׳ חבורה׳ וכי׳ יכה׳ איש׳ את עין׳ עבדו׳ או׳ את עין׳ אמתו׳ ושחתה׳ לחפשי׳ ישלחנו׳ תחת׳ עינו׳ ואם׳ שן׳ עבדו׳ או׳ שן׳ אמתו׳ יפיל׳ לחפשי׳ יתן׳ תחת׳ שנו׳ וכי׳ יגף׳ שור׳ איש׳ או׳ אשה׳ ומת׳ סקל׳ יסקל׳ השור׳ לא׳ יאכל׳ את בשרו׳ ובעל׳ השור׳ נקי׳ אם׳ שור׳ נגח׳ הוא׳ מתמל׳ שלשם׳ והועד׳ בבעליו׳ ולא׳ ישמרנו׳ והמיתה׳ איש׳ או׳ אשה׳ השור׳ יסקל׳ גם׳ בעליו׳ יומת׳ אם׳ כפר׳ יושת׳ עליו׳ כל׳ אשר׳ יושת׳ עליו׳ נפדתו׳ אם׳ בן׳ יגח׳ או׳ בת׳ יגח׳ כמשפט׳ הזה׳ יעשה׳ לו׳ אם׳ עבד׳ יגח׳ השור׳ או׳ אמה׳ כסף׳ שלשים׳ שקל׳ יתן׳ לאדניו׳ והשור׳ יסקל׳ וכי׳ יפתח׳ איש׳ בור׳ או׳ כי׳ יכרה׳ איש׳ בור׳ ולא׳ יכסנו׳ ונפל׳ שמה׳ שור׳ או׳ חמור׳ בעל׳ הבור׳ ישלם׳ כסף׳ לבעליו׳ והמת׳ יהיה׳ לו׳ וכי׳ יגף׳ שור׳ איש׳ את שור׳ רעהו׳ ומת׳ ומכרו׳ את השור׳ החי׳ וחצו׳ את כספו׳ וגם׳ את המת׳ יחצו׳ או׳ כי׳ נודע׳ כי׳ שור׳ נגח׳ הוא׳ מתמל׳ שלשם׳ לא׳ יכפרנו׳ שור׳ תחת׳ שורו׳ ומת׳ יהיה׳ לו׳ וכי׳ יגנב׳ איש׳ שור׳ או׳ שה׳ וטבחו׳ או׳ מכרו׳ חמשה׳ בקר׳ ישלם׳ תחת׳ השור׳ וארבע׳ צאן׳ תחת׳ השה׳ אם׳ במחתרת׳ ימצא׳ הגנב׳ והכה׳ ומת׳ אין׳ לו׳ דמים׳ אם׳ זרחה׳ השמש׳ עליו׳ דמים׳ לו׳ שלם׳ ישלם׳ אם׳ אין׳ לו׳ ונמכר׳ בגנבתו׳ אם׳ המצא׳ תמצא׳ בידו׳ גנב׳ מור׳ עד׳ חמור׳ שור׳ עד׳ שור׳ שה׳ עד׳ שה׳ כי׳ יבער׳ איש׳ שדה׳ או׳ כרם׳ ושלח׳ את בעיר׳ אחר׳ ובער׳ בשדה׳ אחר׳ מיטב׳ שדהו׳ ומיטב׳ כרמו׳ ישלם׳ כי׳ תצא׳ אש׳ ומצאה׳ קצים׳ ונאכל׳ גדיש׳ או׳ השדה׳ שדה׳ נכרם׳ שלם׳ ישלם׳ המבעיר׳ את׳ הבערה׳ כי׳ יתן׳ איש׳ אל׳ רעהו׳ כסף׳ או׳ כלים׳ לשמר׳ וגנב׳ מבית׳ האיש׳ אם׳ לא׳ יימצא׳ הגנב׳ ונקרב׳ בעל׳ הבית׳ אל׳ האלהים׳ אם׳ לא׳ שלח׳ ידו׳ במלאכת׳ רעהו׳ על׳ כל׳ דבר׳ פשע׳ על׳ שור׳ על׳ חמור׳ על׳ שה׳ על׳ שלמה׳ על׳ כל׳ אבדה׳ אשר׳ יאמר׳ כי׳ הוא׳ זה׳ עד׳ האלהים׳ יבא׳ דבר׳ שניהם׳ אשר׳ ירשיעון׳ אלהים׳ יכפל׳ לרעהו׳ כי׳ יתן׳ איש׳ אל׳ רעהו׳ חמור׳ או׳ שור׳ או׳ שה׳ וכל׳ בהמה׳ לשמר׳ ומת׳ או׳ נשבר׳ או׳ נשבה׳ אין׳ ראה׳ שבועת׳ ה׳ תהיה׳ בתוך׳ שניהם׳ אם׳ לא׳ שלח׳ ידו׳ במלאכת׳ רעהו׳ ולקח׳ בעליו׳ ולא׳ ישלם׳ אם׳ גנב׳ יגנב׳ מעמו׳ ישלם׳ לבעליו׳ אם׳ טרף׳ יטרף׳ יביאהו׳ עד׳ הטרפה׳ לא׳ ישלם׳ וכי׳ יזנה׳ איש׳ בתולה׳ אשר׳ לא׳ ארשה׳ ושכב׳ עמה׳ מהר׳ יהרנה׳ לו׳ לאשה׳ אם׳ מאן׳ ימאן׳ אביה׳ לתתה׳ לו׳ כסף׳ ישקל׳ כמהר׳ הבתולת׳ מכשפה׳ לא׳ תחיה׳ כל׳ שכב׳ עם׳ בהמה׳ מות׳ יומת׳ זבח׳ לאלהים׳ יחרם׳ בלתי׳ לה׳ לבדו׳ וגר׳ לא׳ תונה׳ ולא׳ תלחצנו׳ כי׳ גרים׳ הייתם׳ בארץ׳ מצרים׳ כל׳ אלמנה׳ ויתום׳ לא׳ תענון׳ אם׳ ענה׳ תענה׳ אתו׳ אם׳ צעק׳ יצעק׳ אלי׳ שמע׳ אשמע׳ צעקתו׳ וחרה׳ אפי׳ והרגתי׳ אתכם׳ בחרב׳ והיו׳ נשיכם׳ אלמנות׳ ובניכם׳ יתומים׳ אם׳ כסף׳ תלוה׳ את עמי׳ את׳ העני׳ עמך׳ לא׳ תהיה׳ לו׳ כנשה׳ לא׳ תשימון׳ עליו׳ נשך׳ אם׳ חבל׳ תחבל׳ שלמת׳ רעך׳ עד׳ בא׳ השמש׳ תשיבנו׳ כי׳ היא׳ כסותה׳ לבדה׳ היא׳ שמלתה׳ לעורה׳ במה׳ ישכב׳ והיה׳ כי׳ יצעק׳ אלי׳ ושמעתי׳ כי׳ חנון׳ אני׳ אלהים׳ לא׳ תקלל׳ ונשיא׳ בעמך׳ לא׳ תאר׳ בכורך׳ ומלאתך׳ לא׳ תאחר׳ בכור׳ בניך׳ תתן׳ לי׳ כן׳ תעשה׳ לשורך׳ לצאנך׳ שבעת׳ ימים׳ יהיה׳ עם׳ אמו׳ ביום׳ השמיני׳ תתנו׳ לי׳ ואנשי׳ קדש׳ תהיון׳ לי׳ ובשר׳ בשדה׳ טרפה׳ לא׳ תאכלו׳ לכלב׳ תשליכון׳ אתו׳ לא׳ תשא׳ שמע׳ שוא׳ אל׳ תשת׳ ידך׳ עם׳ רשע׳ להיות׳ עד׳ חמס׳ לא׳ תהיה׳ אחרי׳ רבים׳ להטות׳ לא׳ תענה׳ על׳ ריב׳ להטות׳ אל׳ משפט׳ לא׳ תהדר׳ פני׳ דל׳ בריבו׳ כי׳ תפגע׳ שור׳ אויבך׳ או׳ חמרו׳ תועים׳ השב׳ תשיב׳ לו׳ כי׳ תרא׳ חמור׳ שנאך׳ רבץ׳ תחת׳ משאו׳ וחדלת׳ עזב׳ תעזב׳ עמו׳ לא׳ תעוה׳ אביון׳ בריבו׳ מדבר׳ שקר׳ תרחק׳ ונקי׳ וצדיק׳ אל׳ תהרג׳ כי׳ לא׳ אצדיק׳ רשע׳ ושחד׳ לא׳ תקח׳ כי׳ השחד׳ יעור׳ פקחים׳ ויסלף׳ דברי׳ צדיקים׳ וגר׳ לא׳ תלחץ׳ ואתם׳ ידעתם׳ את נפש׳ הגר׳ כי׳ גרים׳ הייתם׳ בארץ׳ מצרים׳ ושש׳ שנים׳ תזרע׳ את׳ ארצך׳ ואספת׳ את׳ תבואתה׳ ושבת׳ השביעית׳ תשמטנה׳ ונטשתה׳ ואכלו׳ אביני׳ עמך׳ ויתרם׳ תאכל׳ חית׳ השדה׳ כן׳ תעשה׳ לכרמך׳ לזיתך׳ שש׳ ימים׳ תעשה׳ מעשיך׳ וביום׳ השביעי׳ תשבת׳ למען׳ ינוח׳ שורך׳ וחמרך׳ ונפש׳ בן׳ אמתך׳ והגר׳ ובעבור׳ כל׳ דברי׳ אשר׳ אמרתי׳ אליכם׳ שמרו׳ ושם׳ אלהים׳ אחרים׳ לא׳ תזכירו׳ לא׳ יעלה׳ על פיך׳ שלש׳ רגלים׳ תחג׳ לי׳ בשנה׳ את׳ חג׳ המצות׳ תשמר׳ שבעת׳ ימים׳ אכל׳ מצות׳ אשר׳ צויתיך׳ למועד׳ חדש׳ האביב׳ כי׳ בו׳ יצאת׳ ממצרים׳ ולא׳ יראו׳ פני׳ ריקם׳ וחג׳ הקצר׳ בכורי׳ מעשיך׳ אשר׳ תזרע׳ בשדה׳ וחג׳ האסף׳ בצאת׳ השנה׳ באסף׳ את׳ מעשיך׳ מן׳ השדה׳ שלש׳ פעמים׳ בשנה׳ את׳ פני׳ האדון׳ ה׳ אלהיך׳ לא׳ תזבח׳ על׳ חמץ׳ דם׳ זבחי׳ ולא׳ ילין׳ חלב׳ חגי׳ עד׳ בקר׳ ראשית׳ בכורי׳ אדמתך׳ תביא׳ בית׳ ה׳ אלהיך׳ לא׳ תבשל׳ גדי׳ בחלב׳ אמו׳ הנה׳ אנכי׳ שלח׳ מלאך׳

ויחכון מגלו:
מי יגלה לדורי
ישראל לפי ומי יעו
לך הלכו הגלו
והעמיד עליון
קינה שרים ואלי
הלל בתעניתם ל
שיר הגדו בגנו
שחר הבכיר
נעים עמיהם ב
והעיר כמילים
עריהם ויקר האון
הישב על נפרות
ונשא שוכן עד
מוד והיש שלו
בלוך ונשכחך
ונבכר יומתשכ ל
קדשך כמדבר אחר
ביני נפשי אדר
וכל הרני אות שב
קדשי ובאתם
בגנו ינדיקים ב
לישרים בזוה
תהילה:
בני שוכן עליון
ובכני שכינה הא
תבריך ולשל
הכינים תתקדש
ובקיבב הקדוש
תהלה:
ובקהלות ובנבו
ערך בי ישרי
בריה יתפאר
שוכן מלכנו בל
דור ודור שכן
חובב כל היטבו
לעניים הליעיל
והיה מבוטנו
בהנות ולהל
נשבח ולפאר
ונומס לבדר
לבדך ולבדו לא
על כל רבני ש
שירות ותשב
ותשבחות דוד
בן ישי עבדך
משיחך:

המלוכה: והיה
לעולם על כל הארץ
ביום ההוא יהיה
ה' אחד ושמו אחד:
שמע ישראל ה' אלקינו
ה' אחד:
והשמות לא יכרתו מישראל
יהיו לו אמרים: ולא יהיו
עוד חמתו בראת הארץ
שתיהו ישתבח ושמו
שלים יגבור ומבי בתלבבה
ואולת הכרבה:
ישתבח שמך לעד
מלכנו האל המלך
הגדול והקדוש בשמי
ובארץ כי לך נאה
ולך נכון ולך מלכות
ומלכות ברכות והו
והודיות מעולם
ועד עולם אתה אל
בשמים מלך גדול בת
בתשבחות אל הא
הודיות ארון כל
הנפלאות הבוחר
בשירי זמרה מלך
חי העולמים:
ואמון עובד לחיי לעולמי עד:
הימות והיאולה הא
הבינה והברכה הא
הגדלה והגבורה הא
הריעה והכבוד הא

הכבוד והחדר הא
הזכות והזהרו הא
הטבת והטהר הא
הכתרי והכבוד הא
המלוכה והממשלה הא
הפאר והשבח הא
הטרות והטהר הא
הקדושה והקמשה הא
השיר והשבח הא
ושלום אמר עדיו:
יתגדל ויתקדש
שמיה רבא בעלמא
דברא כרעותיה
וימליך מלכותיה
בחייכון ובימיכון
ובחי דכל בית ישר
בעגלא ובזמן קרי
ואמרו אמן. יהא
שמיה רבא
מברך לעלם ולעלמי
עלמיא. יתברך
ישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמיה ד
דקודשא בריך הוא
לעילא מכל ברכתא
שירתא תשבחתא
ונחמתא דאמירן
בעלמא ואמרו אמן
ויאמר כדון בשמיא ומ
אך אחר ד' ברכו אמן
קדישי תתקבל תלות
ובעותהון דכל ישר

ולעל
ולעל
ולעל

ואין נביאים כי שמה
הוא בלוי ולא בנביא
שאתה נביא לשם
יה כי עדיין מאמנו
היינו ולא ויגיעתי
ומתרבי ויגיעו כן
הקנא קנאתי לי
ישבאות ובמקו
כמי הודיע כי
בברתי שרבים
היום של הקמיעות
ומוקף שהם נהנו
והפסיק מלאכתו
לספר כמו שהבא
ומוצאים לא לא
לעשיך נגיעתו
עשיך לי שבעים
והלמעים מן
הינעדה והאספו
חבר חטיבי ג
מלחמה:

עליך רבי ומורי הלי בני מעבי מה
נעשה תלחורבה אז ומרתי לו אם
להתפלל אז לי היה לך להתפלל ביין
ומרתי לו מתי ירדו יום שמון יפסיק
יפסיקני עוברי דרכים אז לי היה
לך להתפלל תפילה קיצרה כמותה
שעה ומרתי ממנו שש רבים
ומרתי שמין נבשין לחורבה ולא
ומרתי שמתפלין בדרך ומרתי
שהתפלל בדרך מתפלל תפילה
קיצרה לי בני מה קול שמעת בחוב
אז ומרתי לו שמעתי בתקול ש
שמונה מאות פיוטה ומז מוי לי שחוב
יות ביום ושרפתי יות היכלי ת
והגליתי בני לבין מומות העולם
אז לי חייך ומיי ראשי שלשלש
פעמים בכל יום ומומרתי כך לוין
עד אולמו בשעה שישל נבנס:

ואמר לי תלוי בתקו
שלמו שמע קלי ומומ
אה:

תשמו אוז יום: פעם
אחת היינו מהלן
בדרך ונכנסתי
לחורבה וחבר אחד
מחורבות ירושל
והתפלל בין מוליהו
יסור לטוב ושמר
עלי הפרתה ושימר
לי על הפרתה עד
שמשמתי תפלתי
כשמשמתי תפלתי
אז לי שלום עליך
ומרתי לו שלום

לבני בנשיות ולבני מדרשות ושונין
אמר שמיה הגדול מבורך הלך משנה
מישון ואז משרי המלך שמקלטין ומומ
בכיתו לך מוי ובניה שנין מעל שולחן
אלהיהם: בנבנו ומתה הדבריך והצלו אנשי
בבל מה המבורך ועליה ועד: לבני ליהודי
אלה שבך בני בל אם
ומים ולמין שמר
בימומנע הדקיע ומז
מה מלך מה מלך מה מלך
ועלה ועד עלי בשמי
משלה עומן מחבי
עד שמגע לבמו
ומיה ומתת שמה
ישלל ושמה בלבל
הבפר ומומרת
בימומנע הדקיע
ומומר בקול רם בני
מתה המבורך ול
גאלמי מעלה עמנו
מהרה בחמה המבורך
ולשלם ועד:
ומיגר אשבתי
בלא מה מלהים מלה אחר
מומר ובמקו המשך
עשה לה שלום ובמקו
מתה הבלי: ומוסקחנ
מומר מומר שלום בחמיש
חמש אומות מלמעלה
מעבר ומבי: ומקמו
קהלמין: הבל אמרתי
והבל שבחמר ומבל
ומאמרו מין הראשונים
כי מין בלתך הבל
ומלומנך בלה ומבר
הבל הלל הבמה:
בבל ומה ולמה
שעני מחבתי ושקע
בלומב הקיע ומומנו
המה מחקומה
ולבנה מאמן שבתה
ומאמר לשלם בלו
ומומש בין שבבמו
מלחמת הבמלים:

קדושים רוממי עד
שדי תמיד ונפל
כבוד לקדושים:
תתברך מושיענו
על שבח מעשה
ידיך ועל מאורי אור
שעשית יפארוך
סלה. תתברך יוצרנו
מלכינו גואלנו קדוש
ישראל בורא מלאכי
השרת כולם אומרים
שירה יחדו בקול רם
ומשמיעים ואומרים
קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו:
ואז יברכו כל
בריעים ויאמרו
ברוך כבוד
יי ממקומו
ויהי רצון
מלפניך אדון
אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה עיר ירושלים
עיר הקדש בימינו
ותן חלקנו בתורתך
ושם נעבדך
ביראה כימי עולם
וכשנים קדמוניות
ונעבדך בלבב שלם
כאשר אמר
בתורתך
ויי ימלוך לעולם ועד
אלהיך ציון לדר ודר
הללויה:
ואז יאמר חצי קדיש
ואז ביאור הקדושה
והאמצע בפיוט
בהגיית הקדושה:
ואז ברוך נעימות
יתנו לו מלך חי
וקיים ומאמירותיו
ותבחרות ישמעו
כי הוא לבדו פועל
גבורות עושה
חדשות בעל מלחמות
מזרע צדקות
ומיישיר
ישועות מרומם רם
ונשא יושב עד
מרום וקדוש שמו
ונאמר לזה
לזה והקדישו
ויוצרם בטעם
בשמה בכוחה ובגבורה
כולם כאחד ענים
ומזמרים בנעימה
קדושה
יברכו את שם
הכבוד
ויאמרו
קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא
הארץ כבודו
ואז ישאו
ויתנו
ויאמרו
ברוך כבוד
יי ממקומו
ויהי רצון
מלפניך אדון
אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה עיר
ירושלים
ואז יחזרו לאחוריהם
שלא בראחוריהם ומן
ובעובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה
בראשית. האומר
הארוחה ומה
המשובח והתפיוט
והתחנון מימות
עולם. יי אלהי עולם
ברחמיך הרבים
רחם עלינו חזק
עזינו ומשגבנו
חיינו ישענו ומשגב
בעדינו. חזק עזך
וך ויחיו זולתך חסד
בלתך ואין חולתך
אין עזיך לך יי אלהינו
בעולם הזה ואין מלך
זולתך מלכינו לחיי
העולם הבא. חסד
בולך גדולים לעזות
הושיע ואין מולה
לך מושיענו לתקיים
המתים: אלוקינו על
כל המעשים בולך
ומסורך בסה כל בשלה
גלו ושוכן חלא עולם
ישרת ותבונה סובבים
יחודיו התחגאה על
חיות הקדש ונזדר
בנבור בכם המרכבה
ובמקומיו שיר לפני
הכסא חסד ורחמים
בנפשו כבודו. עוקי
מחזורות שבחיו לך
יי אלהים ישרת בחצר
הגיבה
והשכל. כח וגבורה
נתן בפה ולהיות
משלים בקרבתו
מלאיה עוז ומפקיד
נגף שרה שיום כבל
העולם. שמחים
ביעודם ושמים
בשמחה ומזרח ומחזיר
שליה בהמים ומטו
ובעובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה
בראשית. תמלך
הארוחה ומה
המשובח והתפיוט
והתחנון מימות
עולם. יי אלהי עולם
ברחמיך הרבים
רחם עלינו חזק
עזינו ומשגבנו
חיינו ישענו ומשגב
בעדינו. חזק עזך
וך ויחיו זולתך חסד
בלתך ואין חולתך
אין עזיך לך יי אלהינו
בעולם הזה ואין מלך
זולתך מלכינו לחיי
העולם הבא. חסד
בולך גדולים לעזות
הושיע ואין מולה
לך מושיענו לתקיים
המתים: אלוקינו על
כל המעשים בולך
ומסורך בסה כל בשלה
גלו ושוכן חלא עולם
ישרת ותבונה סובבים
יחודיו התחגאה על
חיות הקדש ונזדר
בנבור בכם המרכבה
ובמקומיו שיר לפני
הכסא חסד ורחמים
בנפשו כבודו. עוקי
מחזורות שבחיו לך
יי אלהים ישרת בחצר
הגיבה
והשכל. כח וגבורה
נתן בפה ולהיות
משלים בקרבתו
מלאיה עוז ומפקיד
נגף שרה שיום כבל
העולם. שמחים
ביעודם ושמים
בשמחה ומזרח ומחזיר
שליה בהמים ומטו
ובעובו מחדש בכל
יום תמיד מעשה
בראשית. תמלך
הארוחה ומה
המשובח והתפיוט
והתחנון מימות
עולם. יי אלהי עולם
ברחמיך הרבים
רחם עלינו חזק
עזינו ומשגבנו
חיינו ישענו ומשגב
בעדינו. חזק עזך
וך ויחיו זולתך חסד
בלתך ואין חולתך
אין עזיך לך יי אלהינו
בעולם הזה ואין מלך
זולתך מלכינו לחיי
העולם הבא. חסד
בולך גדולים לעזות
הושיע ואין מולה
לך מושיענו לתקיים
המתים: אלוקינו על
כל המעשים בולך
ומסורך בסה כל בשלה
גלו ושוכן חלא עולם
ישרת ותבונה סובבים
יחודיו התחגאה על
חיות הקדש ונזדר
בנבור בכם המרכבה
ובמקומיו שיר לפני
הכסא חסד ורחמים
בנפשו כבודו. עוקי
מחזורות שבחיו לך
יי אלהים ישרת בחצר
הגיבה
והשכל. כח וגבורה
נתן בפה ולהיות
משלים בקרבתו
מלאיה עוז ומפקיד
נגף שרה שיום כבל
העולם. שמחים
ביעודם ושמים

בו מרות תהילות יודון הנפלאות המחדש
בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית
כאמור לעשה מאורים גדולים כי לעולם ח
חסדו כאן לא יוסיר המאורות:

אתה נה רבה ואהבתנו לא תאיבו חאל
גדולה ויתירה חמלת עלינו ואבינו
מלכנו אב הרחמן בעבור אבותינו שבטחו
בך ותלמדם חוקי חיים כן חחנו ותלמדנו
אבינו אב הרחמן רחם עלינו וחן לבינו
להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי ת
תלמוד תורתך באהבה ואור עינינו בת
במצותיך ודבק לבנו בתורתך ובמצותיך
ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך
ולא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ו
הגדול והנורא בטחנו גילה ונשמחה
בישועתך והבא עלינו ברכה ושלום מן
המרבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות
לארצנו כי אל פועל ישועות אתה וגם
בחרת וקרבת לשמך האמת להודות לך ולייחד לא
באהבה כאן לא הבחר בעמו ישראל באהבה:

ו וקרוא קש בקריאת ובגמר ובקדיש
ויחל פרוך שם בגדר מלכותו לשלם ועד
לך ניום הכפורים שיאמר בקולרם. ולאן
בסיק לך בין הפרקים ומעבר הכפורי
ובן שלם ומסע הגיעה בחיים ובמות:

א

מלך מחמן לחדר שמע ישראל יי אלקינו יי אחד: ברוך שם כבוד מ
ואהבת את יי אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מ
לחל שמרים אור עולם גלה. כראשון ואחרון עולם. לי אחדה גם מחרת גאלה. דור ודורשיך כתר ומ
ודרשיך הרון אחרית וראשונה. ומשמרי ומשמרי. יפי לפעמים אור ה
ע ר ינעלם על בחת עולם. לי הגדה שבחי והגדה שבחי. יום בחוש ובמחשבה. הזמינה לה ברי. ויבל
ל ר אחרון. ל ר ישראל. אמר לאמרשיר. ויראו ישר בדבר ובחרב ובמלחמה. הוא בעזר. אמר
ל ר ראשון. ל ר הכין לי מלחמה. ומרכבות ושלשים. ברק בחלמות. ר ר ראשון. ל ר גבר ומשמרי ר ר אחרון.
ל ר ר ר

מזוזות ביתך ובשעריך: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם והשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי
לאבתיכם להת להם כימי השמים של הארץ: ויאמר יי אל משה ליאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען
תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם: אמת ויציב
ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן
ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו
לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא
קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת ודבריו חיים וקי
ימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעו
לם לאמיתו מישר חסד לדורנו ועד קתו
לשרי לך על אבותינו ועל בנינו על כל
דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים
ועל האחרונים דבר טוב וקיים לעולם
ועד: אמת ואמונה חוק לא יעבר ואמת

שמותה הוא ה׳ אלהים מלכיכם׳
מלך אבותיכם גאולים גאל מסתכם
עזרים עזר ישועתכם פדיכם ו׳
ומיצגים מעולה שמך אין אלהים
זולתך: עזר אבותינו אתה
הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור ברוח עולם
מושבך ומשפטיך וצדקתך עד
אפסי ארץ. אשרי איש שישמע
למצותיך ותורתך ודברך ישים על
לבו אמתת אתה הוא מראן לעמך
מלך גבור לריב ריבם ומתן אותה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון
ומבלעדיך אין מלך גואל ומושיע.
ממצרים גאלתנו ה׳ אלהינו ומבית
עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת
ובכורך גאלת ים סוף בקעת ו׳
זדים טבעת ויגש משה ישראל ו׳
ידידים עברו ים. ויכסו מים איביהם
עד אחד מהם לא נותר. על זאת
שבחו אהובים רוממות לא׳ נתנו
ידידים זמירות ותשבחות לאל
לא׳ אל וקיים הם ושמו גדול ונורא
משפיל גאים ומגביה שפלים ו׳
מוציא אסירים ופודה עניים ועשיר
דלים ועונה לעמו בעת שועם אליו
תהלות לא׳ עליון ברוך הוא ומבורך
משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמ׳
רבה ואמרו כולם. מי כמוכה באלים ה׳
מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה
פלא. שירה חדשה שבחו גאולים
לשמך על שפת הים יחד כולם הודו
והמליכו ואמרו ה׳ ימלוך לעולם ועד.
צור ישראל קום בעזרת ישראל
ופדה כיהודה וכ׳
וישראל גאולינו ה׳ צבאות
שמו קדוש ישראל
כאן הגאל ישראל.
ואיר בוקר
גאולה אל
ותפלה
ראשון

כוכבים סוף לפני משה אמר. עם ואמרכם
ה׳ אלוקך ועבדי ובמקום כי סלה ה׳ ותעשנה
ונאמר מיד אמר אמרו כאן ה׳ גאל ישראל.
השכיבנו ה׳ אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים טובים ופרוס עלינו סוכת שלומך ותקנו
בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך
והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר חרב ורעב
ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו
ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרינו ומצילנו
אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה.
ושמור צאתינו ובואינו לחיים ו׳
ולשלום מעתה ועד עולם כי אל
שומר עמו ישראל לעד.

ב יום ה׳ לעולה מזמור ומנחה: ביום
ה׳ מאמרו שמו ירושלים הלוו
יה: ברוך ה׳ אלהי אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו ל׳
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן: יהי כבוד ה׳ לעולם ישמח
ה׳ במעשיו: יהי שם ה׳ מבורך מעתה ועד עולם. כי לא
יטוש ה׳ את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל ה׳ לעשות אותכם
לו לעם: וירום כל העם ויעמדו ויפלו
על פניהם ויאמרו ה׳ הוא האלהים
ה׳ הוא האלהים: והיה ה׳ למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה ה׳ אחד
ושמו אחד: אלהי הסדך ה׳ עליון בעשי
ידיו לדי כל גויים ושר עמים יתב
יחדו ושמתם עמך ואמון מרגל
ונשתחוו לפניך לעולם לדר ודור
אמר מלכותך: בדו ה׳ ביום מלחמה
מגלה בדו ה׳ בשבבינו בדו ה׳ בחלו
בהאמנו: בדבר יומקדיר נוחי מדבית
אוזבי ה׳ אל יומת: אלהים שבשמ׳
אמיר שמך ומיחד מלוכתך תמיד
לעולם ועד: רוח אדוני
ישמח לבנו לתגל בשמיו
בישועתך ביאמרו לציון
מלך אלהיך ה׳ מלך ה׳ מלך ה׳ ימלוך
לעולם ועד: כי המלוכה לה׳ היא
ולעולמי עד תמלוך בכבוד ביאמר
מלך מלוכו אותה בנו ה׳ המלך
בכבודו המלך ומלוכתו לעולם
ועד: ועל כל מעשיו:

השכיבנו שכבת ובקשו: ואם לא הגיע
אמר לו אין שום מלך מעיקר ה׳ ומשרתיו
ומקדשיו קודש. ובלילו שיבו מוסיף
מלה הם לאמרו ע׳ ה׳ קדוש. ויסד פעמו מל

ביום שלא השכב יום: זב רבן גמליאל אומר מלך הפץ בחייו. וכתבו בספר חיים טובים. ולעבדך אלהים חיים מלך עולם: ומושיע ומגן כי. מי כמוך אב הרחמים לזוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן אתה להחיות המתים: ואל ואל: כי אלהי חיים אתה: ולא ולא:

ברוך אתה יי. אלהינו אלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן בא"ם יעקב: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע: בעומר השמיעו מושיב הרוח ומוריד הגשם: מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים סומך נופלים ורופא חולים ומציא אסורים

אתה קדשת את יום השביעי לשמך תכלית מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויתברך ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויכרך אותו ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. אל הינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו וקדשנו במצותיך ותן חלקינו בתורתך. ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך. בא"ם מקדש השבת. ישראל:

בא"ם אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ. מגן אבות. ברכתו מחיה מתים. במאמרו האל הקדוש שנאמר. כאהבה הנינה לעמו שבת קדשו. כי בם רצה להניח להם לפניו נעבד ביראה ופחד עליה ושמו בכל יום תמיד משקן הברכות אל ההודאות אדון השלום. ומכין שביעי. הנניח בקדושה לעם מרשני עונג. כפר לחטאת בית ישראל. אלהינו:

ברוך אתה יי. מקדש השבת:

אמתיים ישלה ויבא יגיע ויראה ויגיע. ויישע ויזכר ויפקד ויזכר זכרונינו ופקדונינו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפליטה לטובה. לחן ולחסד ולרחמים. ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו וכלה עלינו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה. ומלכנו אתה לבדך. אמת. ומלכנו אתה לבדך. אמת. ומלכנו אתה לבדך. אמת

מקיים יתמוגג
לישיני נפר
מי כמכה בעז
גבורות מי:
דומה לך מלך
ממית ומחיה
ומיגמיח לנו
ישועה ונו
ונאמן אתה
להחיות מתים
ברוך אתה יי מחיה
המתים:
נדוש שמך נעוה
בסוד שמקדישין
אותו בשמי מרום
וכן כתוב על יד
נביאך וקרא זה
אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו:
לעומתם ברוך
יאמרו: ברוך
כבוד יי ממקומו:
ובדברי קדשך
כתוב לאמר:
יי מלוך לעולם
אלהיך ציון לדר
ודר הללויה:
לדור ודור
נגיד גדלך
ולנצח נצחים
קדושתך
נקדיש וש
ושבחך אלהי
מפינו לא
ימיש לעולם
ועד כי אל מלך
גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש עלינו נקרא:
אתה יי אלהינו באהבה את עמך בית ישראל
אהבת עולם תורה ומצות חוקים ומשפטים
אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תורתך
ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו
ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה
ואהבתך אל תסור ממנו לעולם
ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
אני יי אלהיך אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מבית עבדים
על שלשה דברים העולם עומד
על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
אני יי אלהיך אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מבית עבדים
לזכר יציאת מצרים
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל בני ישראל
ונתנו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם
ספר חיים טובים ברכה
ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל בני ישראל
ונתנו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם
ספר חיים טובים ברכה
ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל בני ישראל
ונתנו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם
ספר חיים טובים ברכה
ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל בני ישראל
ונתנו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם
ספר חיים טובים ברכה
ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל בני ישראל
ונתנו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם
ספר חיים טובים ברכה
ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניך אנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון
ומלכותו ואמונתו לעולם קיימת
ודבריו חיים וקיימים נאמנים ונחמדים
לעד ולנצח נצחים
בתורתך כתוב לאמר
ויאמר יי אל משה
אמור אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו אליהם
יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
כן יהי רצון
אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
אהוב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
לפנינו לעולם ועד:

גדול וקדוש
יתהא בתא ה
היא הקדושו
יתהון חיגן ב
לאדם דעת
ומלמד לאנ
ליאנוש בינה
וחונני מאתן
בינה דיעה
חכמה והשכל
בתא ה חונן
הדעת:
השיבנו אנ
יתבינו להודות
וקריבינו מלכנו
לעבודתך
והחזירנו
בתשובה
לפניך אמ ה
הריצה בת
בתשובה:
סלח לנו י
יתבינו כי
חטאנו מחל
לנו מלכינו
כי פשענו
כי אתה מלך
טוב ומוחל
וסלח אתה
כאמ ה חנון
המרבה לסל
לסלוח:

ביום הכפורים יאמר. ונעשור חדש הטביעל
הזה ליקרון קדש יהיה לכם ועניתם
אות בנפשותיכם כולאומרת עבירה לו
העשון. והקרבת
אשה עולה ל ה
פרים בני בקר
שנים בכשבים
בני שנה שבעה
שבעה עמיר
ומנחתם

ועלותם שבעים לל
ועלותם בתוך יומ
בכל כמדבר מלקוחון
מלבד מלוינו
הוקים ומלוך

בחכמה אנחנו לך מאז תמלוך ביעינו:
בתמיד בי מיטו לעולם ועד תשמון הקמנו
והתקיים ותמלוך בתוך ירושלים שרך
לדור ודור ולשבת בעמיים ועינינו תל
תראינה מלכותך ביבר המאמר בשל
שיך על ידי דוד משיח צדקך. שאלך
ה עשה לתיך עמנו לדור ודור הלוים:
ואיום בושרות לכם ים ויייאר.
בארבעת רבעי הבו מעיים: מניעות
קטן הסקן בבקר מוריות: שחיטות ה
בריעיו ושוב ועבדים עמיות. יחד
תחת הסמא ולקבץ חמיות ומרבה
לקום כשהן ושניות ומאחות שריים
ולי תלות ומעשיות לקרוש הבלות
דואיות. מהוות כקול מים רבים בשמן
והמיות. נחיות בנשאות והם נשא
נשאות ותלוות: ביאות הנשקה
יביא מקרי שלות: בשוה לאזון מת
מרות. רבוה בבמרה שלם בריבים
ומרות. רחשה יפכת לוחה משל
אשאיות שביתה. שיב בחמיקים
ביעות שאריתה ומזק בקבוץ ביות:
מבשן ומחיטות. נסבה לחמות
מהנסמת ביחי קדם באוחתה לחות
ויבהיק שמחה בקות פמיות לי
ויקבצו שוטה באמות שרות. מך
בעיותיה נקביו ביות: אייב לעבק
בנהי ובות: לוחה לחיר שמו
בהבות: העניים ולהקרשו שבב
מחר בארבע חות: לעולת בני ה
לשמן: ת בנת שבת ויבית
קרבנו יעיה פרושיה
עם סלוני נסכיה מענגיה
לעולם כבוד ינחלו ששיה

ביום הכפורים יאמר. ונעשור חדש הטביעל הזה ליקרון קדש יהיה לכם ועניתם אות בנפשותיכם כולאומרת עבירה לו העשון. והקרבת אשה עולה ל ה פרים בני בקר שנים בכשבים בני שנה שבעה שבעה עמיר ומנחתם

ועלותם שבעים לל
ועלותם בתוך יומ
בכל כמדבר מלקוחון
מלבד מלוינו
הוקים ומלוך

בחכמה אנחנו לך מאז תמלוך ביעינו:
בתמיד בי מיטו לעולם ועד תשמון הקמנו
והתקיים ותמלוך בתוך ירושלים שרך
לדור ודור ולשבת בעמיים ועינינו תל
תראינה מלכותך ביבר המאמר בשל
שיך על ידי דוד משיח צדקך. שאלך
ה עשה לתיך עמנו לדור ודור הלוים:
ואיום בושרות לכם ים ויייאר.
בארבעת רבעי הבו מעיים: מניעות
קטן הסקן בבקר מוריות: שחיטות ה
בריעיו ושוב ועבדים עמיות. יחד
תחת הסמא ולקבץ חמיות ומרבה
לקום כשהן ושניות ומאחות שריים
ולי תלות ומעשיות לקרוש הבלות
דואיות. מהוות כקול מים רבים בשמן
והמיות. נחיות בנשאות והם נשא
נשאות ותלוות: ביאות הנשקה
יביא מקרי שלות: בשוה לאזון מת
מרות. רבוה בבמרה שלם בריבים
ומרות. רחשה יפכת לוחה משל
אשאיות שביתה. שיב בחמיקים
ביעות שאריתה ומזק בקבוץ ביות:
מבשן ומחיטות. נסבה לחמות
מהנסמת ביחי קדם באוחתה לחות
ויבהיק שמחה בקות פמיות לי
ויקבצו שוטה באמות שרות. מך
בעיותיה נקביו ביות: אייב לעבק
בנהי ובות: לוחה לחיר שמו
בהבות: העניים ולהקרשו שבב
מחר בארבע חות: לעולת בני ה
לשמן:

ויחן ל"ה פר בן בקר אחד ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים. ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרונים לפר שני עשרונים
לאיל. ושלשון אחד לכבש האחד
ושבעת הכבשים. ושעיר עזים
אחד חטאת לכפר עליכם. ולבד
שלת הכפרים ומנחתה ונסכיה
ונסכה ומנחתה. ונסכיהם
כמשפטם שלשה עשרונים לפר
שני עשרונים לאיל. ועשרון לכבש
ושני עשרונים לכבש ושני
תמידים כהלכתם. עליון ושל
אחרון הכל לתת לבולה לאחר
הראשונה. שלו ושאינו כראשונה
הראשונה שלו שם מלקיבו כמה
וקרבנו כל המזבח שהם מעל
ומשתחוים הכל ויבא ומתפללים
אלה לה אשרי. ואנחנו בריכים
ומשתחוים ומודים לפני ולך
אלה המלכים הקמה שהוא
טמא שמיה ויוסף ארץ וכסאו
בבנו בשמים ממעל ושכינת
עוזו בגבהי מרומים. הוא
אלהינו ואין עוד אחר אמת אל
מלכנו ואפס זולתו כתוב בתורתך
ידעת היום והשבות אל לבבך
כי ה הוא האלהים בשמים מל
מעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
שלם נקום לך ה אלהינו ואמתו
והיה בתחלת עניך לעבדו
גלוים ון הארון והאלוים כמות
יכרתון ותקון עלים מלוכות שדי
ועל מנ בשי יקראו לשמך לתעות
אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו
כל ישבי תבל כי לך תכרע כל ברך
תשבע כל לשון לפניך ה אלהינו
יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר
יתנו ויקבלו כלם עול מלכותך
ותמלוך עליהם לעולם ועד כי ה
המלכות שלך היא ולעולמי עד
תמלוך בכבוד. בכתב בתורתך
ה ימלוך לעולם ועד: ונאמר לה הכל
יהיו לעבד ולא יהיה עוד לשון
ה אלהינו שמו ומלכותו מלך בו:
ונ ויהי בישורון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל
ובדברי קדשך כתוב לאמר ה מלך

ונאות לבש לבש ה שלך התחדר אין הבנו הבל כל המלכים ונ שמו שעשים הראשונים ובנשמו כמלי
שלם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד: ה עשה ונצבר מלחמה ונ שמו של
שעשים כראשונים ושמו בתחלי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה צבאות
הוא מלך הכבוד סלה ועל ידי עבדיך הנבאים כתוב לאמר כה אמר מלך ישראל וגאלו
ה צבאות אני הראשון ואני האחרון ומבלעדי אין אלהים ונ ושלו הראשונים כתר אמרו

הר עשו והיתה לי׳ המלוכה וג׳ והיה ה׳ לאדון על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד
ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד: אלהינו ואחי אומרים אדון כל עלי׳ ויום הטוב:

א׳ תה זוכר ומשמה ומקיר כל ויעוי

קדיש לאבינו כל העלוות לב

ראתה צרת בעל
בעניניו ורוכה
ריבו וגאלנו
במהרה למען
שמך כי אל מי
גדול גיאל
וחזק אתה
כאל ה׳ גואל
ישר׳:
רפאינו ה׳ אלהי
ונושעה כי:
תהלתנו אתה
והעלה רפואה
שלימה לכל
מכותינו ולכל
תחלואינו כי
אל מלך רופא
נאמן ורחמן
אתה כאל ה׳
רופא חולי
עמו ושלם:
ברך עלינו ה׳
אלהינו את הע
השנה הזאת
ואת כל מיני
תבואתה לטוב
ותן טל ומטר
לברכה על פני
האדמה ושבע
ושבענו מטוב
וברך אתשנתנו
שנתינו כשנים

והמין נסתרות שהבריאשית
כי אין שכחה לפני כסא כבודך
ואין נסתר מעבר עיניך. אותה
זוכר אות כל החתעל ועל כל ה
היצור לו נבחר מאדם הבל ע"ו
ויחוש לפניך ה׳ אלהינו עוזה ות
ומכיר עד סוף כל הדורות כי
תכיר מוה ומבינון להקיר כל ר
מה ונעשה להזכר מעשיהם הכנה
והאין בריות ואין תבונה ומאו
מראשית בריות הודעת ומלא
ומלעיה אותו ליות. מה היום
תהלת משיח זכרון ליום ראשו
ולו יוחנון כי חק לישראל הוא ו
ומשפטו לאלהי יעקב ועל הא
המרבה כי אות אינו אחד ואין
ושום אינו לעבד ואינו לשונא
ולא הכריות כי יפקדו לחיים
ולאות: מי לו נעלם כי הוא מזה
כי זכר כל היצור לפניך בזו ומשל
אדם ותחבולותיו. שלות מינ
מינעני בגד ייעדי מעלה. מיש
אשרי מיש אשר לו. שכחך
ובן אדם ומעולם בך. כי בדשור
ושוה לו. כשלו. לא מלוה לעמ
כל החוסים בך. וגם אות גם בחוב
ובדת. ותקריבהו בדבר ישועתך
ותחיי. כהבריחך אות מי האכו
לשחת כל בשר מבני מע מעולה
על ק הבריות בו לפניך לבריות
ובכל בעבדות תבל ובעינוניו
כתוב היום. הכל בתורת ובדר
לחיים אות גם אות כל בתורה
אות כל הבהמה אשר אתו כתב
ישבר לחיים כוח על הדורו
ישוהו הנים: וג׳ ושמעת אלהים
אות נוקמם ובזכר אלהים אות:
בריתו אות אברהם אות ויצחק
ואות יעקב: וג׳ וזכרתי אות אברהם
ואף אות בריתי יצחק ואף אות
בריתי אוכרהם אזכור והארץ אזכור: ובבני קשר כתוב לאות זכר עשה לנפלאותיו חנון
ורחום ה׳: וג׳ טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו: וג׳ ויזכור לעולם בריתו ויצוה כחב הסדיו:
ועל ידי בנדיך הנביאר כתוב לאות הלוך וקראות בזעם ישוש לאות ובדרתי לך חסד עולמים
אה בת מלוחיך לנתך אותי באדבר בזעם לא בעזבה: וג׳ וזכרתי אני אות בריתי אותך מני
מעוניך והקיאתי לך בריתי עולם: וג׳ הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו

אות
שמים
ואת כל

הטוכית בית יי
מכרך השנים:
תקע בשופר
גדול לחירותנו
ושא נס לקבץ
גליותינו וקבצנו
יחד מיתרבע
כנפות כל הא
ותארץ לתרומת
ליתריצינו בית
יי מיקבץ נדחי
עמו ישראל:
השיבה שפט
שופטינו
כבריאשונה
ויועציצו כמ
כבתחלה והסר
ממנו יגון ואנ
ויתנחה ומלוך
עלינו אתה יי
לבדך בחן בחסד
וברחמים ויצ
ויעדיקנו במשפ
בית יי מרדיא
יאוהב צדקה
ומשפט:
למשומדים
אל תהי תקוה
וכל המיצים
כרגע יאבדו
וכל אויבי
עמך כיתישל
כאן אומר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול לחירותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקרב פדיוננו מבין הגויים ונפוצותינו

לפנך עקידת יחיד שנעקד על גבי
המזבח וכבש יוה כחמיו לעשות אות
דיעוקר כובש שלש כן יכבשו כחמיך אות
כעפר מעלינו ובעוכר הגרון ישוב יוסף
וחבוקר מעדיך ומעמך ומנחותך קיים
לנו אל אלהינו את הדבר שהבטחתנו מל
על ידי משה עבדך מכ כבודך כאמור
ובאמרך והם כרית המשונים ושר הוינו
אותם מאוכן מיצרים ועינו הגויים הנ
והם אלהינו ואנו יי אלהינו כי אזכור לה הנשבעו
אתה הוא מעולם ואין שמה לפני כמה
כמדבר ובקרית שנאתה לארמה היום מיכ
בנו יי אומר הבטיח: א תה עליית
בעמן כבודך על הר סיני לדבר
עמוס: מן השמים השמעתם קול ועלית
עליהם בענפלי עוהרי גם כל העולם חל
ולעניך ובריות בראשית קרמו מאוד
בהעלותך מלכנו על הר סיני לדור ולדר
עליה ומאנות ותשמישם חוקיו קולך
ובקרתה הקשר מלהבות אש בקולות:
ובקיים עליהם עגלת וקולו שופר עליה
הופיע כמו כמלך ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן
כבד על ההר וקול שופר עזק מאוד
ויחרד כל העם אשר באהלה: ולאחר
קול השופר חלך וחזק מאוד משה
ידבר והאל ענה בקול: ל וכל העם
רואים את הקולות ואת הלפידים וקול
השופר ואת ההר עשן ויראו העם
ויעמדו ויתנועעו מרחוק: ובהבקר הקשר
מל לאור עלה אלהים בתרועה: קול
שופר: ל בתרועות קול שופר הריעו
לפני המלך יי: ל תקע בחדש שופר
בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל הוא
ומשפט לאלהי יעקב: ל הלוה הלו
יי בקרשו הלוהו בקיקע עזו הלוהו
בגבורתו הלוהו כאוב גדלו הלוהו
בתקע שופר הלוהו בנבל וכנור הלוהו
בלבש ושגב הלוהו בעלמלי שמע
הלוהו בעלמלי תרועה כל הנשמה תהלל
יה הלוייה: ועל יי עבדיך הנבחרים
כאן אומר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים: ל כל ישראל אבל שכנו חדון בעולמו
עם הגוים תרועו ותתקעו שופר תשמעו: ל ויי עליהם יראה ויצא כברק חציו ואלף בשעה
אחת יי מבאות עמו עליו כן תקע שליח ה ועל ישראל בשוועה: אלהים ואלהי אבותינו
תקע בשופר גדול לחירותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקרב פדיוננו מבין הגויים ונפוצותינו

לדורות הם אבינו כבר המוציא ותקע
לפנך עקידת יחיד שנעקד על גבי
המזבח וכבש יוה כחמיו לעשות אות
דיעוקר כובש שלש כן יכבשו כחמיך אות
כעפר מעלינו ובעוכר הגרון ישוב יוסף
וחבוקר מעדיך ומעמך ומנחותך קיים
לנו אל אלהינו את הדבר שהבטחתנו מל
על ידי משה עבדך מכ כבודך כאמור
ובאמרך והם כרית המשונים ושר הוינו
אותם מאוכן מיצרים ועינו הגויים הנ
והם אלהינו ואנו יי אלהינו כי אזכור לה הנשבעו
אתה הוא מעולם ואין שמה לפני כמה
כמדבר ובקרית שנאתה לארמה היום מיכ
בנו יי אומר הבטיח: א תה עליית
בעמן כבודך על הר סיני לדבר
עמוס: מן השמים השמעתם קול ועלית
עליהם בענפלי עוהרי גם כל העולם חל
ולעניך ובריות בראשית קרמו מאוד
בהעלותך מלכנו על הר סיני לדור ולדר
עליה ומאנות ותשמישם חוקיו קולך
ובקרתה הקשר מלהבות אש בקולות:
ובקיים עליהם עגלת וקולו שופר עליה
הופיע כמו כמלך ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן
כבד על ההר וקול שופר עזק מאוד
ויחרד כל העם אשר באהלה: ולאחר
קול השופר חלך וחזק מאוד משה
ידבר והאל ענה בקול: ל וכל העם
רואים את הקולות ואת הלפידים וקול
השופר ואת ההר עשן ויראו העם
ויעמדו ויתנועעו מרחוק: ובהבקר הקשר
מל לאור עלה אלהים בתרועה: קול
שופר: ל בתרועות קול שופר הריעו
לפני המלך יי: ל תקע בחדש שופר
בכסה ליום חגנו כי חוק לישראל הוא
ומשפט לאלהי יעקב: ל הלוה הלו
יי בקרשו הלוהו בקיקע עזו הלוהו
בגבורתו הלוהו כאוב גדלו הלוהו
בתקע שופר הלוהו בנבל וכנור הלוהו
בלבש ושגב הלוהו בעלמלי שמע
הלוהו בעלמלי תרועה כל הנשמה תהלל
יה הלוייה: ועל יי עבדיך הנבחרים
כאן אומר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים: ל כל ישראל אבל שכנו חדון בעולמו
עם הגוים תרועו ותתקעו שופר תשמעו: ל ויי עליהם יראה ויצא כברק חציו ואלף בשעה
אחת יי מבאות עמו עליו כן תקע שליח ה ועל ישראל בשוועה: אלהים ואלהי אבותינו
תקע בשופר גדול לחירותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקרב פדיוננו מבין הגויים ונפוצותינו

כבודו כבודו מלא עולם
משרתיו שואלים אה לה
איה מקום כבודו לעומת
כנגד ישמעו: ברוך כבוד יי
מתקומו: מתקומו הוא יחן
ברחמים ויחוס עם המיחדי
שמו ערב ובקר בכל יום
תמיד פעמים בהבה
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: אחד הוא
אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו
הוא מושיענו הוא ומושיע
אות שלחתנו ומשיענו
ברחמיו עונות לעמו כל מי
אליות לכה לה היום יום יי
אלהיכם: אומר ומודיע יי
אלהינו אלה אומר אמרו כל
הארץ והיה יי למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד: ויאמר
אלהים יהי מארת ברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה
יהי לאותות ולמועדים ולימים
ולשנים: ויהי מאורות ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי כן: ויברא אלהים
את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים
כי טוב: ויברך אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את המים בים
והעוף ירב בארץ: ויברך אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף
השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה ויבדל אלהים ביום
ההוא מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אל תיר אבינו אל תיר אבינו
אל תיר אבינו אל תיר אבינו
אל תיר אבינו אל תיר אבינו

והכיונו ה׳ אלהינו אשרי עניך ברעה ואיושלים בית מקדשך כשהחת שלם אמרנו
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובתינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם ואת מוסף
משה עבדך מפי כבודך כאשר
כתוב בתורתך לאמר ויסך שמחתנו ואמרנו כיסו
ובראשי הדשיכם ואת שתים
מחצצרות על עולותיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני ה׳ אלהיכם אני ה׳ אלהיכם:
כי אתה שומע בקול שופר
ומאזין תרועה ואין דומה לך
כי אתה שומע בקול תרועת עמו
ישראל ברחמים אתה לפניך
אמת מלך אלהים אמת
אמת אדון לכל המעשים
אמת בעל מעשינו בכל דורות
אמת הפר עצת אויביכם
אמת קורא מראשית שנתינו
אמת סמוך פעולת יצירינו ומקיימנו
אמת אלה לדור ודור ושמך אמתינו
אמת שולח רפואה שלמה לכל חולי עמך
אמת מגאל ומצילנו מצרתך
אמת המחזירנו בתשובה שלמה לפניך
אמת אלה דבר ודור ודבר ודבר שבני
אמתיים ומקבלים ברצון מעשי ידיהם
אמת קדוש ונורא אתה אלהינו
אמת ומחול ומסלח לכל עוונותינו
אמת ומחה ומעבר פשעינו מעל שכמנו
אמת ומחה פרחמיך הרבים כל
עמלי מופותיך
אמת תמכת עם מלאכי מרומים
אמת מתבטל מפני חיים שוכני
אמת מתבל בפיו תפנה ומפלה
אמת בתל בפיו תפנה ומפלה
אמת בתל בפיו נחמות
אמת בתל בפיו ישועה ומגולה
אמת מתעטף בפקי שוחר
אמת בתל בפיו מחנות
אמת זכרון כי עפר אנחנו
אמת דרש הקדן משיחך
אמת הרשקדן ישב שמך
אמת אל תשיבנו ריקם מלפניך
אמת הקל ברחמיך וכרחם את הקלעינו
אמת מאנע קולנו הוא נא רחם עלינו
אמת הינחם לנו ישועה בקרוב
אמת תהיו הישועה הזאת שעתה

בהרה ינרתון
ומלכות זדון
מהרה תעקר
ותשבר ותמגר
ותכניע ותשל
ותשפיל את
כל יאויבי
במהרה בימינו
בא״ה שיבר
אויביכם ומבזי
ומכניע זדים:
על הנסים
ועל הפרקן
ועל הגבורות
ועל הנחמות
ועל הישועות
ועל הנפלאות
ועל הנקמות
ועל המלחמות
ועל הפורקנות
ועל הכפרות
ועל הנוראות
ועל הצדקות
ועל הרחמים
ועל הישועות
ועל הנחמות
ועל הפרנסות
ועל הכלכלות
ועל השלום
ועל הטובות
ועל הרפואות
ועל הסליחות
ועל המחיל

ומבטח לנו
לעבדיקים;
ולירושלים
עיר בחרתים
תשוב ותשכון
בתוכה כאשר
דברת וכסא
דוד מהרה
להוכה תכין
ובנה אותה
בקרוב בימנו
בניין עולם
אמן ובנה
ירושלים;
אתה נטעת
דוד עבדך
מהרה בימנו
יקרבו תרום
בישועתך
כי לישועתך
קויינו כל היום
אמן מימנו
קרן ישועה;
שמע קולינו
אל הינו רחום
וחנון ורחם על
עלינו וקבל
ברחמים ו
וברצון את
תפילתנו;
כי אל שומע

ויגיע בעבר
הזה ומהזה

אל הינו אתה חונן
ומרחם בעד
עמך ישראל
בכל עת וצרה
וצוקה שלח
רפואה שלמה
מן השמים
רפואת הנפש
ורפואת הגוף
לכל מכאוביהם
כי אל מלך
רופא נאמן
ורחמן אתה
ברוך אתה יי
רופא חולים
ומרפא לכל
בשרם ומעשה
נסים לעמו
ישראל בכל
עת וזמן
אמן אתה
בחרתנו
מכל העמים
אהבת אותנו
ורצית בנו
ורוממתנו מכל
הלשונות
וקדשתנו
במצותיך
וקרבת
מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול
והנורא עלינו
קראת
הכתוב: ויאמר
אליו
אל תקרב
הלם שלח
נעליך
מעל רגליך
כי המקום
אשר אתה
עומד עליו
אדמת קדש
הוא
אמן אתה
יי אלהינו
ואלהי אבותינו
הבא לפניך
תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו
שאין אנחנו
עזי פנים וקשי
עורף לומר
לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו
ולא חטאנו
אבל אנחנו
חטאנו אשמנו
בגדנו גזלנו
דברנו דופי
העוינו הרשענו
זדנו חמסנו
יעצנו כזב
כעסנו לצנו
מרדנו נאצנו
סרנו עברנו
עוינו פשענו
צררנו קשינו
רצינו שחתנו
תעבנו תעתענו
תסרנו
אמן אתה
יי אלהינו
ואלהי אבותינו
מחל לעונותינו
ביום הכפורים
הזה וחנה
ונעבר פשעינו
מנגד עינך
כאמור אני
אני הוא מחה
פשעיך
ולמעני
ולא אזכר
חטאתיך
ועתה
אמרו אל
אלהים
אמרו לאדם
כי נאלחתי
ונבעתי
מרוב
הכלמה
ובושת
פנים
אמן אתה
בחרתנו
מכל

כחזק ידי. עה"ש בחול השם ושבת. עה"ש בטפשות פה. עה"ש בעוזאות שפתיי. עה"ש
טיבר הרעי. עה"ש בזיכעים ובלי רעים. סלח לנו מחל לנו כפר לנו.
עה"ש בכפש ובמיבי. עה"ש בבטח שחר.
עה"ש בלשון הרע. עה"ש בלינו. עה"ש
בחשוב ובמרע. עה"ש בחרטה חשן.
עה"ש בנשר ותרצית. עה"ש בעיוון.
עה"ש בכפוי עינים. עה"ש בשיח
שפתיים. עה"ש בעינים רחוקות. עה"ש
בעינות גאות. עה"ש בפרצת עין.
עה"ש בפרצת שקר. עה"ש בעינים
רעים. עה"ש בעינים רמות. עה"ש בלות
ריש וקפיצת ידים. עה"ש בעיון ר"
הרוחן. עה"ש בעיונים הרים. עה"ש
בתעות. עה"ש בעוונותינו. סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
על חטוי שוגגות ומזיד. עה"ש עליבים ושפלים.
עה"ש שחוא מטחוק. עה"ש שהוא קרוב עולה
וירד. עה"ש שהוא נמתח וכרוח. עה"ש
מלקות ומות מרחת. עה"ש שהוא מרבה
מיתות כלי סקילה שריפה הרגחנן
על מיתת עשה. ועל מיתת לא תעשה
כגון שיש בה קום עשה כגון שאין בה
קום עשה אות שגגות לו אות שאינן
לאוים לו אות שבאוים לו כפר הוא לו
לעבוד ה' להאיר אות שאינן לאוים
לו לעבוד ה' מלאינו הם לאוים ומרובים
כמקר שלא הנמתרות לו' מלאינו הם
והנלות לו ולכנוע עד עולם לעשות
אות כל דברי התורה ועל מלא ה' מלאינו
סלח לו מחל לו כפר לו: כי אחד
סולחן ומוחלן לשבעי ישראל ואין
מוחה לך ומבלעדיך אין לנו מלך מחל
וסולח כי אם אתה הוא הסולחן. ולא יסלח
כי אם בגללך. ואיך יאמר מלאינו
על שלוא נשארתי אינו כדי ועבשיו
שנשארתי בחוץ לא נשארתי עבדיני
פחיי וקו ומזמר בעיתרת הוינו ופנ
כבדי מלינו בשבה ובלימה ובלימון
לעבוד ה' מלאינו ולאי אוסגו שלא
אמטינו שלו ומה שהעשותי לפניך
מלא ברחמיך הרבים ובזו לא על
ידי סומרים וחלאים מעשים ובזו לא
לריבון ממני מי ומגוון לי לפניך ה'
יטני עמולו. מלבו ולדבון יחוד שלך
וכו' לעולה כמלון ובמלינו יומר
ומתחנינו ובשגגות לאמר ועד יומר. אתה נוחן יד לפשעים ומיטיב תשובה לקבל שבים
ותלמוד לתקנות לפניך בתשובה. ובעונותיו נמשך לדבר אשר ומרבה לסלוח קרן לחטי
מוזנינו ומין מספר לעתותי. ושמתיב אותה ומרע שומרתינו ימלה ומלינעה לסיבה
הרבות סליחתנו מה מוב ומה חיינו ומה חסדינו מה בחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך
מלאינו ומלאי מוחנינו הנוגו כל הבטחיים כיון לפניך ומעשי השם טוב הוא ומחלי בכלי

תפילות
ויתנינים
יאתה ומלפני
מלכינו ריקם
אל תשיבנו
כי אתה שו
שומע תפלו
עמך ישראל
ברחמים כאל
ה' שומע ת
תפלה:
רינה ה' אלהינו
בעמך ישראל
ובתפלתם ע"
שרנה ושנון
בגיון עניך
ויעבריך כגון
בירושלים
ואתה ברחמ
הרבים תשוב
ותחפץ בנו
ותיבנו ותע
ותעבר לפניך
תפלתינו כע
כעולה וכקר
וכקרבן אנא
רחום כרחמיך
הרבים מהרה
השב שכינתך
לציון וסדר
העבודה
לירושלים.

ותמיד ומחול וחסם עינינו
ומוטנו ומכו אינה ומגן כי
אולך עמנו כי מלך חנון
ורחום אותה: והשיבנו
אלהינו אות ברכת מזעדיך
ולחיים טובים ולשלום כאשר
ניעת ומזמרת לפניכם ובקרש
בחיים ומן חלקנו בתורתך
ושבענו מטובך ושמחנו
בישועתך ושהר לבינו לעבוד
באמת והעלינו ה' אלהינו
בשמחה ובגיון בשמחה
ובשמון שבת ומועדי קדשך
ושמחו ויטמו בו ישראל מקדשי שמך סלה ה' מקדש
השבת. ישראל והזמנים:
מלפנ חטאינו ולינו מאד
ונתרחקנו מעל אדמתנו
ומן אנו. מלינו לעלות לרגלינו
ולהשתחות בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו
מתנו היה ששלחה מלך
המקדשך הי מנו לפנינו
אלהינו ואלהי אבותינו מלך
רחמן שתשוב ותרחם עלינו
ועל מקדשך השמם ברחמיך
הרבים ותבטהו מהרה ותגדל
כבודו ותקדש היכלך והבנם
גליות ישראל לתוכו ולא נלה
כבוד מלכותך עלינו ועונינו כל
חי וקדב פרוחנו מבין הגוים
ונפוצותינו כבר ומיוחדתי מזרח

ובלי חוטינו ונגע
בר מנוגעים לא
נאה ל"ל ונגע
ובלינו ובקרבנו
בגלות
לפניך

ארץ ושנים כבלי השדה כי רוב מעשיו תהו ויתי מיום הבל לפנך ומותר האדם מן
ההמה אין כי הכל הבל: אותה הכוונה מוצא ומבוארת לעתיד לפנך כי מי מאמור

לך מה תפעל ואם יענך מה יתן לך
ותקן לו ה׳ בתחבולה אות. יום הכפורים הזה
הן ומחילה לכל עונותינו וסליחה לנו
העותינו וכפרה לכל משעינו ואמנם
אמרנו מעשיך ומינו ועשוב ועשותם
ויעוך לבבך שלם ואותה רחוב ברחמי
הרבים רחם עליהם כי לו תחפץ בהשלה
בהשחתת עולם כמאמר דרשו ה׳ המאיר
קרוהו בהיותו קרוב ל׳ ינעוב רשע
דרכו ואיש און מחשבותיו ויעזוב אל
ה׳ וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח:
ואותה לוה הסליחות מנון ומחנון אוך
ומקנא ורב חסד ונחם ומרבה להטיב
ומודעה אותה בתשובתן של רשעים:
ואין אותה חתון בארתיקן בדבר שעות
חי מני עוד ה׳ אלקים אם תחנון נאות
הרשע כי מה בשרו ומרכבו היה:
שהו שהו ומרבבה הרעה ומרי
תאוהון ביתי שלי ול׳ לו מחתון
נאוה. הוה עוד ה׳ אלקים הישבון
ואין כי אותה סולחן. שלי ומחלון לו
שנתי שיחון ואין ומאה לך ומלוה
אין לנו מלך מחל וסולח אלא אתה
כלון ה׳ הוא האלוהן: אלה עד שלום
מעוניה ט׳. שמנהגו בלילה שלשים:
בראש חדש. **ראש** שי חדשים לשון
עבר אחן כמו
בהיותה מוקדשים לפנך זבחי ויהן
ושעירי חטאת לפני פעם אחרון ולא
יהיו העונות נמשך מיד שונו ומזמה
חדש בעניין תכון ומעלת ראש חדש עול
עולן ושעירי עזים נעשה הייון:
ובעבודות בית המקדש שאמר כלו
ובשירי דוד עבדך הנשמע בעיניך
המוזרים לפני מחבתך ואהבת עולם
תכיון להם ובריתאוכות לבנים תעזר
והכיון לעון עיניך פרוח ולירושלם
בית מקדשך בשלחת עולה ומנחה
אלהינו ושם נעשה לפנך אות קרבנות
חבוקנו תאיר כפרון ומוספין נהלך
אות עוסא יום כל ה׳ החדש הזה נעשה

והחזיקה
עינינו כל
בשובך לציון
ולירושלים
עיר בחמ
ברחמים
כמאמר נא
ה׳ המחזיר
שכינתו ל
לציון:
מודים אנחנו
לך שאתה
הוא ה׳ אלהי
ואלהי אבותינו
אבותינו:
לעולם ועד
צור חיינו
מגן ישענו
אתה הוא
לדור ודור
נודה לך
ונספר תהי
תהילתך
על חיינו
המסורים
ועל נשמותינו
הפקדות לך
ועל נסיך
שבכל יום
עמנו ועל
נפלאותיך
וטובותיך

והכיון ה׳ אלהינו לעניין
עיר כביכה ולירושלים
בית מקדשך בשמחות
בשמחת עולם ושם נעשה
לפניך אות קרבנות חג
חבוקנו תאירנו כפרון
ומוספין כהלכתן. אות
מוסף יום המעלה הזה
יום חג בלוגי הזה נעשה
ונקריב לפנך כיוהבה
במיצות ריעך טוב
שבתנת עלינו בתוך
על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור. ובמוס:
השבת כל. ובחדש הרא
הראשון בחמשה עשר יום
לחדש פסח לה׳ בהמלוטה
עשר יום לחדש הזה שבע
ימים מצות יאכל ביום הרא
הראשון מקראי קדש כלומר
עבודה לא תעשו והקרבתם
אשה עולה לה׳ פרים בני ב׳
בקר שנים ואיל אחד בכשים
בני שנה תמימים יהיו לכם
ומנחתם ונסכיהם באמור
שלשה עשרונים לפר ושני
עשרונים לאיל ועשרון לכבש
יין כנסו ושני תמידים ה׳
כהלכתן. ובזה הכתיב
בהקריבכם מנחה חדשה
לה׳ בשבועותיכם מקראי
קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו והקרבתם
עולה לה׳ פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני
שנה תמימים ומנחתם כל
ועקריב לפנך באהבה מצות ריעך כמו שכתבת עלינו מתוך על ידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור ובשלחי חבשיכם תקריבו עולה לה׳ פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים ומנחתם ונסכיהם באמור שלשה עשרונים לפר ושני
לאיל ועשרון לכבש ושעיר לכפר שש מעמדים בהלכתן. אלהינו ואלהי אבותינו חדש
עלינו אות יום משל החדש הזה לטובה לברכה לשון ולשמחה לישועה ולנחמה ולפרנסה

ולפוטה ליום ולהעלה והעלה לקיים תורה ומצות והיום שובים ושלום והחילת חשוכ ל
ולם ויחת עון ולפרית פשע כי פשע עתך בחרת ולכל הרחמות וחוקי ראשי חדשים ולהם קבל

ויהי ביום ולעבד שתהיו ראשי חדשים חשוב
קן בל מלאכתנו תבלה ויהש ואותנו
ומינה ולעבד תפלת שנוסיף בתפלתנו
יום וכקרבן מוסף כמו"ש מקדש ישראל
וראשי חדשים: אתה יוצרת עולם
מקדש בית ולוחתך ביום השביעי
בחרת בנו מכל הלאומים מחבת אותנו
ורצית בנו ומאמרנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול הנכבד הנקרא
עלינו קריאתי ותתן לנו יי אלהינו שבתות
למנוחה וחגים לשמחה חגים וזמנים לרצון
שמחתנו ולעבד ונתנו ומועדותינו הביאנו
עדינו לשלום בית ולקדשנו ולשלום
מבית מדינו וחן אנו יודעים לעלות ולהודות
ולהשתחוות ולעבד בבית בחירתך בבית
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מ
מפני היד שנשתלחה בקדשך יהי
רצון ולעבד יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתעלינו בשמחה לארצנו ותשעינו
בגבולנו ושם נעשה ולעבד מתקרבנו
חבתנו תמידים כסדרן ומוספין כהל
הלכתן ואת מוספי יום המנוח הזה
ויום ראש החדש הזה נעשה וקריב
ולעבד בראשה בראשית דעתך מלו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך מאמור: ויהוה
דבר אל משה לאמר: אלהינו ואלהי אבותינו
פשע החקים וחבשו עלינו כרוב
רחמיו מן שנבון לדעת ולהבין אבינו
ולעבד בנו שמך הקרוי עלינו ויחיינו
ולעבד יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
שבת וראש חדש חת קן לבאותנו
תבלה ויהוש ולבוחתנו ושמחו:
באלוהיך שומרי שבתנו וקוראי עונג
עמי מקדשי שביעי כלם ישבע ג
ויתענגו משובך ושביעי הנתבל
וקדשת אותו מחרת ימים אותו:
קראת זכר למעשה בראשית
אלינו ואלהי אבותינו ינוח באהבתנו
וקבשנו במצותיך ומן חלקו בתורתך
ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך

ובחמישה עשר יום לחדש השבט
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו וחגיתם אותו חג
לי שבעת ימים הקרבתם עולה
לי פרים בני בקר שלשה עשר
אילים בכשבים בני שנה חמשה
עשר תמימים ומנחתם
ויום השני פרים בני בקר שנים
עשר אילים שנים בכשבים בני
שנה אחדעשר תמימים
ויום שלישי פרי בקר שנים עשר
אילים שנים בכשבים בני שנה
אחדעשר תמימים ומנחתם
ויום החמישי פרים שנים עשר אילים
שנים בכשבים בני שנה אחדעשר
תמימים ומנחתם
ויום
החמישי פרים תשעה אילים שנים
בכשבים בני שנה אחדעשר
תמימים ומנחתם
ויום השישי
פרים שמונה אילים שנים בכשבים
בני שנה אחדעשר תמימים
ומנחתם
ויום השביעי שבעה
פרים אילים שנים בכשבים בני שנה
אחדעשר תמימים ומנחתם
ויום
השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו
אלה תעשו לה' בחגיכם
אשה ריח ניחוח לה' מלבד
עולת הבקר מלבד מנחת הבקר
עשר תמימים ומנחתם:

אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים
אלה הימים ואלה הזמנים

כיוצא בהמלה הזו אלא מלה כאשר כי בהלכות תפלה מתפלל אחר הראשונות:
ה כיונו: אלהים לרשע את דרכיך ואל אות לבבינו ומרוחך ומלה היה לנו והיותנו שוים
ורחקנו מהטוב ושנו ושבנו
ביבכך ויש
וישמרך:
ויאר יי פניו
אליך ויחנך:
ישא יי פניו
אליך וישם
לך שלום:
שלום
טובה וברכה
חיים חן וחסד
ורחמים עלינו
ועל כל ישראל
עמך ברכנו
אבינו כלנו
כאחד באור
פניך כי באור
פניך נתת לנו
יי אלהינו
תורת חיים
אהבת חסד
וצדקה וברכה
ורחמים וחיים
וחיים ושלום
יהיה לנו:
וטוב בעינך
לברך את
עמך ישראל
בכל עת ובכל
שעה בשלומך
בשלומך
ישא פנים
ולבנך בשלום
ברכת כהנים
בשמחה ישמח פנים
יי אלהיך בחן החיות ובחן
השמועות ובחן הסכות ולא
יראה אותנו יי דיקה ויש
בהתנות ימו כברכת יי אלהיך
ויושר נתן לך: והשלום עלינו
ושים עלה ונביאה ונשתחוה
לפניך בשלום פנוי קלינו
בכל תמיותיך שלם בעמים
בשמה ישראל לו ומכיר אותנו
יי אלהיך בחן החיות ובחן
השמועות ובחן הסכות ולא
יראה אותנו יי דיקה ויש
בהתנות ימו כברכת יי אלהיך
ויושר נתן לך: והשלום עלינו
ולכל ישראל
ואמרו אמן:
נחם יי אותנו כל יום ויום אותו
הטיל. ויושיע אותנו
העיר הזאת והשומה והגעגעה והכזויה והחרבה מאד עד
השומה מכל עבר ישבת. ויושה חפיה מושה עקרה לאולה
ומבלעה לגינות. וישבה עכרי פליטים ויעלו אות עמך ישראל לחרב
ויהיו: בזיון חסרי עלון על קינינו בחר תבבה ודלות חנן קולה
לכי לכי על חלליהם ושי מאש על חלליהם כי אותה כיום היטבה וכיום
אותה עניו לבעתה כיאמר ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב:
ולכבוד אהיה בתוכה כה יי מעתה עינו ונבעה ישלים: אלה יעלה
והעלה. כיצל הנסים ועל הפדיות ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מתתיה
בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל להשכיחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת צרתם ריבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם
נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים רבים ביד מעטים וטמאים ביד
טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עסקי תורתך ולך עשית שם
גדול וקדוש כעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו אות היכלך וטהרו אות מקדשך
והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימי חנכה אלו להודות
להלל לשמך הגדול. ועל כולם. לעילא. כיצל הנסים ועל הפדיות
ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימי
ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם
המן הרשע וביקש להשמיד להרג ולאבד אות כל היהודים מנער ועד
זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר ושללם לבז אותה בזמן הרבים הבית עצתו וקלקל מחשבתו
והשבותו לו גמולו בראשו ותלו אותו ובניו על העץ. ועל כולם. לעילא
וכשלו שלבת בלים יאלא קדוש לון חבות ברבון. כיצל הנסים ועל
הפדיות ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימי
ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם
המן הרשע וביקש להשמיד להרג ולאבד אות כל היהודים מנער ועד
זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר ושללם לבז אותה בזמן הרבים הבית עצתו וקלקל מחשבתו
והשבותו לו גמולו בראשו ותלו אותו ובניו על העץ. ועל כולם. לעילא
וכשלו שלבת בלים יאלא קדוש לון חבות ברבון. ורם שבת ויום
השביעי בפיני נגר על. ימים הוא קיום נשמתו. ומעשה מיוחדת
מרבעים מלאכות חסר אחת ביום זה לו מלבד עשותו. שמחו בו:
חוסים ומשני הגבר מלבו ומלולו ושור ואמר כי הוא. פעולתו לפנו
ושכמו אחו ואנכי עדי. לעולם שמחו: מי מרוחה ונשחתי בשורה ונחת. אנשה ויש לי
עמלו ולו אישר קרמו: נעלו מימים ונגבר ומתמנים. לאי מלאשלהו ולאי מלאתו:
קמו לפנו ויבוך ומאו המסילה בשמחה ברב שבב כבודו: מעמתו בבוד התלבים
לבנו ומעגו יעמדו אות דעתו: חליפות הבנו ויום משתה ושמחה עשות אות

כל שעל ידם לעבוד: יקר מלכי פי ונחמר מזהב הלוי על כל מיני עלין
עגולה: מלון חכונה ברכתו ומקיה נתנו מהו הלא הקדש שמיון כמלון
המלך כו: ואומר שכתב אלא אחר תפלה יאמר ויקחך בהרגיה ומש
ומשפטיך תהלו ברכה הרם ובהמה גשמיה: ויקחך אלהים מן מאוס
אשר עשיתם בגלוות ולהים מיפאלך. ויקחך ערך עולם ותרחב ואת
קדש. ואחר הפטר בשבת אומר יקום פרקן מן שמיא היעוה
ומיסרא ורחמי והיי מרבי עלמון ופיעבדא רש מיין ובריאות
ארעא חיין וקיים אמר ברכו לון יסגיא ולון יסגון מפתאי דמן ריחא
נמרקן ומקם מבוחתו קדישתו דבחורעו מישל ומיכבל לישי. לי ולישי
מתיבתו מיני דבבא ומיני בתרא ולכל תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון
ולכל קהלון קדישין הדין כסדיון שם עליאה מלוא בשלמא יקיש מיהון ושגי
ומיהון ויקיים מרחמו לשניהון ויסיעבון מכל ביעה ובעה ומכל מרעין בישין מן
דכשמיא יהא בסעדהון ובסעדנא ושמעא בקל גלוהון ומלותנו ויהון יתהון
ויתנה לחיים ולמסרון קיים כמסיה יקר מלוכתיה ולקיים שלוניה דמרעא
ויקיים מכלהון ומכלותנו ולימון ועקן ונאמר אומן: מי שבירך אבותינו
ויצחק ישל מלוכנו הוא יברך בקהילות הקדש עם ההמון הזה הם ב
ונשיהן ובנותיהם ובלאשר להם מי שתקנו כתי בנשיות לתפלה
ומי שבאין לתוכו להתפלל ומי שנותנין ע לאחור ומן לקידוש והבדלה
ופת לזון רחים ומי שעסקין בתורה ובמצוה מבנים האקום שלום להם
שכרם ויסיר מהם כל מגפה וירפון ומקם ויסלח עונותם ויברך כל מ
ומעשה ידיהם עם כל ישל ונאמר אומן. בשלמא ראש הדש בלמטע
ונזכרינו לך. ביל ששה נפשם לאבותינו ונוגל אותם מעבדות ב
לחירות ה) ומיגן לשמחה הוא ומגאל אותם ויקבץ נדחיהם
ומיוכבע בנפות כל הארץ מבנים כל ישל לאשלום עיר הקדש ונאמר
אומן. מרום הדש פלוני שיהיה יום פלוני. יחדשהו הקב"ה עלינו ועל
כל ישל לשון ולטמחה לחיים ולהילה ולהצלה ולהשלה לחיים ולשלום
ונאמר אומן: ראה אב לבן יכלבים אומן ואמר נפ. יהיה יום פלוני.
יהפכהו עליו מיגון לשמחה ב) ולשלמה ב) ולשלום ולשבע אומן
יעה פלוני יהיה יום פלוי יהפכהו הקב"ה עליו ועל כל ישל לשון ב
ולשמחה ומעשיהם עוסים לחיים ולהילה ולהצלה ולמרבה ולשלום ב
ונאמר אומן כמאור כה מאור ה עם הרבים ועם החלשי ועם
השבים ועם העשירי יהיה לכולם הודה לשון ולשמחה ולאורה
בעוסים הטובים ולשלום אמן: אמרי. פשיטא בבית הנשמת
בראשת שבת אחר סדר קדושה אומר ואיני תפלתי לך ה' עת רצון
אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך. ואיניה הסף תורה.
כאשר עד בהלכו קריאת התורה:

הר שעיר ואשך לא היה. ואעבך בחוטיו. ואשבך גדוליו. לעשך דודשיני. ואשן
יומין כן שלש שנים הכיך. היום הבריך פנת נעלי הדיך. ואשן גשו ונעקר באיקיו מה
עדיו היום תלון משחת ויחיך
בחודיו. ואשן הנדים ונעזיר
טיומה היום תיבלון מיום ו
ומהומה. ואשן זאן לוחות שתים
היום תהון טהר דתמידת שני.
ואשן עהור שלה לשפרי מחוזיה.
היום תיקר מעשי עניים. ואשן
טול מיהר ושיום מחרמיי לקוה.
היום תלבם. ינמהי רבבה. ואשן
אל שעיר סבוותך. היום תעבטו
בהאותך. ואשן פחתה לזאמרות
שהאתה. היום תלון משחות לע
שוקיה. ואשן פחור מלנגה:
הנה והנה. היום תיבלון שטון
ונה: ואשן קושש פרוב חטאות.
היום תיומאבו בחאלה רד מחולו.
ואל שוחרי יעויך בכל מיוחדים.
היום תהן ביבה לקרוא ענין אוכו:
הושענא: את (משעות.
ביחודנא שני שת. נשיב
בשוועת. דופקי. ערך שעות
הענ שעשועת. ונשתבב
ושתעשעת. קיעקים לך להשע.
הטאות. ומשעשעתי. טפלים בך
שעת. יהיו בין שעות. פרעי.
ואשעשת. הבין שאועתי. ל
ולקיים שטעות. טתן תשועתי.
ספוריות. ושאיעשת. עדות ותשמע.
פועל. ישועות. עיק נשעתי.
קרב. ישועתי. קבש תשוותי.
שוש שעשת. תחש לו. ישועות.
הושענא: את עבוד שוני. בגיות
שוועי. גליני. פיטם נשעי.
ובשתרך פו להושיע. הקשיבה
לקול שוועי. וקוראה. והושיעני זמר
רחם. ומושיעי. מי כן תקשעשעי.
שוב ביעוך שוע. ומשוע מושיעי.
לא מושיעי. לפו עוי. תושיעי.
אהר אלהי. שעע. נגה. והושיעי.
שאו נא עון. ושעי. עקיבל שטני
תנה נא. להושיע. אפיגייך. ו
ומושיעי. הקל נא שוע. ומאם
קין. ישעי. שרי מושיעי. תקיע
ותושיעי. הושענא: אתרוג המושיע. לחדאון. המושיע. גבוי. והושיע. לולתי. ולא. יהושיע. הא. המושיע
מגיעל. ומושיעי. אזע
תקשיבו. ותושיעי. נגיד. מלהשיע. מגדיל. המקיק מושיע. ישל. מלהושיע. ל. שיריך
והשפיע. פותח. יד. ומשכיל. מאחיר. תשפיע. קוריוך. תשיע. ומאחיר. הושיע. הושענא:
את בה. ובהאלה. בשר. רוח. ונשתחוה. גיד. ועינם. וקולה. ומתיעלם. ויקוראה. הוי. ולבל. ראה. ומשל.

ומשן כן שלש שנים הכיך. היום הבריך פנת נעלי הדיך. ואשן גשו ונעקר באיקיו מה
עדיו היום תלון משחת ויחיך

רחם ויחן רחום יכפ
ענן ולא יעי
ישחיתה והרבה ל
להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו:
ויתהה יי לא יעל
רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצ
יצוני: זכור רחמ
יי וחסדיך כי מעולם
המה: הושיענו
אלהי ישענו וק
וקבצינו והצילנו
מן הגוים להודות
לשם קדשך ולל
ולהשתבח בתהלת:
אם עיותה השמר
יה יי מי יעמד:
כי עמך הסליחה
למען תיראה:
לא כחטאינו ת
תעשה ולא כע
ונינו תגמול
עלינו: אם עונינו
ענו בנו יי עשה
למען שמך ענינ
יי ביום אראה שוג
שגבנו שם אלהי
יעקב סלה: יי הו
הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:
אתנו מלכינו חנו

ומשן כן שלש שנים הכיך. היום הבריך פנת נעלי הדיך. ואשן גשו ונעקר באיקיו מה
עדיו היום תלון משחת ויחיך

אויך יי נפשי אשאו. אלהי
בך בטחתי אל אוטשה ואו
יעליגו אויבי לי. גם כל קוין
לא יבשו. יבשו הבוגדים
ריקם. דרכיך יי הודיעני
ארחותיך למדני. הדריכני
באמיתך ולמדני כי אתה
אלהי ישעי. אותך קויתי
כל היום. זכור רחמיך יי.
וחסדיך כי מעולם המה.
חטאות נעורי ופשעי אל
תזכר כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יי. טוב וישר
יי על כן יורה חטאים בד
בדרך. ידרך ענוים במש
פט. ולמד ענוים דרכו.
כל ארחות יי חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדותיו.
למען שמך יי וסלחת לעוני
כי רב הוא. מי זה האיש
ירא יי. יורנו בדרך יבחר
נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ. סוד יי ליראיו
והבריתו להודיעם. שני:
תמיד אל יי כי הוא יוציא
מרשת רגלי. פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני. צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני. ראה עני ועמלי
ושא לכל חטאותי. ראה
אויבי כי רבו ושנאת חמס
שנאוני. שמרה נפשי והצילני

ותושיעי. הושענא: אתרוג המושיע. לחדאון. המושיע. גבוי. והושיע. הא. המושיע
מגיעל. ומושיעי. אזע
תקשיבו. ותושיעי. נגיד. מלהשיע. מגדיל. המקיק מושיע. ישל. מלהושיע. ל. שיריך
והשפיע. פותח. יד. ומשכיל. מאחיר. תשפיע. קוריוך. תשיע. ומאחיר. הושיע. הושענא:
את בה. ובהאלה. בשר. רוח. ונשתחוה. גיד. ועינם. וקולה. ומתיעלם. ויקוראה. הוי. ולבל. ראה. ומשל.

ועינינו כי אין בנו
מעשים עשקה
עשה עמנו למען
שמך: אדוניני
אלהינו שמע בל
בקול התנודינו:
ונגור לנו את בריית
אתבינו והושיענו
למען שמך: ועל
ועתה ה׳ אלהינו
אשר הוצאת
את עמך ישראל
ממצרים ותעש
לך שם כהיום
הזה: חטאנו ו
רשענו ה׳ בכל
צדקתיך ישוב
נא אפך וחמתך
מעיריך ירושלים
הר קדשך כי ב
חטאתינו ובעון
ובעונות אבתינו
ירושלים ועמך
לחרפה לכל סבי
סביבתנו: ועתה
שמע אלהינו
אל תפלת עבדך
ואל תחנוניו:
והאר פניך בנו
אל מקדשך
השמם למען:
השה אלהי אזן

שנים והשנאה פרחים ה
ועשאה קיצים לזורה: כי
רבים ושאה שתה לרוחה,
תולה מלבן על כליה: השכני,
בדרה מאורי מהמה מ ומשלו,
אמרן מנגש דגן מלקחי הין
מחרורה ומחכו מחחרוה זית
מנשל חטה מחגב עוף מעפרי
יהב מלך כרם מתעשר לקש
מורבה מגד ומשגיב נפש:
מכהלה שובע ומלעגם עריים
מלולתי פרוס משדמן יטמן
מעטיחות הגיר מקולה רוב ו
מרזון שמלה מעינשון הגאה
מחסון הושעני: אז כן שרוה
בית הבחירה אמן מרוונה
רבוי המוענגים הר המוריה אמר
ירוה אבוי תבחירתך הנה דור
עוב הלכנן יפה טוב פלות יופי
ונתן הינקיך מנשוש כל הארץ:
אכן לשבתך עה שאון סומת שלום
עליה שבטים פנה יקלת ציון
המשוטים את קדש הקדשים ראשון
אוהבה שבטה כבודך תו תלפות:
הנשגבי: אז יה נטוה כנפת
פוגעת בית משיבת גאות
הוטת שבת מרשת ומשאות:
שבת הקומבת מלכים משבת
ומשיבת הגל ומשיבת אמר ושאז
מקיאות בשבת שאה ואחר בריאות
שבתי שרחת כל משבת שבת
יום מאתגנת עד בלות שבתי כסד
ושנע קיאות לשבת. ומש וכנות
מבינה לשבת טעם מגרש מקנאות
לשבת ס שרוה שלש מקיאות
לשבת על שתי כבוות שנעת:
בשבת מרעת מרבע ומשוחה
לשבת יגוי הלוקתנו מחלקת
בשבת קיש היום מקרשיך
בשבת. הן שבעה מפלות בשב.
שבעה בית מקומות בשבת.
תגאונה ויום שבוה שבת.
השעני:

כהר שעת אלה בלוי ערך כיצוקך ושע ערך. כן הושעני. כ׳ עי ואקיף מרוחה לישע
אלהים כה׳. כ׳ בזבוה מכה עכביים הגן יקוד מעבדים כה׳. כ׳ עבשיב מבין נחרים.
יקרך עיש מעבדים כה׳. כ׳ בעה ומשורדת ומשע ונחה מיגו״ת ומשע כה׳. כ׳ מאמר
והוקמתו מתבש עקב להגיגותו מתבש כה׳. כ׳ פובכי מזבח עמאי עבבה להקיף מזבח
כה׳. כ׳ מרן בהופשע פלשת בהרון אף ונשע כה׳. כ׳ קהלור שלחת הרוס ומשע שולחת.

כהוש מב המין השליך עליך יהב בערי סבת ומלוטרי מלהב פה׳ ג׳ נשא מסר ומירו לשה הכות
ולהורו יסך מל תשלוה כה׳ ג׳ הנוסך עם חדיש ועד׳ ופלטתי ושטיתת שעיר פה׳ ג׳ ודעו בכיוס
הערבשה חדתה סיבוכם והלוכ לבטנ׳מ׳
ג׳ שהוייס ממסריחמו בחולבן. ולכו בארשות
בחו חלן. כה׳ ג׳ כלוו בקולות בחבתו׳
ויתן מל מיך הורתי. יכה׳ ג׳ מוזנק כר
פתשבר נוזמן מלבעדו ונקבבי פה׳ ג׳
ג׳ סנר ביר. שבי הנתי. שנו מוכשי ויר
הפלשתי כה׳ ג׳ פקיר כנר שכנו מוחשנו
ינוסת. ושעו שוכבתו לשושנו. פה׳
ג׳ קיצב פר. שעבתו מלועלה בשתפת היוש
והמיס ושר בתעלה פה׳ ג׳ שוזק בחות
הילד תשב רוחך ויחס כשר תילל. לכה׳
ג׳ שוחרי מיטת. וחוכי. ישועת הלו לנו
לוחש עות. בהשבנת. חוני. ויהו הוטיעו׳

א נו חזון חזיכי. ישעיך בערבי נחל
משעיך. אנו ולוו בנת נעבד׳
מחה בעשמיך. הבנו לבריות עיבעך
ומחשבי חוכ עבעיכ. ולהיו לבהפלוחיך
ידע כי הוו מליך בביו כה תן לנו ישעך
לומחנו בהשעך עלו משחות עם מ
משחק שקר כחר מור בהשעך שמב
אשו. ישעך עייבו. בהפנעך פתח לנו׳
חוזעות לבשעך. יבה מהם בהבפשעך קומך
ביומעך בעם בעוב מעבך שומחיך מעבו
מבשחיך מל תלפיות בהומעך הושעו׳
נו תעבנו בשבחוכך שחיבו מספיך
אל תאבך לנו בעה יעון ההיעה
קיעוכה עליך הרחמי. יעוכך ואון מרעיכך
פעולתך ועיביכך. עבי הענן שחם עבה
בעת ענן עשוי לבענן מתקוממים. הנו
סיון. לעשלך מים בשבים על יבו מים
יעבו לענין לושעים טבליב בך ובשוך
מושעים. שמוק בגדי מבעים לעבר מגים
מבור תבור המוכים בלוך ובר הרשיך
בעבמי עבות. נגיתם שעה מעבות.
בך עשור שבע. מומי בגלוי שבעה נבו
הושעבו. והושי. עבו. אל אחה. מעבו נו
הושעבו. והושעה נו. מכנו אחה:

למ״ש תמיס בבריתו הנעלם בדוב
יעקבו. מוגנו. ומשנה. בנו. ומו
מים. ואוה. מע. מוחה. הושעבו. מכנו. אבה.
ואמן שלם. בכל מעשיו. הנעלם בעשיה
נסים. כשר מלאכים. נם. וקמנו. ומשחים
בבית בחהה. לל מלאכים. נם. כך. ומיד. נחש

ושמע בקה עיבך
וריאה אתה שומם
שומם מתיבו והשיר
יתשר נקרית שמן
עליה. כי ליתעד
ינרקיבו. יתנחנו
מפילים. הבינבו
לבעבר כי על רחמ׳
הדבים: ״ שמעה
״ סלחה ״ הקשיב
ועשה ואל האחר
למענך אלהי כי:
שמך נקרא על ל
עיבך ועל עמך:
יתבו אבהרחמן
הריאבו אות לט׳
לטובה וכביר נל
נפיבו מאיבב
כנפות כל הארץ
יכירו וידעו כל
הגוים כי אתה
יתבו והושיעו
למען שמך. יא
ואתה ״ יתבו
יתהה אנחנו ל
החומר ואתה
יוצרבו ומעשי
ידך כולנו. נורנו
מלבו ונבלנו
חוסה ״ על עמך
ואל הנן נחלבך
לחרפה למשול

עששה מבעם עבי
עתקה בכל ערבי סוון
מאבי מל פעלי מוון
שבע ״ תחנני ״
תעלבי תקה. ישנו
ויבהלו מיוד כל אויבי
ישוב. יבושו קבע.
״ מי. יבו. בוחלך ומי
ישבו. בהר קדשך
הולך תבים ופעלים
ומבר ומת. לבבו
וחרבה. לא נשבו על
קמבו. עבה בעיבו
נעלים. ואת. יבאו. ״
יכבר נשבע. להרע
ולא. מיר. כאבו. ואנחן
בנשך. ושחר. על. נבי
לא. נקם. עשה. מוה
לא. ומנו. ושלם:
״ מוש. לא. ובחסר:
בעות. בשא. ובמיבו
על. מי. מבחות. שבי
נבשי. ישובב. ונחנו
בבעבלי. עבק. נשבן
שמו. בם. כי. מלך. בבים
עלוחות. לא. מבבו. בע
כי. מוחה. עמלי. שבנך
ומשעבתך. הנה. נחלתו.
תעביך. לבע. שולחנך
יבבי. בשבת. בשבן
בראשי. בבי. ברוחים. מך
עוב. וחסד. ובבבוני

ומיה. יעקב. אוה. בשה. ועוה. בשוחבו. עבבבו. ומבחנו. מים. לבבה. הוא׳. לל. בים. שחת. בבה
השבעם. ובשבך. ובמה. מיחם. בבלות. בשבתת. המים. ובחתה. ובחר. הוא׳. לל. בבבי. הבת. לך. ובחן.
בחבן. בבור. ובה. ומבבה. מחבה. בחי. מבבבלים. לבבר. הבוב. הוא׳. לל. בבור. מבם. בבבי. ובחבו.
יחבה. חשר. בבר. בחבו. מבבר. מבב. ובלו. יבלו. מים. לו. בן. בם. ובשבך. הוא׳. לל. עבבו. מל. ובחן.
חשר. בבבבן. בלל. הבן. ובשך. בבלו. ובחבו. מחים. בבות. הבבבה. הוא׳. לל. ובחבו. בחבלבו. ובחים.

הלוכש חגור ומעמיד מטה לפני כל אשר בקרבו כמו שמן וכרחיצת מים לחולת יולדה הוא:
לא נבראה מחולת מחמת לבריה: לב לאמרות עניה לעניו: כיעקב כרחה בחר מים לעולם ולחיי:
הוא: לו מש מיהול ומה מעמה עליו מיהול בעדיני המים ליטה: כמה: הוא:

כם גוים למה יי׳
יאמרו הגוים איי
עת אלהיהם ידענו
בי חטאתנו ואין
מי יעמד בעדינו
שמו הגדול יפ
ועמד לנו בעת
נגרה: ידענו כי
אתן בנו מעשים
יצרקה עשה עמנו
למען שמך: כרח
יאב על בנים כן
תרחם יי׳ עלינו
חמול על עמך
רחם על בחלהך
חוסה נא כרוב
רחמיך חנינו ו
ועינינו לך יי׳ היב
היצרקה עושה
נפליאת בכל עת
הבט נא רחם נא
על עמך מהרה
למען שמך כרח
ברחמיך הרבים יי׳
אתהינו רחם ואל
והושיענו למען
מרעיתך ואתימט
ימשלו בנו אינם
כי לך קויינו א
הליהרב: הושיע
למען שמך רחם
עלינו למען בריתך

כל ימי חיי ושבתי בבי
יי׳ לאורך ימים:
הבו לי׳ בני אלים הבו
לי׳ כבוד ועז: הבו לי
כבוד שמו השתחוו לי׳
בהדרת קדש קול יי׳ על
המים אל הכבוד הרעים
יי׳ על מים רבים: שבר
ארזים ושבר יי׳ את
ארזי הלבנון וירקידם
כמו עגל לבנון ושריון
כמו בן ראמים: קול יי׳
חוצב להבות אש: קול
יי׳ יחיל מדבר יחיל יי׳ מ
מדבר קדש: קול יי׳ ח
חולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו
אומר כבוד: יי׳ למבול
ישב וישב יי׳ מלך עולם
יי׳ עז לעמו יתן יי׳ יברך
את עמו בשלום:
בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי מן ו
ושמע תפלתי כי אתה
אל מה כבודי לבושה
תאהבון ריק תבקשו
סלה: ודעו כי הפלה
יי׳ חסיד לו יי׳ ישמע
בקראי אליו: רגזו ואל
תחטאו אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו
סלה: זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יי׳

מן מעצה מלו ספל מים ולות לשון הלוות
לא כלים מלמטה: ושור בירם הרבה שלו
ישלשלה מרוב מעלו לחקרם ב בדם מים
עלה בקרבו הוא: לא יחיד ועדים רש
ושר מרחם לעיר הוקרש מחכמה לחי
הבקעת לחו מים לעמד שם קדשך הוא
לא טוב הולך ונבל אנקשות לב עבה
וחיל בשוב לעבר מחנה עם ישוטון מים
לעוזה בישוליי הוא: לא חיך מבלבל
בשיר חולל הדרה בכלי שיר מנסך
לפני כנריוי שרות מים לומאב סל
סכרם הוא: ומעל יד עלה בסערה מלקנו
ומחשיך עברה לעלו ובלה אש ולחבה
עבר ועינה ומבנים ומים לעינה בדם
הוא: לא הדהר עשות ריעוך המכניו
תשובה לעאוך יום בטו מחרם סתם:
ומעיבו מים לעין מלוראי הוא: לא
דוכשיך בבו הבלה ומרך לחו עלה
לו להבעלו ברעמו ברעונים מים לא
לקוריוך בעד הוא: לא עד חמא
ובינה סופר מהיר מפלש מאוצר
מחכמיו מאוים בחמה מעלים ולבל
עם הוא: לעמ פיוי הים שופני לך
בדים: שולמים לך מערבת עד מים
לשוריך בים: הוא: לחלו אל עבל שחן
והם בחלוך ומאוך ינאוים לשבר
בחיצן עבה לחים לבתה הם מעבה:
הוא: בחם נו הבל עבת ישוחן סלה
ומחל עבה הושבנו אלהי ישענו:
יאב כעבר עבריה מלך מחנים
כיום לעבר מלוים: הושע מלאי
ישענו: אבה מלוים הלוים: נתבנרבב
מחנים: לשון ובעלון מלוך מחנים:
הוא: הן נשוב הים בתחנון עליך חטן
וספרנו נבלותיך בשנון הוא: יבת
חלב ודבש נמלו הבנו: חטרת מים
בחיבה תבש אלוה: עשנו בשמינה
בבי שבים שחונה: שר מגילל מ
חנונה הוא: ברבה בחיבה לחנון בשר
בל ימי הוצן בחתו פרוץ בה בלע הוא:
מתחנן עלי מים כעבים עלי: אלי: מים

עו יכור לכן נשוף הים הוא: שחים בדבר מעוגים עמוסים בשתה עם כחו סבעים הוא:
פוש שוועת עם ותלוה שעת שבקה אלה לשוועת הוא: קול מלשה קשב תפתה יוכן
ויסני: שעבד לבשיע ולו חסן בשע שעבי שמים בתח ומיר עוב הבתח הבשיע בל מחמה הוא:
חבש עה עיל אוא חבשה נא הושענא סלח נא הושענא הוא: הושענא אלהי משיחנו:
הרעה מעוגים שוו בקשים לב בחים הלשל נו לאמן כחי בחש ומים בבר עו חבש מעגל מים

והיינו יחיה נו׳: תענה קולם נו׳ גרמי מים והושיעה נו׳. לאיזן לאיזן
ושב וחפר בדורות מים והלך נו׳. תענה רבים חובש על המים והלו נו׳. לאיזן חלק ומצינו
מקלות בשקתות המים עמדו ויגל

הבטחה ועכבתו מן
יצרה כי לך ה׳ הישע
הישועה בך הוחל
הוחלתנו יאלה הס
הסליחות אנא סלח
נא לטוב וסלח כי
לא מלך חנון ורחום
אתה: אתה
מלך חנון ורחום לא
אתה זכור ורחב ל
לבריה מן הבתרים
ותריאה לפניך סגן
עקידת יחיד למקנן
ישל אתנו מלכנו
חננו והושיענו
כי שמך הגדול נ
נקרא עלינו הבו
הבטחה ועכבתו מן
יצרה כי לך ה׳ הישע
הישועה יאל׳ מחס׳
יאל הנעשה עמנו
כרוע ממלליו
זכור רחמיך ה׳
וחסדיך וכרוב טובך
הושיענו והמיר
נא עלינו כי אתיך
לנו יאלה אתה מל
מבלעדיך. יגרנו
מלכנו יאל העזבנו
ה׳ אלהינו ואל תרח
ממנו בעת יגרה
כי נעשינו קיבדה

ונטמא מלה׳ רבים
מזומנים מי יכלון
טוב נפה עליון אור
פנך ה׳, נתת בשמח
בלבי מעת קצם
ותרושם רבו, גם
נשלום יחדו מושכב
ומישן כי אתה ה׳
לבדד לבטח תושיב
תושיבנו. בהלות הרשע
לפיכך יום כורע:
ומשם תחזה ומתחן
לפני אלהי הולים
ומרגע הזודע כי מן
על יבקתנו ונחנו
ניפלים המעטנו לא
לפניך כי על המאיך
הרבים מה נאמר לפניך
ומה נדבר ומה נעשר
הטיבו עינו והישבנו
ומרגע ופור ממנו
ממיטתך ומאשפנו.
לך נבדר הנשמה ה׳
היעקה ולנו בשרת
הפנים הנשחנו פנינו
ונפנו אשמתנו וכ
ונכפפה קומתנו נ
ונפנו עינינו אין לנו
פה להשיב ולו מ
מינה להריס מוש
אלהי בשאל נגלתה
והניפ אלהי עני אויך

ועשה חסד ואשיחנו לחד לו׳. תעה תשועה לעם לחד ולחרש ער שלם לו׳.
הושיע עה יום שלך ובכך יום נם ותרנו ונעם ונשחם ער העולם ויהיו רבי אלה
ישר התחנן לפני ה׳ הקרי קרוב לו עד לשלם ועד ומוחם קרבו: אין כאלהינו אין
כאדוננו אין כמלכנו ואין כמושיענו מי כאלהינו מי כאדוננו מי כמלכנו מי
כמושיענו נודה לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו בא אלהינו

מחרב ומדבר משני
ממזבח ומכל יניה
ויגון היינלנו כיבך
קיינו ויאל תכליתינו
ה׳ אלהינו והיתר פנו
בנו וזכור לנו יאתה
ברית אבותינו והו
והושיענו למען ש
שמך ראה ביצרתינו
ושמע בקול החננו
חוננו ורענינו כי אתה
שומע תפילות כל פה:
אל רחום וחנון אתה
רחם עלינו ועל כל
מעשיך כי אין כמוך
ה׳ אלהינו אתנא שיא
נא בשעינו אל
יצוריכו ואל אלינו א
חי וקיים חסין בכח
חסיד וטוב על כל
מעשיך כי אתה
הוא אדר אתפים ויב
חסר ומלא רחמים
עשה עמנו למען
שמך שמע מלכינו
תפלותינו ומכל יניה
ויגון היינלנו אתינו
מלכינו אתה ושמך
בנו נקרא עשה עמנו
למען שמך הגדול
הנקרא עלינו יאל
תנחנו אלהינו ואל

מעל

ואחות ושישים ואחש כמנין ימי ר
החמה ושלשה שבתי מוסף כי הנעלה
ומחזיקין ומתפשת. ועל הימים מלאת
חופנו כדי לקיים כי דקה מן הדקה
ואלו הן הינני והיצמדן והחלבנה
והלבונה משקל שבעים שבעים מנה
מור וקציעה שבלת נרד וכרשינה ושקל
ששה עשר ששה שלר מעה: הקושט
שנים עשר: קלופה שלשה: קערין תר
תשעה: כרויה כרשינה תשעה קבין
יין קפריסין סאין תלת קבין תלתו ואם
אין מיני יין קפריסין מביאין אחר קיור
יין שריף רחבע. מעלה עשן כל שהו: לבנה
יוסף הוא: בעת הדרן כל שהו: ואם נתן
בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל
סממנים חייב מיתה ר׳ שמעון אומר חייבי מיתו
אלו שרף. מעשי הקטרת: כורית כרשינה
כרשינה שנותנין בה אות העפרוני כדי
שתהא נאה יין קפריסין טשורין בלאות
הינפרין כדי שתהא עדה: והלבונה מיה
רבי יוסי יפון הלבונה שריון מסמנין מי
קליס לעדרה מתנא הכבוד: השיר
שהלוים היו אומרים בכל התקדש ביום
הראשון היו אומרים לה׳ הארץ ומלואה
תבל וישבי בה בשני היו אומרים נדול
ומהולל אדר בשלישי היה הר הקדוש
בשלישי היו אומרים לה׳ הנקם בעבדתיל
בחרב ולהיום. שפטו בריבעי היו אומרים
אל נקמות ה׳ אל נקמות הופיע. בחמשי
היו אומרים הלהלו לאלהי מעשיו היום אלה
יעקב סלה. בששי היו אומרים ה׳ מלך נאוה
לבש ועוז ה׳ עוז התאזר אוף תכון תבל
בל תמוט. בשבת היו אומרים מזמור שיר
ליום השבת. יום שכלו שבת מנוחה
לחיי עולמים. אלי אליעזר אומר הנבלתומיי
חכמי מרכי שלום בעולם שבת כמנין
ומודי ה׳ והם שלום בעולם רב (ר׳
ואהבי תורתך אין לם לכשול. הי
שלום בחילך שלוה ביאולמותיך ואם
אחי ורעי אוברה נא שלום בך ואם
בתבלתיו אבקשה טובך ה׳ עוז ל
ישמן יתן ה׳ יברך אתו בשלום:
ואהלל. לשון הגדל ואמרו הכבוד אל.
בשלומו שוחק אל הטבה היקר הידק

כי עונותי עברו ראשי
כיום ויושמת גלה
עד לשמים יון בט
ומעשים עשה שמנו
ידקה ונתן שמך
כמו שהבטחתו על ידי
נביאיך ונתן שמי ה׳
יאוריך ותלתי ויהעב
לך ולתנו הכיריתך לו
ואעגבה מנו עשרה
בית ישר כי אם לשב
קדשי. ואם ונו׳ נאולנו
כי לשמך תן כבוד על
הסדך ועל אמיתך ואה
יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם. אונו ה׳ אל ב
תען מן קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו
סלח נא לעון העם הזה
כגדל חסדך וכאשר
נשאתו לעם הזה מאז
מצרים ועד הנה
ונתן שמך ה׳ ונחמת
לעונו כי רב הוא. ה׳ ש
שמעה ה׳ סלחה ה׳ הק
הקשיבה ועשה ואל
תאחר למענך אלהי כי
שמך נקרא על עיר
ועל עמך. שיבי ומאש.
ה׳ אלהי ישר שובה
מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך:

אל

אל

אל

כמה

מדליקין וכמה אין מדליקין אין מדליקין בדבש ולא בשמן ולא בחמאה ולא בפתילות
העשוין ולא בפתילה המוכר ולא בפרוכה שעל פני האיש ולא ביפת ולא בשעוה ולא
בשמן קיק ולא בשמן שריפה ולא
בחלבה ולא בחלב. נחום המדי אומר
אין מדליקין בחלב מבושל והטלאי אז
אחר מבושל ואחר שאינו מבושל
אין מדליקין בו אין מדליקין בשמן שרפה
כלי בשאעלה אז אין מדליקין בעשן
מפני כבוד שבת. ומטלי מדליקין בכל
השמנים שאינן שומרין בשמן אפילו
בשמן ישנות בשמן קרשות בשמן
הבעבע ב טמאין אז אין מדליקין אלא
בשמן זית. אמר לו היזמנו מן השמן
אין מדליקין בו אלא בשמן אל היזמנו
מן השמן אינו משמרת שמרות אחלפ
אלא בשמן פתילות הכבר שקבלה אלא
הבהבה ב אלעזר אז שאמר היזמנו אין
מדליקין בה ב עקיב אז שהיה היזמן
ומדליקין בה לא יכוב אומר שמפרפרת ש
בייצה ומעלינה שאין ראוה בעי הני
בשבוי שהתהו מנעבת אופל של חרס
אל יהוה מהבר אבל אוה חבית אחרי
מתבלה מותר מפני שהוא טי אחר.
לא אלא אומר הקרה של שמן ראוה
בעד הר ניקן ראש הפגולה כולה
בשבוי שהתהו שואבת אל יהדה מאבי
הרכבה אות הר מפני שהוא מתבטל
מפני נאים מפני נפטים מפני מחבעה
אוה בשבל החולה שישן פעור:
כמה על הני כמה של השמן כמה של
הפתילה מיב ב יסי מעל כמלון אוץ
מן הפתילה מפני שהיוא עשה פחם
של שלש עבאות. נשים מיחות בשעת
ליהן על שאינן יהיאות בנדה חולה
ובהליקת הני. שלשה בפיים ענרך
אדם לוא כמלך ביתן ערב שבת עם
חשיכה שמרתם ערבתם הליקו הנר
ספק חשיכה ספק אין חשיכה אין מ
משמרין אות הדאיאו אין מעבלין אות
הכלים ואין מדליקין הבעות אות ומשמרין
אות הדאיאו ואעבמן ושומנן אות ה
חמאן. אלא אלעזר אז מעבל בו:
לבעונה מפאור לדור. שנב. ה בוא
יערה. שנבך שם אלה. עקב. כלא.
ישוב עיפך מקרש ואיניון ם עדך. מזמר
בו מנחותיך ועלותיך. שנה פלה. תן לך כלבך ולא שנעבר. ולאו. נבנה בישושלים ושנה
אלהים נקבל. ואלהים בו משאלותיך עצה ירבעם בו הושיע. אלהים אמרו משמי קדשו
בגבורות ישע. אמון. אלה בחבע ואלה בחפים ואמרתם בשם אלהינו נסיר. הוה נרעו
ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד. אל הושיעה הלוך. שנבו פיוס קוראיהו. ואלן אלה לאנשה
בי יוסף כיל תחיה. בשאלתם מיליצה מיליצה מיון אלה בדרך קדושה בחיבור אלה ואלה אלהל

הנזכרים אתכם יאל
תשתינו בריאתינו ואל
הזנחנו יוצרינו ואל
המסרנו בד אויבינו
ואל הכישנו מסגרנו
ואל תעש עמנו כלה.
כח טיאתינו ואל תיקח
ממנו בעת יצרה כיאל
מלך חנון ורחום אתה:
אתן כמיך חנון
ורחום אלהינו אין ל
כמיך חנון ורחום אתך
יתפים ורב חסד ואמת
הושיענו ורחמנו
מרעש ומרגז היב
הינלנו זכור לעבדה
ליאברהם ליצחק ל
וליעקב אל הפליאל
קשיתו ואל רשענו
ואל חטאתינו שוב
מחרון אתך והנחם
על הרעה לעמך
והסר ממנו מכת הג
המות וגזירה קשה
מ כן דרכך עושה
חנם בכל דור ודור
חוסה יי על עמך
והינלנו מזעמך
והסר ממנו רעה
כי אתה שומר ישר
לרי היצקה ולנ
בשה הפנים מרד

הבנו משמים ואיזה
היינו ישבו הלוים בגיים
נחשבנו אלך כצאן לטב
יוכל להרג ולאובד ולמנה
ולחרפה וכבל אחת שאלך
הגאל והרחיק לו שלה
הבנו אל תשבחינו.
זרים מוורים ואין תקל
ותקוה חון אוה לשאר
לקוה טהור ישו תתינו
קרבה יגעונו ולו הוה
לנו רחמיך יכבשו:
בעפך ומשלינו אונו שר
מחמוזק ונחם פגולה
יושר בחמתך. יי:
ניתן בעפר פינו ונבקש
ביופר כי מאוד שבענו
מרוים ונוינו לענה
נרוש ולאו שב מאונו
חמון חון. ובעתה ובכל
יומה שולך הגיאל לאן
שכחנו יי עין אל תשכח:
יי: חוסה יי עלינו
ברחמיך ואל תתינו
ביני מכרים לזה
יאמרו הנגים אינה
אל היהם ואעגך עשה
שאנו חסר ואל תאחר
אזנך שוב מחמוזק ונחם
סגולה ושו בחיתי.
קולינו תשאנ ותחון
אל תעשינו ביד אויבינו

ובא לימין אחיו ולשר פשע בשעה בחוש: ואחר שאת כמו אותם אומר: ויחי עליך
ובכלי ושר שאתו בפתח לו ויאמרו מפך ומפי אדנך ואם אדני ידעך אחר: ותשא
עד עולם ואותה קרוש ושכ תחלות
וקרון אה אל אה ואם קרק ק: ונאמר
אלהו כל הארץ כבודו ואתכלין כון:
מכון ואומרים קדוש בשמיה מלוהון
בית שכינתה קדיש בשמיה מלוהון
לא נטורתא קדיש לעולם ולעולמי עלמיא
: עבאות מלוא כל הארעי מיזון:
יקריה ותשמיו מלא והשמעא יתחי
קול רעש גדול ברוך כבוד: מן מקומוהו
ונשתבע מלוהו ושמעתה בתרעוי קל
זיע סגי דמשכחין מתרמין מריך
יקרון הוא מאחר ביתשבחתיה:
: מלוך לעולם ועד: מלוכתיה
קאים לעולם לעולמי עלמיא: אלהי
אבהתה. עבדה ישלם אוכלא שמהה
אמת לעולם לעולמי עלמיא: אלהי
עמך והון לכבה מוליך והוא מחי: סמ
עון ולא שלחתי הרבה לחשיב מלו
ולא יעיר כל חמתך כי אתה: שוב
ומלם ורב מסד ולא מקמיך: תיקרך
ישיב לעולם ותרחם אותנו התן אמת
ליעקב מסד לאברהם: אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם: מרוך: אוב
יום. עניות לנו הלא: ישועתינו סלה:
: הישועה על שאר בתפלה ב לה:
: נבאות עמוס אשבע לו שלא מי שלו:
: הישועה הגלך. עניות ביום קמאי:
בחוך הוא אלהים שבמעון לבודו:
והבריאו מן הקדמים ומן לון אמרות
אותה. ומי עולם נעשו בתרפינו הוא
יטרח לבנו בתורתו ושים לבנו
ידעותו לעשות היטבנו בדבר שוב
נמעו שוא נעבד לריק ולא יגע לריקו.
וכן. יהי כיון לבטר: אלהים אלהי
ובמומנו שבשמור מקיר בעולם הזה
כדי שנזכה ונהיה ונעשה טובה
לחיי העולם הבא עם הצדיקים לאמן
ידאדך בטר ולא יכוס: אלהי לעולם
אודך. כמוך הגבר אשר יבטח בה
והיה: מבטחו בטחון כמו עדי עד
כי כיה: עד עולמים. ובטחו בך
יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך:
: הקיני לאלם ינקיו אגדו תרנה ואומרי:

ונחמות אותה שמעון אסר
יוסף שבעת אחיהם
בבכבי הטריס מרבה
ויבעבם ועבה נשמעון
מעל מהיבה וכבל:
אותה שמך הגדול והקל
לו שבחם מ נו מלשב.
עמנו אלהי ישענו על
דבר כבוד שמך והינלו
וכפר על חטאתינו לשם
שלך: אלה:
ונקמה לו ושבמה נעשה
כי אחר עמנו תלאותה ואחר
יקבלנו בחמיך כי לולא מאר
הנה בעמנו עברים אל יד
ודומה ובעמנו שבחה אל יד
גבורתה כן עמנו: אלהינו
עד שהחנינו אמן: פושע
כי רב שבעמנו כוח: הישיע
החלוך. עבנו ביום קדישו:
אל מלך אוהב וחסד
ואמת אל בעזרך תוכה
ואל תסתר פנך ממנו
חוסה: על ישר עמך
והושיענו מכל רע מ
חטאינו לך אדון סלח מו
כבוב בתמיך אל:
אל מלך אוהב וחסד
ואמת אל בחמלתך
תיסבנו ואל תפתה לל
ומנינו סלה: בהחמירנו אמת
אמת אבלנו אות שבה: כי
נשגב שמו לבדו לל אמרי:
ומעבה מזמרו:

ישיר מזמור לאסף: אלהים אל דומי לך אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויבי כיך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש: על עמך יעדו סוד ויתיעצו על הצפון אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו לב יחדיו עליך ברית יכרותו: אהלי אדום ישמעאלים
מואב והגרים. גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני
לוט סלה: עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון שמדו בעין דור היו דומן לאדמה:

שיתאו נפשכם בעיר וכזאב וכיבה וכיערות אשר אומרו נעשה לו מרגליות
אלהים שיתהו קולו כקש לפני מה יראש תבעו יער וכלהבה תלהט הרים כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבהלם מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה ויבהלו
עדי עד ויחפרו ויאבדו וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל
הארץ: עיני עינה ותער רבבי רבבו ולו יקוה כי שלנו לו
אל תרא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא כי אי אפשר
הוא אני אשוא ואני אם כל ואמלט: יהי אלהינו עמנו כאשר היה
עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו לבטח אלהינו אתנו לעזרת בכל
דרכינו לשמר מיטתנו וחוקינו ומשפטינו אשר נגה אוכתנו: ויהי
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלקינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו
למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: כל העמים
אלה ראו וישא פשע אלהיו ואנחנו לך נשא אלהינו לעולם ועד:
מחלקה שנית כתקון לה: מזמור שיר חנכת הבית לדוד: אומרה
יהוה כי מלאתני ולא שמחת אויבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני:
יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו
ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין
בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך
העמדת להרי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה אקרא
ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי בעלתי בשחת הירד עפר הגיד אמתך:
שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת
שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי
לעולם אודך: יהי יהוה עמנו כן: נו כאיב: מזמור לאסף: אלהי
כאן גויים בנחלתך טמאו את היכל קדשך: שמו ירושלים
לעיים נתנו נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו
ארץ: שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עד מה יהוה תאנף לנצח תבער
כאש קנאתך: שפך חמתך אל הגויים אשר לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכלו את יעקב ואת נוהו
שמו: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד עזרנו אלהי: שעינו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגויים
איה נא אלהיהם: יודע בגויים לעינינו נקמת דם עבדיך השפך
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: הא
השב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני:
ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתך: יהוה: אל ויתקשר שמיה רבא בעדיה לחשא
עליאה ולאחאה מחא: ונתברך חייו ולויעבא מלכותא דיהושלם
ולא שלמו היכלא קדישא ולא מעיקר מולכן מבראה מיורשבנו
ויבנו חשי חיה ויפרוק שמיה בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: יהא שמיה רבא מן כ עלם ולעלמי עלמיא: יתברך
ושתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא ברוך הוא
לעלא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו וכל ישראל ואמרו אמן:

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורוב דגן ותירוש יעבדוך עמים וישתחו לך
לאומים הוי גביר לאחיך וישתחוו לך
בני אמך יברכוך ברוך ומברכיך
ברוך ואל שדי יברך אותך
ויפרך וירבך והית לקהל
עמים ויתן לך את ברכת אב
אתה לבדך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגוריך
אשר נתן אלהים לאברהם
מאת אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכות שמים מעל
ברכות תהום רובצת תחת
ברכות שדים ורחם ברכות
אביך גברו על ברכות הורי
עד תאות גבעת עולם תהיין
לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו ראה בן ברך
הרבך וכרך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגן תירשך ויצ
יהיך שגר אלפיך ועש
עשרתך יגאתך על הארמה
אשר נשבע לאבתיך לתת
לך ברוך תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך והסיר יהוה ממך כל
חלי וכל מדוה מצרים הרעה
אשר ידעת לא ישימם בך
ונתנם בכל שנאיך ברוך
אתה בעיר ברוך אתה בשד

ברכות ע ושבח ואומן הכל אתה גדולה ואומר כיון
שלא עשאוני בני הארעות ולא שמנו כמשפחות
הארמה שלא שם אלהינו בהם ואנחנו כל המון
שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע
בעור משה שרמה דמה עמהם ועמאות ונעוות
ומאוכות מתים בפשעם ובחטאם בעונם פלאי עמר
הקדמי דמה ותלעה ומתפללים אל לא יושיע מהה
ולבנה כוכבים ומזלות וכל מנהגי השמים
ומכל אומות הארצות ומשתחוים לפני מלך מלכי המלכים
ישב הכרובים הי אמתות אלהי האלהים ומאמן האומנ
מרום שמים ושמיהם ומאר כל מעשיו קדושתו
השמים והארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ולו גדל הגדלה והגבורה והגאוה והתהלה והתפארת
והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך הממלכה
והמחשלה והמתנשא לכל לראש והעשר והכבוד
מלפניך החיים והשלום הכינה והדעת והכל מלפנ
כי הוא משל בכל ועליון על כל ושנינו משנשנות בכל
הוא הי אלהינו אלה הגבורות ושב הגבורים מן כל
ומחייה כל ומעניד מל ומכלה כל ואין קץ לאורך ימין
ולא יאמר שנתינו כי הוא ובראו עבר עולמים ואין אלוה
מבלעדיו ובמה בגדולו ובמה שמים ומעל ושכינת עזו ג
בגבהי מרומים ומלכותו בכל משלה הודו ותהלתו
וגבורתו ונפלאותיו אין קץ ואין חקר ואין תבונה
כי הוא מחמם על כל ברכה ותהלה על כל נדבות ו
ומחשלה מה הוא ומה שמו אשר בחרנו לחלקו ודגלנו
ושמחנו לו לבדו אנחנו מגיחים ומקיים ומחוים ומ
חסדיו אנו מיחדים ומשוקדים אנו מקדים ושמו הגדול
לבדו אנו מיחדים ומודים עבד ומקד אותה כי הוא הי
הי אין אחר אמת מלכנו ואפס זולתו בכתב תורת
ידעת היום והשבת אל לבבך כי הוא אלהים בשמים
ומעל ואין הוצ מתחת אין עוד: על מקומו על
כבד משלה. ומן עולם ט. פסוקי אדון. ישבח
מיכון עשה שמים וארץ: הי אומנים לה אדיר שמך
כל הארץ: שמחני אל כי חסיתי בך. אלהים כבעל
ובכיתם יחד קנם אותנו סלה: הי הי אל רחום וחנון אין
אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני
אני: אליך הי נשאתי נפשי הושבתי בשמים: הנה
כעינם עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד
גבירתה כן עינינו אל הי אלהינו עד שיחנינו:

ברוך אתה בביתך וברוך אתה בצאתך׃ ברוך אתה בעיר ובברוך אתה בשדה׃ ברוך אתה בבואך ובברוך אתה בצאתך׃ יצו ה׳ אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידיך וברכך בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃ יקימך ה׳ לו לעם קדוש כאשר נשבע לך׃ כי תשמר את מצות ה׳ אלהיך והלכת בדרכיו׃ וראו כל עמי הארץ כי שם ה׳ נקרא עליך ויראו ממך׃ והותירך ה׳ לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיך לתת לך׃ יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה׃ ונתנך ה׳ לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תשוב למטה׃ אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃ ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצה אתכם היום ימין ושמאול׃ ולא תלך אחרי אלהים אחרים לעבדם׃ והיה אם לא תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׃ ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׃ ארורים סלך וטאנך׃ ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך׃ ארור אתה בבואך וארור אתה בצאתך׃ ישלח ה׳ בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ ידבק ה׳ בך את הדבר עד כלותו אתך מעל האדמה׃ אשר אתה בא שמה לרשתה׃ יכה ה׳ בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ יוליך ה׳ אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג ה׳ אתך שמה׃ זרע הרבה תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ כרם תטע וכרמת עבד ויין לא תשתה וגם לא תאגר כי תאכלנו התולעת׃ זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ בנים ובנות תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ כל עצך ופרי אדמתך יירש צלצל׃ הגר אשר בקרבך יעלה עליך למעלה למעלה ואתה תרד למטה למטה׃ הוא יהיה לך לראש ואתה תהיה לזנב׃ והיו בך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול ה׳ אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם׃ תחת אשר לא עבדת את ה׳ אלהיך בשמחה וב[ט]וב לבב מרב כל׃ ועבדת את אויבך אשר ישלחנו ה׳ בך ברעב ובצמא ובערם׃ ונתן עול ברזל על צוארך עד השמדך׃ ישא ה׳ עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו׃ גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון׃ ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרות צאנך עד אבדך׃ והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן ה׳ אלהיך׃ ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך ה׳ אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך׃ האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר בניו אשר יותיר׃ מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מחלב בניו אשר יותר לו בגלל אשר לא יהיה לו במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל שעריך׃ הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה על הארץ מתענג ורך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׃ ובשליתה היצא מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך׃ אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה׳ אלהיך׃ והפליא ה׳ את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות וחלאים רבים׃ והשיב בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם׃ וגם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם ה׳ עליך עד השמדך׃ ונשארתם מתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב׃ והיה כאשר שמח ה׳ עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישמח ה׳ עליכם להאבד אתכם והנתקתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה׃ ופצך ה׳ בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ ובגוים האלה לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך׃ ונתן ה׳ לך שם רגז ומכלה עינים ודאבון נפש׃ והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד ומראה עינך אשר תראה׃ ונמכרתם אויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃ ישיבך ה׳ מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה ונתרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃ אלה דברי הברית אשר צוה ה׳ את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב׃ ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה ה׳ לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים׃ ולא נתן ה׳ לכם לב לדעת ועין לראות ואזן לשמע עד היום הזה׃ ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מרגלתיכם׃ לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני ה׳ אלהיכם׃ ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה׃ ונכה אותם׃ ונתנו אתם לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשו׃ אתם נצבים היום כלכם לפני ה׳ אלהיכם׃ ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃ טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחנך׃ מחטב עציך עד שאב מימיך׃ לעברך בברית ה׳ אלהיך ובאלתו אשר ה׳ אלהיך כרת עמך היום׃ למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת׃ כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני ה׳ אלהינו ואת אשר אינו פה עמנו היום׃ כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ ותראו שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם׃ פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם ה׳ אלהינו׃ ללכת לעבד אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמא׃ לא יאבה ה׳ סלח לו כי אז יעשן אף ה׳ וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה׃ ומחה ה׳ את שמו מתחת השמים׃ והבדילו ה׳ לרע מכל שבטי ישראל׃ ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקום מאחריכם׃ והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה׃ ראו את מכות הארץ ההיא ואת תחלואיה אשר חלה ה׳ בה׃ גפרית ומלח שרפה כל ארצה׃ לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב׃ כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבאים׃ אשר הפך ה׳ באפו ובחמתו׃ ואמרו כל הגוים על מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית ה׳ אלהי אבתיהם׃ אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו אלהים אחרים׃ ויחוו להם אשר לא ידעום׃ ולא חלק להם׃ ויחר אף ה׳ בארץ הזאת׃ להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃ ויתשם ה׳ מעל אדמתם׃ באף וחמה וקצף גדול׃ ויטלם אל ארץ אחרת׃ כיום הזה׃ הנסתרות לה׳ אלהינו׃ והנגלות לנו ולבנינו׃ עד עולם׃ לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם׃ אתם ראיתם את כל אשר עשה ה׳ לעיניכם׃ בארץ מצרים׃ לפרעה ולכל עבדיו׃ ולכל ארצו׃ המסות הגדלות אשר ראו עיניך׃ האתת והמופתים הגדלים׃ ולא נתן ה׳ לכם לב לדעת׃ ועין לראות׃ ואזן לשמע׃ עד היום הזה׃ ואולך אתכם׃ ארבעים שנה במדבר׃ לא בלו שמלתיכם מעליכם׃ ונעלך לא בלתה מרגלתיכם׃ לחם לא אכלתם׃ ויין ושכר לא שתיתם׃ למען תדעו כי אני ה׳ אלהיכם׃ ותבאו אל המקום הזה׃ ויצא סיחון מלך חשבון׃ ועוג מלך הבשן׃ לקראתנו למלחמה׃ ונכה אותם׃ ונתנו אתם לנחלה׃ לראובני ולגדי׃ ולחצי שבט המנשי׃ ושמרתם את דברי הברית הזאת׃ ועשיתם אותם׃ למען תשכילו את כל אשר תעשו׃ אתם נצבים היום כלכם לפני ה׳ אלהיכם׃ ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם׃ כל איש ישראל׃ טפכם נשיכם׃ וגרך אשר בקרב מחניך׃ מחטב עציך׃ עד שאב מימיך׃ לעברך בברית ה׳ אלהיך׃ ובאלתו׃ אשר ה׳ אלהיך כרת עמך היום׃ למען הקים אתך היום׃ לו לעם׃ והוא יהיה לך לאלהים׃ כאשר דבר לך׃ וכאשר נשבע לאבתיך׃ לאברהם׃ ליצחק׃ וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם׃ אנכי כרת את הברית הזאת׃ ואת האלה הזאת׃ כי את אשר יש פה עמנו עמד היום׃ לפני ה׳ אלהינו׃ ואת אשר אינו פה עמנו היום׃ כי אתם ידעתם׃ את אשר ישבנו בארץ מצרים׃ ואת אשר עברנו בקרב הגוים׃ אשר עברתם׃ ותראו שקוציהם׃ ואת גלוליהם׃ עץ ואבן׃ כסף וזהב׃ אשר עמם׃ פן יש בכם איש׃ או אשה׃ או משפחה׃ או שבט׃ אשר לבבו פנה היום׃ מעם ה׳ אלהינו׃ ללכת לעבד אלהי הגוים ההם׃ פן יש בכם שרש פרה׃ ראש ולענה׃ והיה בשמעו את דברי האלה הזאת׃ והתברך בלבבו׃ לאמר שלום יהיה לי׃ כי בשרירות לבי אלך׃ למען ספות הרוה את הצמא׃ לא יאבה ה׳ סלח לו׃ כי אז יעשן אף ה׳ וקנאתו׃ באיש ההוא׃ ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה׃ ומחה ה׳ את שמו׃ מתחת השמים׃ והבדילו ה׳ לרע׃ מכל שבטי ישראל׃ ואמר הדור האחרון בניכם׃ אשר יקום מאחריכם׃ והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה׃ ראו את מכות הארץ ההיא׃ ואת תחלואיה׃ אשר חלה ה׳ בה׃ גפרית ומלח׃ שרפה כל ארצה׃ לא תזרע׃ ולא תצמח׃ ולא יעלה בה כל עשב׃ כמהפכת סדם ועמרה׃ אדמה וצבאים׃ אשר הפך ה׳ באפו ובחמתו׃ ואמרו כל הגוים׃ על מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת׃ ואמרו׃ על אשר עזבו את ברית ה׳ אלהי אבתיהם׃ אשר כרת עמם׃ בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו אלהים אחרים׃ ויחוו להם׃ אשר לא ידעום׃ ולא חלק להם׃ ויחר אף ה׳ בארץ הזאת׃ להביא עליה׃ את כל הקללה הכתובה בספר הזה׃ ויתשם ה׳ מעל אדמתם׃ באף וחמה וקצף גדול׃ ויטלם׃ אל ארץ אחרת׃ כיום הזה׃ הנסתרות לה׳ אלהינו׃ והנגלות לנו ולבנינו׃ עד עולם׃ לעשות׃ את כל דברי התורה הזאת׃

עד ויאכלהם יתכול ושנוע
והללהם יתתשמים יתהיכם
יתשר נעשה עמכם להפלית
ולית ישוו עמי לעולם יי
וירעתם כי בקרב ישל אתי
ואתי יי אלהיכם ולית יבושו
עמי לעולם ופרוי יי ישיזון
ואתי יצון כרנה שמחת עולם
על ראשם ונסו יצון ויתנחה
כי בשמחה תיצאו ובשלום
תובלון ההרים והגבעות ימנחו
לפניכם רנה וכל עצי השל
ימחאו כף הנה אל ישועתי
אבטח ולית אתפחד כי עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה
ושאיבתם מים בשששון מ
ממעייני הישועה ואמרה
ביום ההוא הודו לי יי קריאו
בשמו הודיעו בעמים עלי
גלילוהיו הזכירו כי נשגב
שמו זמרו לי יי כי גאותיך
עשה מודעת זאת בכל
הארץ רנהלי ורני ישבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישל ואמרתם ביום ההוא
הנה אלהינו זה קויבו לו
נגילה ונשמחה בישועתו
מודית ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר
יי ורפאתיו ונוה לבשרה
אתה עמשית דאתש השלו

עלו מלוים מלוים מהם בהקנה מהם שמחטיב מהם
נפקלים ונגלים אם על בנים שמעו ביום אחר שלים ביום
הקרב בנבל מגלים לו נשאו סגנה לאקן ולא מנגו
שלים ושרשרי מרב לא מאנו נגרעה בהלים על ק
קדושת שאך בקול מהמו בנים עולים שו בקש עלינו
מיד מוחסים שוללים והאול של שורותנו ונעמד כל מ
הבלים ולרוחתנו ולשועתנו מחנך כל תשלם יי יי
שרה כרבות מיצנא יהמו רחמיך עליו לגבר הנגע
אשר בחיה בע כלה ונהיתה נאשפטיו וביכו הנוה
והקיינה וחבש הנשארת תחת נשאה כבויה
נבלה שבוה לפקה ולחיה הבוה ותרוה גם
טלע מלאה נמוסה ומבילה עשוקה ומיעיה ומאוד
לינתה מי גדל הנעיה יי אלהי ישל
ואמרו גאולה יי אשר נגאלם מיד יב ומיוחדיות הבנים
מחיזה נמעבד ומיצנון ומיס תנו במדבר בישימון
דרך עיר מושב לא מיצאו רעבים גם יחמיים נפשם בהם
תתעטף ויצעקו אל יי בצר להם מלוצקותם ינצלו
וידרכם בדרך ישרה לכת אל עיר מושב יודו לי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם כי השביע נפש שוקקה ונפש
רעבה מלא טוב ישבי חשך וצלמות מוסרי עני
וברזל כי המרו אמרי אל ושעת עליון נאצו ויכאב
בעמל לבם כשלו ואין עזר ויזעקו אל יי בצר להם
מאיצותיהם יושיעם יוצאם מחשך וצלמות ומוסרו
ומוסרותיהם ינתק יודו לי חסדו ונפלאותיו לבני אדם
כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע
אויליים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו כל אכל
תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות ויזעקו אל יי בצר
להם מאיצותיהם יושיעם ישלח דברו וירפאם
וימלט משחיתותם יודו לי חסדו ונפלאותיו לבני אדם
ויזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה יורדי הים
בסיות עשי מלאכה במים רבים המה ראו מעשה
ונפלאותיו במצולה ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם
גליו יעלו שמים ירדו תהומות נפש בצרה תתמוגג
יחגו וינעו כשכור וכל חכמתם תתבלע ויצעקו אל
בצר להם מצוקותיהם ויוציאם יקם סערה לדממה
וישתקו גליהם וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם
יודו לי חסדו ונפלאותיו לבני אדם ויריממוהו בקהל
עם ובמושב זקנים יהללוהו

השלישי לדוד בן ישי
ועמך בן ישי שלום לך
שלום לעזרך כי עזרך
אתקיך ויקבלם דוד ויתנם
בראשי הגדוד ויתנמם
כה לחי אתה שלום וביתך
שלום ה׳ כי דוד לעמו יתן
ה׳ יברך את עמו בשלום
שיר המעלות אשרי
כל ירא ה׳ ההולך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל אשרי
אתה ויטב לך אשתך
כגפן פוריה בירכתי ב׳
ביתך בניך כשתלי זיתים
סביב לשולחנך הנה כי
כן יבורך גבר ירא ה׳ ול
וראה בטוב ירושלים כל
ימי חייך וראה בנים ל
בניך שלום על ישראל:

ואנעלה ברבי ואלוכי עדיו ואחזקתי מלכבי הסרפיקי
ומשכי עגיעדעת כי אהיה בדודה והוסיאל
הכהן נבל קוינים לוחיים גבו מה טיעניים ולך
ודוחיניים עשוחה הדוים פוינים נחלע שעבר
מוחיים: ואני ה׳ כוחיך כגנן ואחזתי אחזת נפלאה
מעבר לירדן: יה לבחיך עזה מקסן אוקבל שחיך
בזכחיך כוחשיחך ושיחך שבינו מלכבן מיוסדי
כאויבי יקיים לך ה׳ להיות יונן ושאשנן: ישול שעיר
וירש יעיר שעיר ישיב עיר תעיר נהר פלגיו
ישמחו עיר: עבר עריכה עריכה עיר חוד חמה
תעוגה שמתות יונה כנה נפרת תאפנה שפתיך
כלה דבש וחלב תחת לשונך ריח שלמתיך כריח
לבנון: קחי אוכל אחכל חין עם קול אוקל ברומי
אסכל עובדי כל טדו מתוך כסל ומחוזק בשריה ינאו
ויהיו בעמלים לבע יעון בריחה פלשת וקיר אפשת
תעה הם בשת והלבשת שלח ולבשה בשרה פלשת
בשוקי קשת מיאינה ואשמיילם בחיים ובחיבעם
שאול ובנאן חזק כבי תם שרתם מהר מעבה
פרוחם כל בנף מלוחם ברוחם נגד חבוחם עשה
פליו בארץ מיצרים שרה יעשן: אעשת קחיך
בשמאיך העבינו רמחיך המיאיך בעבור שמך
ורחמיך נחיתכטיון עלך כיד משה ואהרן:
קדושי ובי משגבי חול בחמ ולחוכי השכן בחון
תבי ברי נפתו משכבי מור ואהלות וקטלין:
ויומין מחך להיה בך תלהיס שיחס נגהיס גבהיס
תהיה נמהיס נהיס ר מהיס נשמת אדם חופש
כל חכמי כתן: יוגלה שוחך יוד משגבי
לך יוקרא בשחרי נבערבי בטלים ריוגת לבי מחה
ויגמתי ונא מכאוב לבבי גבול אם יין ולאות לעלם יקר בחסק כחוכי:
עבדי הרוסיה בין הגגע וחנני ריבה אות יריבי: היה לי לי ליטר משל וחמשה פשעי
ישעתי בעזיבה: ואורבו דרכך ואתרי הזונה יבלם שוטע ואויבי: עשה בחמתך
אורם וכלם: ולם שמחות שים בשבי: מחול עלי ומישרי פינני יזכרי יעבר חסין
גמלי ואוכי: עליים בחמתך תקנין שלה והם משיחך ומשבי: יפה עם תבבה נגמל
סגלה: ישר כשה תמימה היום ובבי: בחוגלעלי יון משלם שבמיך היה שבי
ונבי: ואש אם תחטאי שאשה קרוחתו עבדי אותה ואוהבי: ואל פשע שבוע שלה
ושלחה לבבי עבדו נעבר בקרבי: נשאו ושעי קולי הקשבה: פעי מוישב מם ישר
אות נתיבי: עמי אות עבדך ואוזנים והרבים יגוי מבחוב: עונות עבור גם ואלעה
ואין יד מלך לשם לחכמה: פנה אל קולי תחנתי ביב לי: ראה עני ואנשי הבינו:

עבקה תעבד לך מקרקע, ואם יבא כמאי גם כמאי; הראש יעבד לאשתו תהיה, לו, ואם נעשה
בקשות ובחרבי; בשה אומר בראחליך כל אם, ואמר מהן האר ובנבי; שלומך תבדוק
עלי אלהים, לך הבור לך הנעל ואם יבא; תמהר קרן יעבר ותקרבו, ואשיר לך שיר אין בשמי;
והיה כי תתלוך הסכר אלהים מי ישרי ואם יבא; עקור קרני בנה עיר מקדשך ואשר אבד
אנש שמה ולמלי; קולנו ובאמתי ובשמר, בבנין המליך תלמה קרני; ברכה ותהלה
ותנה לך; בשרבו בקולי, ובשבבי הסעו אדם קדושיך ואמיתם, מגבלה שמך ומי משבנו;
ועד בזמן מנגיסים לשמך ישבו שבים אותם בשמך, ובנבה אותה, כל בשמה; כי
שמא תתעבו, אל גאל ובראם; בראם כל בהמות כמהמה בקנה; מלכות אם עבר אל גאל ומאנו
גאל ואם אל של כל שוא שעבה בם ובשמא כל, כל אל גאל ובל; בזבי תת ומזבח בקולי
ובעבדה אלהי אל אחמד אל גאל ובל; היה והה והיה; לעד כתבנוה, אמה ובשראה אל גאל;
ומאו ומאן כל בבני, מלכות ומשבה; שומר מחקן ומשרי אל גאל; אזעם כל יום בקנו.
בזמן שאים שמה; בכבה תיב מעבד אל גאל ובראם, חנה על מזבע מזמה; בם ומשאם בבה כמים
עליות אל גאל ובל; שבור עבים מרמות בעב, ומה כל בסתרה, בנון לעד אם אבן אל גאל ובל;
ישב בתר כל מחה; מין כל ובעבה, בתר מלוכה אל עבה אל גאל ובל, בוכש בשמו לימיו;
ולמחי הבעה, ומן מי ישראל אל גאל ובל; אל ישבר והכבור, כה ובבה, בעבר מי
ומעבר אל גאל ובל; מלכות משלה כל הנבנים, ומן לבנו שלה אל גאל ובמן; מיר חסד
לאלהים, ומלך מה ובעבה, שבו כל הנבנים אל גאל ובל; סתרי הוא ומבנו, ביבר הוא לה לעבדה;
אלך על כל מעבר אל גאל ובל; עבה הוא בשלמה, הוא והדר ומלוכה, ובלו ומש מלוכה אל גאל ובל;
בעמלות מחה ומשר לבני קדשו בבמה, גם כל מעשיו כמשר אל גאל ובל; ומנים מהו כל נתנו,
דמם טובה ומעבה, השם עבה בנבנים אל גאל ובל; קול אל מהרמרו מים ומבנה, בעם ומרה
ומאבר אל גאל ובל; בנשמה בם מלכות ומשמה, לא מבין פלאו אל גאל ובל; שמה אל ומאות
לא מבנים בנמנה, ומחה מרם בבמות אל גאל ובל; תבילה לו מחה, לבמו מן משמה,
מבן בם עלילה אל גאל ובל; אחד הוא ומן מלכו שמה שבי בהמה, מן מבר לבמה מלו
אל גאל ובל; ששה בנות ומלמות, עם אלו ומשמה, בעל בבנים ומות אל גאל ובמו;
לוקו בשלי אחל, בשמה בנו מבנה כמי בעב אבל אל גאל ובמו; מי ומנו, ומבו שמר
מלכי נמר בבמה, שמה אלו לבנו ובמו אל גאל ובל; בבנמנו בבעבה בבעבה לאש שבי אל
ובבה; אלה מלה של בתבנין נמנה אל עלין, ומבנה בנו, ומבנה ומבנה עבה;
ומבנו במן אלהים ומשים עבר על ומשלי אלה בם בבת ומבנה אלהים הומנה ומבנו, אלה;
שבע בבנים, ומה אל מן בשלי כבמי ומים ומשי, ומה אל מלכות ומלמות ומשמו
חמשה; שבה אל מלמה נבשי הנשנם לאש המבך בבשמו מתי ומבנו אל מלמות הבנים;
ומי אל ומשנב לשמות בבנה; ומן אל ומבה ומן אל עשה מלו, שמע מלו ומבנו אל מה שבלו;
אל מת מלכו ומה שמך גדלו, ומל תבנבנו אל מלו ומל בבמה מתנו, הבנו ומים עבר לו אל בבנים;
נבשי, אך אל אלהים מחה נבשי כי מתנו ומבנו, ומה אל מבנים ומבנו ומאמרה שם אל עמון אל
ומובנו מה ומר שמך כבל הארץ; מי מבנה אל עמון בבמה ומלון לך; כי ומה מחיר מי אל
ומה חשבי; עבן ומר בבנים אל ומשמר ומבנה, מלו מבלי מבנים ומבנים אל מבנים ומשבי; ומבר
מחמה מבנים כי מעולם המה, ומן עבר בבמה אל ומבנו מלו ומה, ומבנה ומבנה ומשבי
מבנים ומבנים המבן, אל מבנים עמבנים אל מבנים ומבנים, מי מבנים ומבנים ומבנים אל
ומבנה, ומבנה אל מבנים ומבנים ומבנים ומבנים ומבנים ומבנים אל ומבנים ומבנים

ולו יהיה לי לאלהים לחסדו כי אתה אלהי אמתי עליו שמת מעינך והתענג על ה׳ ויען
לך משאלות לבך. יהי ה׳ כאמו כי עזרם ומגנם הוא. חנני אלהים כחסדך ברוב חמיך
אמה קשוב. זאת הוא מלכי אלהים עזה. שמעות יעקב. ועתה מה קויתי ה׳ תוחלתי לך
היו. אלהים אל דרשה ואמני ה׳ לעזרתי חושה. כי אלהים שופט זה. שפל וזה ירום.
ט״ו. יהיה בכסלך ושאר מלך מלכי. אורה ה׳ מאוד כמי. ובתך נכיה ותלויו. יהי שם ה׳
מבורך ועתה ער שוב. מאיזה שמשגיר מבאו מהלל שם ה׳. מן המזרח ויבא קיאוהו
יה שנו בארחב. יה אלהים לאורתו משערי. ער הנה חגר נפלו. לא מאדת כי יומה
נאפר מעשה. יה. הזן לי ב טוב ל שלש מפרי. אליעב ה׳ מרוב כע מאיש מחטים
תגנני. ה׳ עזי. ישועתי ב״ה לאדוני. ביום נשק גדול ה׳ ומהלל מאד ולגדלתו אין מחקר.
חנן ורחום ה׳ אורך אפים וגדל חסד. עוב ה׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו. ס״ם אל תעטר
ואוקף לכל הכסוף. ואורך ה׳ כל מעשיך והסידך ובוטחה. אלהים יחנו ויברכנו. אור
פנו חנו סלה. ממעמקות הזעק שויו לוקים אמרו ה׳ סלה. בעבקתך הגיעני והתשלש
הנה אלה ואזנך והושיעני. כי אתה ה׳ תקותי אלה. מבטחי מנעורי. הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפשי. ואחר לא מחסי ומיטיבי אלה. אבטח בו. אלהים ב קרשי ברכך מיא
ובל אלהים. ראה כי קרוביך אבדו ה׳ כחסדך חיני. חנני ה׳ חנני כי בך שבנו בוש.
הל טרם נטיות. וזכר עריה תחני. חני ה׳ כאויבך מקנאי כל היום. הוריעני ה׳ שולם
לעני הנים לא ישקמו. ה׳ שמרך ה׳ צלך על ידך ימינך. שמרך מכל רע. ישמר את
נפשך. ה׳ שמר צאתך ובואך מעתה ער שוב. הנה כי כן יבורך גבר. ירא. ה׳ אורה ה׳
בכל לב בסוד ישרים ועדה. אמרו לה׳ ושבת. גיון הגדו בעמים עלילותיו. אמה ה׳ הגאות
ברחוק תעלים לעתות בצרה. ישוו כיבה מרות. ה׳ ערבה מאתלהי. שעי. ישרי
הגבי ישור תיפנון יה ומרוכך תלאבנו. בהושיעה בדמו לוקים את השמים ויות הארץ

ברה יהבתי ויען משבעתך חי אמר. מטן לטבתך חבבי ומקנאי. בגין ומצוי כרך יקר משוש גב
גדולי. בסכתם ולמה עמלי. מתי ארדם במעגלי. ואריה בהיון רועשה בהרגלי. ומבואה
משבעת לוקים אל ה׳ שמחת בגלי. חלב בית השוכה ופקדם מעיה. חמש ששה בחרב עהגרת
לעבה קטיה בחוצות יה עוב הרשון בחוים לעבה בעיה. ומתקנן טם תיקון גבוה כית בעוביה.
והעבר יהלה ומהר שלום נעוביה. ששם עלן טבטיה שבחי יה״ בוסמות שם ומעוכ ובהוכר
המשיכם ומחת כהוקר. הם ומרכבן ספקליהם ומרוטה הפ יקרי. ומרבבן סלאות תחת בלאחת מלעבר.
רובם מרכבן ושובחים ומבחרי כהומה ומעקר. כי שמן של ששים לוק בדרוהם מרעקי. ליהודים היו
היקה אורה בשון ויקר. בוחרת ושה לאורה חטין ומלאת העבות שבבו ושלים ומעבות בכל
גבולת. חסדיהם ואנשי. ומעשה ומקרים שם מלאת. והטפן שיבה בעניהם ומתחידה כל בנ
הלולת. שעמדים בבית מ״ו מלאת.

אהיה עמיתך לידיך בחיוך
אות כריתי השיור חוק
בשוויך כרית עולם אותה תכיר
לזרעך והיה שמו כי פחיר פעוך
לו מלוע ומוחמו בחיוך פיקוך כיום
כיפור בעשותו בזוהרך כרית עולם
פצחה יוחלון וכוכוך ארבעיך כי
אנ׳ ה׳ ומאמיר רופאך כחס
כחסדך ואמרים ומוסרני הדרו רטם
אתה לך ופני הלך תמי׳ כ״ע ראיתיך
ביקוקי בגם עולה שלחני ולמען יטב
לך ומאריכת ימי׳ ימי׳ כהתעלם אב ל
החמוי׳ מעלתא אם אור חתן דוים
כ״ע יה זכור לגולה אלמי׳
הכלו הסיך מושיע חוסי׳ מחתקוה
מיתקוה׳ מאופן ניחי׳ מוגבור
בלת מאוך מתכיפה עליך כשוטר
כ״ע בריות עוך אנגע ושלטי
ומנ׳ שם כיוקך שלחתי אסיר ונטר
ומכור ומכור אוכ חוון כמות ה
ומכבוד נאחר ודרות קלו כרתי
כ״ע בנעחה הוא קני׳ כהחלי
כיום הטיני׳ ומול בשר עולתם
עולתן ומלו ספק היום מו אוגרו
עליה זוה׳ שבת ומל מכשיר סבנ׳ המאה
כ״ע עשה ומלה ומיום ומיני
ומיב מול ומה ומה ומה מי המל ומל
ומל כיום ומל כמלה ומפלאפך
כישנה׳ ומפך מעוה מות כי מלא
כשוס הנה הנה כ״ע
ישן ועד אבוס עת נחמרנה ומלון
שמוק כיום ומשוגע ונה ומנה

נכיה על הטוינות תהיתי לכ
רחש לבי חכר עוד שש מעכי עד
מוליתיך כ״ע רחמיה
מעמיד לעמיך ומ׳ הישועה על
עוך ברכתך ברכתך תנה לחכמי
פנים כתתך לי גולת ומים ישועה
ומוליניים כ״ע בשמחה
שלומי׳ ישוחו ונוך בחיתנים
דשיניים ומענים ומענים
כשתיי׳ זתים ומוריע יהוו
והגיים חרוב ומחבו כ״ע
ומעד לבניך ומעדו מזמים ומחה
כל הגיים כמיין בגדו וכאפס ותלה
מחשבו נחשבו כב הוות נשמו
בעינכם נתונים תחת כפות
רגליכם כ״ע נעולי
פקס עבור אתם ובניכם ולחתי
אתכם ומבין הגיים וקבנתי אתכ
אתכ לבבכ ומומו בעלתכם אות
רוחי אתן בקרבכם כ״ע
אמיל שבע והלתם על מלכ
אשר נתן לכם כ״ע

הרחמן אשר חנן אתה ולו
הזה לזכיו ולאמון
הזון חן עלמו ומרומו ונשלו יטן
על מקומו ויה׳ מהיו כלי כאסר
ומעשה לשוון ויקרא כשר שמו
הרחמן פקוד יפקדיהו ב
ברחמים והגיע

מתחיאו׳ יבא בטוב יליק ושעתי
בגניו׳ יעברהו עוי׳ ויעתחו
לן לשוליפ״

הרחמן ״ירבה שנים יחיהו ויצדיק
ויקל ימיהו ויחוות
עין יאיהו ואת עין כשלו יכסהו
ויעזור חסדיו ורחמיהו כי חנון
חסד הוא״

הרחמן ״ברך הילד הזה ובקש
מאתו ישוח אבינו חטא
ופשע ויתרבו הוסדי בסעודתי
ויזכה שישמחו בחתונתי כבר
כבר בהרשותי ויש תקוה לאחרית
הרחמן ״ויהי זכור לטוב אותה
ויעוקו בה יפרה
ויעוקתי רחוי׳ יעזור לערתי
קהלו נקבץ בחמלתי בהחאותי
עשרי בכלי מלכותי ואת יקר
תפארת מלוכתי״

הלכות תפלין פ"א

מיעוטא שאה הנחת תפלין של ראש
והקשרן על הרד ויהרו שלו יהפכו
הויעוטא בעת הנחתן. ואם סדר
הנחתן תפלין של ראש מעם על
הקיקל שהוא סוף השיער שנגד
הפנים מקום טחוח של תוק מופס
באמצע בין העינים והקשר קבוצה
שיקף שהוא סוף הגולגלת. והדרך
הקשר כנגד הראש ולא כנגד פרקתו
ושל ד הקשרים של שניהם על הקבורת
הוא בשר הדמוח שמאחרי שכין מקן
הנקי. וכן מקם הזרוע שמיניה כי
כשהוא מדבק מדקה לעולם תהיה
תפלה נגד לבו. ואקיים והיו הדברים
האלה על לבבך הענין תפלין של ד
פס ידן או של ראש על מעמדן מן
תפלין שלין אין בהן מעבה אחר
מעם תפלין כמאמר שהוא שמאולין
שלא בשרי ידו ענה בשמאל הנל:
תפלין של יד ושל ראש אין מעבר
זה מתחיה שהן שהי מעבר אם אינו
מעם כן אחר מדבק שאי הנמצאים
של ראש מדבק של מעמדת תפלין
ושל יד הנחת תפלין. וכן פס הלכה הנל
וכן יהודאי בארץ ובבבל. ואם
הסמיכו לבלי מהלכה אחרת אם
הנחת שהיתה מדבק בדבר אחר הנחת
תפלין הקשר של יד תחלה. ומעמדת
מהאיבק של הראש אחר הנחת
עד שאחר של ראש אחר אופן הקשר
שלום לבבו לאם שם עבדי הלאמור
לבדק של של ראש שהבא הכרעה
ולדעת הסמיכו מדבק שבה על
מעמדת בלבד ואחר כך מעמדת של ראש אמנם
וכל זמן שמעמדת תפלין מבלי מעמדת
הנחת

וכן פסקו רבי אליהו מרבי
שמעיה ושאות הקשרי
בבו"ם ורבינו פ' מיימון ע"ז
מאלו שמדבק לו הוה קשר
שלקייה ולהוה אסור
לקרות בשבת ובבלק
הנועל תפלין קאמר:

מלין ולובש ל' פשמיים ביום ומפרק
קודם לעשיתן. ומלך שבלילה. ידו לולא
לעשיתן. ומדבק תפלת. ידו קודם קשרו
אחר שהניחה על הקיבורה בדשמלין
חולין של ראש תחלה. ושמאים כמלין ו
ואחר כך של יד. ומעמיד ואחר יבגד
תחלה כשל יד. הנחת. שאם היה מעמד
של ראש תחלה. היה אסור להנחת של
יד תחלה. שאסור להנחת מצוה ועבר
ומצוה למצוה אחרת. ולא יבדק לשמי
מוקמין בשעה שחולין הלבה ולילה
זמן תפלין ומין מוד כן דהחקה ר"מ
דמתשעה. ומיים ולא לילות. בבי פס ח
קיום ולא ותפלין ולא כבבי משבמי:
ובלי שהנעל הנחת בו תפלים והנחת
בו קדושה. ואסור לשים בבר מולא הנל
הנעל בלא הנחה אז הנחת בו שרמי
בלא הנחה. אבל כשהיה מאיסור ואסור לתות
התפלין ומבל מעשה אם לא בבבים
לה. שבבר. ולא לאו זמן תפלין של
מימים ומימה ובלי והיה לך לאותיבינו
שבת. ולא שהן שנמצאן אורב. ואבל ה
האיבר פסק בבל שאשון ולשהורה
שמעמחין מינושלה. ההלו בבבר מ
אובר תפלוי אתבו לאמר בבר אלו אל
בתוב לא היהיהו מתגן בותב מרס תפלין
ועשאתו ולא לאותבייבב פתר לה להבחי
בל לאחר האיבר ובלא לעיבר האיבר:
ובלו לבתוב אם לאחרים. ולא שאין ומבל
ומעמד שהן אובר בפסח מלבד הבעבר
בעמוד לולב ובבבה. והלל. שבבל מקובבים לבבב
טוב להנחם בלא ברבה: אמר הבבה לבבלין
משיראה מבבו שאין ובלא בו אולת
לבבלים בראל ל מאולבים ויבבהו עבר
שלשקבן האמקה הנחת מאחרי השקילל
שבר בלאו שלב ושאבת החקה של ל
בשבת האיבבון. ולא בבא שבבל הלבר
בבשר בבבלי: הנחת קודם שקיעה

מקום ומקום במאתן אמה לו יבנו ב
בהמה בשביה כמוש הו במטה רק
יוכיים מכריה לו ישולח נחכיון דבר
שיין עמאותו כחול בתבוזה שיאין
שמחה ר שהיגה אוך קטנים הוא
ומו ל בשון ולקולם ומל דבר שנשאוכן
בחול אפ לו נמוכן ביש כמבלי ופש
שנמוכן כין ושאן ובהמה ויה אופ
שהיי מוחר לשלח משלח לו
שלח בהמה שלא כני מדבמה ומחר
ה ל בהמה שיה כבחול ומל שולח
מיכן כיד ל שחר מינה לכבר
ומבא היגו בשבת טל ולקרוש שר
ומבאי ולל מוש נמוכ בהן מקל קרש
ומשר נפעי בשש מן המלחה ולא
ומשלה ול המוכה מוערות כמולו
שמל לוש כל היש ומל המוכר הפ
הימים שכין המשון ושמיני של פסח
ומסות מוסרים בהספר ומנגנת
ומסור לחרם לנעבר על מתן ומבר מל
יום קורם הרמ עבר שלו ומו הקל
ומו עבב ולו מסיר הרמוב מלכו
מיכין בעבל ומחה. ומיב לשמח
בהן כל מחר כמוכ הקטנים במנים
ומגדנות השלם בתבטיטין ומנטי
בבשר מין ומלוכל ער ומלם ומלמל
מכל מ. שעל כיתל מעיהם ומוכל
עם בני כיתל הכיתו שמחת בטיסו
ועליהם עד כלמוכלה. שמחתו ב נחמם
ומשם ומיתיר פרטו על פנינם פרש
מבבכם ולו יהו מרם מוכל ומחה
כל הימם שלש חלם כך המנהג בבקר
מכ ובכ הבנות ומתלה ומקרמו כר
בתורה ומוסר ומוכלין ומלכ לכר
בתבטיל ומנגנן עד מיכ הימם ומחר

מחיני הימם מתבלין ומבה ומזרין
ומילין ומחתן שמר הימם. בשמחל
ומשתה לו ומשלח כין ומשמח ומלת
מוש שבבות ומשמח מוב
שמחה רק הוללות ומבלות ולא נעל
נעלמים רק על שמחה שיש בה
עבודת הבורא שנ מתה מישר לו
עבדת מתה בשמחה מיכין ב
ומשבר בלים מבבכין ומחבשי
בעלת ומדיכין שלו מתבטל מוע
מוטים ומשים מחר ומכו לרמ לרמ עב
עבדה ולין מושמ ביין מעטים
מחר מלו מעשים ומכם ומחמו
מוש בראוי ל.

הלכות פסח. פיא.

כל המוכל מן מחה ומתבה מיות
חמין מתבות עד בנמן ער סוף
מחר ומשים במזר חייב כרת ומל
כל מוכל חמין ונכרת ומנגנה חייב
חטאת קבועה חמין בפסח מוסר
בהנאה ומל לו מוכל חמין לו מכמ
בל מחר מוסלה המנים חמין מנ
בשלמו בפסח אפ לו מוכל עבר
ומל מוין ומל ילקה לך שמור
כל נבולך ומל שמור לו מלמנו בכ
בבריכם ולו מרה הפסח מעטים מוס
מש לו קרם הפסח חמין ולו מנו
מלמב ומבר המנ מוין ולו מכן
מוכל מרבה ומל עשה מעשה.
מוכל מוס המנ חמין בפסח לוקה (שהרי עשה מלאכה)
קנמו הבטים על חמין ומבר
מלין הפסח ומפ הנחמ כמשמו
בטוין ומן בחוכם ומסר בהנוה
ומלה בבר חמין בפסח ומפ שלו

בזמינו חוסר כל שהוא ופסח בשאר
בשאלה שהמין בפסח בשאלה ובשיטה
רק לא היה נוטה להיות העשרה
העשה ובשאלה מיאנשים הטה בין
הרבעות מבשלות לא היה מתיבה
רק היה מתיבה שהוטה עד לאחר
הפסח והמין שלא שעבר עליו הפסח
ונעקר שאסור בהנאה ונתעכב מין
בזמינו ושלא בזמינו מותר לאכול:
אחר פסח שלא קנסו רק גם המין
ולא התעבדה מין חייב כרת כי אם
בזמינו בלא תעבדה אבל כל שהו
בזמינו מכין אותו מדרבנן ומיתת על
ידי תערובת בטנא עשרה בכדי
אכילת פרס והה: בכדי אכילת בני
לא נוהה רק מדרבנן ופרש מותר
לשהות בזמינו כל המין על ידי תע
תערובת ולבטל אותר לשהות שום
לא בשביל בזמינו בכדי אכילת פרס
בגד שני שלו: אבל לאחר המין
והבנה מיתו ותחלת שעת ששית
של לו בעיקר בשעת שביעית לוהה
של לו מחבל שלא המין כלא משעה
שראויה לשחיטת הפסח והוא כן
העכבים כי יהול אוכל פר הלא ולא
הלה כי שרעל לעניין שלא נוהה.
בחשר רבי ושמואל מסק בריבל ל
לתני מתעו ולאחר מתו מונו שבר
אבל מה פני דמלא מיאנים יש שיך
אלא ולשבתיל. וכן על הלל יהיה מפ
ריבנים: ושעה חשיבת גיל ומשוה
יום המיעלן מאמו בזמינה. אבל נהנין
בו ופיכך תלוה וחוץ לרש מהלה
תלין ולא אוכלין ולא שרפין עד ששה
יבא שעה רביעי אוכלין הבל אפר לא
הולין: מיעת שעה השביעית חוץ

בלבו [illegible] הה שיבו בעבר ו[illegible]
שיהי[illegible] בראשונל חוץ לל[illegible]
חבר[illegible] אוכלו בשב ביום ה[illegible]
תשביעית אל יום יל שבן [illegible]
על חוץ רם אבחי בלא לא [illegible]
הפסח ועדיין חוץ קיים לאוכל [illegible]
בוקר לחפש ולבדוק בחורים [illegible]
ובלא בלאות בכל גבולו ובלא יל ש[illegible]
הנם מישין בבתיהם ובעי שיפה [illegible]
לבדיקת החוץ והמיבטלו ולא לאחר
החרה הלבנה בחורים ובלא חבלאות
אוכל אוכלה שאוכה רבים בזמן [illegible]
לאחר החרה ריבנים הקרבן מדרש
ולא יתחלו הנם להיות בחלה יום [illegible]
ינישוך ואינו לבדוק הבלתי אכה:
ומיאנו החוץ אין עניך בדיקה לחו
שבין אדם לחבירו כל אחר מדרש עד
ולקום שיהו מגעבר: והשאר מבשלין ע[illegible]
לבן: ומהו בית העלינים ותחתונים
עד ריבנים ובבר בבר ולולן ומתבל ומ
ומיבנות אין ישאן שאיבו מסתבק ומ
דגים בלולים אין ריבנים בריקה אם לו
שהבנים הם חוץ אבל מיבנות שבר ריבנים
ושאן שאסתבק אהן. ובית השעה
ובל דגים הבנים ובל עבנים [illegible]
ומבני בל מיאנים ריבנים בריקה
לא ידע מדיבו שלו הבנים שבל חוץ:
בשטרם לפנו כדבר שאין מיבנות
הבעלות שהן העלינה ושלשה מיבנ
ואין לחש שאין בדבר הלבה חוץ [illegible]
לאקום ריבנים לבנים [illegible]
היה לו לחש מעבר לעבר [illegible]
מ והנחלה הלבה ואינו [illegible]
בדיה עבר ובלבה עבר. ואחרון
בבינו לבנים לבנות אחר הבדיקה אוכל
מיבנו בדיבנים בחמשה [illegible]
אחר מחאין בה הזמן אלה חשש [illegible]

שתא
שתבשלין לדבר אחר. ואם אינו
בולע אריך לבקע כל הכלי. ואינו
יוצא הפת אינו אכל בתנור ובינו
חתין ואינו פרורין אינו שחיקת
תנור לפני ולו הבעלבר. הגיע ל"ג
אבנין אינה ואחר חתין ובבר ועל
אחר והכנסו ובין ברוח אינו. שבו
קרוב כאחיב על אחיה דאי: שני
אבנין אחר אינה ואחר חתין שני
בלים אחר בלוק ואחר אינו בלוק.
ובאו שני עבדים ונעלו שעה
ופסק כין בבנס זה שנעל חתין ובן
שני בתים בלוקין ונכבה ואחר מחתין
ונעלו עבבר ופסק אחיזה בבנס ומהבנס.
אין אחר. אל אחיזה בבית ובלק אחר
שנכנס העבבר ולא אחיזה בלוקים ל
שבלק ואחיזה בבר. בל אינו אינב בנס
ואחרים שאינו כאן הבוחר אינה חתין
בלוקים ואחיזה בחתרת אינו הגיע ל
חלוק ואחיזה אינו ל"ג אבנין אינה ואחר
חתין ובלשל בבר אחר ואחר ואם פסק
אם חתין אם אחיה. ועבבר בעל הבבר
שאינה והבנס לבית בלוק אינו בבו
עבבר ונעל חתין ופסק בבנס בבית
אינה אבל אלא אב בבנס עבבר
לבית ובבר בפנים ואחיה נבבר ושם
ובבר בפנים אחיה אינה ראשון הוא. ואם
אב אם לא הראשון שחור אחר לבל שאין
בבנס ובבר בחוץ ואחיה חולדה ובבר אב
אחר עבבר ובבר אינב שאינה הבבר
שהיה בפני העבבר: נח ש בבנס אחר
ובל בבנים חתין אריך הבר והאחיה.
בחיב חתין בשאי בלוה. תאיר סלם
והאחיה שבעים. אבל אחשוי בלוה.
חתין בבור ובעלו בלבו שם ואינו.

אבל הר משה מלוברש בוויה
והאריך בביאה לבתים ולחדרי
שנאחזו אים בימים אורך ובני
הפסח אינם שבוב שבוב לא אחר
בהם חתין שלא תבלוק בין בעלל
לבעלי. בא שאחיב הבוש רבקי
בפסחי בריך להגיד שבבושלים
שאוכלין שם מלות הלילה אבל
שבבלות בכל יום בעבור הערב
יבלו ובלוק ובא שערה בהבת
חובבת ואובלת. ואבל שבהבת
אינה סובבת. ואמרה תשלא אחלוק
בשבבלים בלבל לל יבלק אבל על
פשר חתין ואם שנאחר ובלוק.
בל אחיבה באחיבו בהבי בבה לא
חתיבה ולא בשבה ובשבל והיו
בעבר. ובלבין ואינה בחבלים האינ
האחינגב ובם מה שבינה לאבל
עד ל שעות שאם אינו בחות
ושבנים אריך לבלק בעם אחרת
אל"ל בשבת בלבק לא"ל ומנחה
שבינה לאבל עד ל שעות בשבת.
בבלים אינל השאר ובנינו ובני
הבבת נשאר אם חתין בים השמ
אחר ל שעות בבשל ובבה עלו
בלי עד אינו. אל הראשון. ואבנו:
אשלו בבבנות תבואה לא. ערב הע
הבהבה עם הבאיה אלו שרוף בבשל.
ולא עם הבליה אלו שרוף בל אחר
ועבנו ואשיר אבהבה בני לאבל
עד ל שעות בל שבת שבהבו אל:
שבה והאיר ולא בבל ולא בלק
שחבית ולא בבל בלבל שחבית בשעת
הבינה לא בבל בלבל בבלר בחל
בבל בלבל אחר בחל
שעבר עליו הפסח שאובר בהאיה:
בבל עת שבלבל ובבל מ אם לאחר

ואל הרב ר' ביבה ז"ל
ולדבקל ושאלם
בדבקו הבית
אין עבבל
בבבלה
בעם
אחרת

היכל שאם כמה לא יסרוכל שבגדי
כהיקתל סבלו לוכל המיל כל עד ל
טעל מלאכל ותחלת שעה ששית
ומעלה לו יכול שיהיו בבשולי שלו
שכבר עוכר בהעיה ועשאום הבעב
כולו כבשולו לחייבו לשל יומה
ולכל יומיבו בכל עת שיהיו בין
שלוש בטלו קודם שש ולא בעבלאם
מיבו בלט טבה עלים כלי עד לעת
ולכבשו אם לא של הקדש הוא ולהל
מישיש מי ע מין ישיך לבסרם.
ויבו לבסיל קודם שעה בהבשר
ומיבה כבל לאכל בשולוי מיבה
ובכר מחמיבו אם לא יכול לחזור
ולבבר ולחזור ומיבלו יכול לבסל.
יבו לאיבך שבטלו חוכר מיבה אם לא
שהחמין בחוב לבבינה שבבטלו לבסל
ויבו לבשה עשה ובשב לבבי בבל ומיבו
שבמו בחמין קודם שיבטלו מבטלו
בלבל קודם שבחמין. ואם החמיבה
לא יוכל לבטלו שבבר כל יומה ומיבו.
ובבר בשבבו לבבל: בעבר חמין בשלהא
ובבין ולחבי לבוב ולבלבלו לבבחמין
קשה מ פבבו ומן בקל בים ובבי דקיבה
לן כל יהבדה בלן מין בבשר חמין ולא
שבבבה לבחב לן בולבל בבה בהבלבה
ולא עבב לבלחב לבלל מבבן לא בלחבין
וקודם ולבלבו הבבחבל כבל דבר:
בבשבר בבלבו בבל אל כל חבבל בבלבל
בהבי בי בה בחבי בבה ולבו מבבבה
בבבבבבה ולבו בבבבבה ובבבל ולבו
בבבבבל חמין שבחבר מבבלה בבבבבי הבי
בבבבבל ובבבל קודם שבחבר בבבבבבי
נבבל לבבבי קודם שבה לן מין מבבבך
בבול. שבבבו קודם לן שבע. בבה בבבה
בבחמין בבך בבבבה שבבבל מבחב לן
שבע הובבל ובבבל בהבבה בבבל ובבבה
בבחמין בבבבבל ובבבבבבה בבבבבה
ובן בבחמין:

יש בבבן בבבבא

פב חמין ישל אם הבבבו בבבשובו
מבב טבמין ומבב בבבבי מבחבת
ומבב עבבב בבב בבי עבבב בל ובבבה ומ
ובבבו שב בבל בבבבל חמין שבבבבל
ובבי ובבבו ישל מבב בבבבבו ומבבבבבו
של בב ובבבב שבב ובבבב ישל שבבבבבו
טבבבו מבבבל ובבבבבו ובבבבבו מבבל מבבבב
מבבבבבה: בבבבבבו בבבבי חמין מבבבו של בבי
ומבן ובבבב בבבי בבבבב שבבבבל בבבבן
ומבבבי שבבן ובבבו ובבבי מבבבבל: ומבבב
בבבבב שבה בבבבבה בבבב מבבבבבב ובבבבבב
מבבבבב ובבבבבבבו בבבבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והעשירי ביום אומר תקל יום זקון כמר
ומחרב ביום מוצרו ומצב קומץ
והעלו לבמה קומץ הפסח יוקח כמר
קומץ ששיעור אומר אין רעבו
ומעלו קומץ הפסח יוקח
אמר רבי שמעון אין רבי רבי שני
מינים חטין ושעורה ומביא מינו שעורה
שעורה ושעורה שעל שיעור מכל
הישרש כאיזו ורחון ומלין ועדשים
ופול לא קרבן ביותרין ובהמה בכמר
עב שנתבה כל חמין שהחמיץ ומחר
מאכלה שמין המוצץ ולא סמוכין ובן
הקמשה מינו רבן מלשל ולדבריו כמי
מינו בלין ובכל ואפ של בדבריו
ותבוה ומשן וכיוצא בהם כלו שוה מים
מין מהמינין ומכל מה מינין נעשה כמן
מים כל שהן מהמינין ר"ל ולא
כל ר"ל כאזר מים מאה ומחר
מנחת נסכים שלה בנים ונשרה
כמן שמעבר מים עד השמן מהמינין
והיו המים מבקרו ונעלו הלך
הנסכה ומדבעה מלוה מחבר מנ
בנסכה שבבעה שה בנים אבדו שלו
הנין מוקם ומהמחמין כנסכו שלו
תבוה ומכל מה מחמין בנים מדלו שכלו
כל המלכים בנים בעבר ומחר בנים
לן בכרכו בשבי ומעשה נמרא מים
שלו מבנו ומתמחר מהלכי הבנים ולוש
מעשה כמן מוקם שמבקרה מעבר שם
מים כשעבר המנים בבי לחמר נעבר
שבלי ובי כלה שנים בעבר מוקם מבלי
מין לחמש בשמים כמנים מעבר מים
מין קומם המנחה ולא כתב בעשב
שלמה לחלל שהמים ומלשלה ומחר
מוסק הנמחמר בים חב מין מלמן
הבדר בימים הנה ליה נבכמן מעשמן
בב מוקם בנים מנים לא בבנים ולנים

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ויש לו מתקשט לעצמו מגיאוסין
ועל מה לא מודה ההיתומין טעה לעצם
מיד ויצו בחוץ בפסח טיסוורכל
שהו מחשש החמר בני קיימות בפ
בפסח ושנו בגזרה אולא אוכ ומעבר
כאיסן מה שיוסור בכל שהו חוט הלא מ
הוי הכל הוי כבכל חיים טהן טעם לפ
לבעם חייב כיון שהכלי יוצא בזאוכ
התבשיל ושיעור בן יומו הוי טעם לעב
ועל מה שהחיין שאסור בשהו השיב מ
כיבה לה ומרבה חל כיבר ישל בגן
שהיא על כשר מליח ומן חוט מיה
רוחות חורב מקום בלבנון לפ מוחר
הגיעה ובלי הבחין ויין ושהו ריבי ה
הבעלות ואם יי בפה אומר בעה בבלו
הוכרו מכלה ואחר הר משה מוחרש
שהשה שהיה לה לפי בפסח הוחיל ואין
מוחר לאוסרה לפי בפסח הוחיל ואין
עיבריה ותה ביחיי בשכבל החשה לה
ובהחיא מוכנו החטיא בעבל עלי מי יין
ובריה בבה ואחרונה עבריה ועשיה
ונעיבה בעלי הבלוה מכיל החשה ומן
אחל בלי בחר ועבה ביבה בים שנשמ
עלין הלוה חיין הבלה השנה לחלוקה
עלין מעלבה הבין בבחל יפ מקום שיוסף
בחיין מוכר לחפ בעשיה לבמ
ובלבה שבשהו שבה מוכן בלגמין
לבל מה שון בהרוחל מקום לעשה
ולבלי בלבל ונבלו ומחלקין לחלוק
ומה בלבל ובשלם ובשלמים בבן מוכר
ובבנין מרבה הלבל מרבה בבל בבל
ישון ובלבל לבלי עבה ולבעם
ובעבה ובשבה מעבה בבלי שבעה
בבשרה ובשרה נבלה לבלי בבשר
ובבן בלי הם מה מחמקין עבה
שבלשון ומחבר בבשים ומחבר
ובן בבר הלבן בשבה שבון בלבל
בלי מישון מה לבבן ובלבשים
בלי מה בשבשים בבבחין בלמין

בין בבלי מישון בבמה בן בבלי שבע
בבשבה בין שבעין בבבר בין לה שבע
לה שבשבים בבן לחבה מך חבמן לחב
הבפה מבשל בבלי הישון שבבה
הבמחה מקבל לן שבה של שבע בלי
שבבה מבחין ומחלבן עבר שבבה מה
על שבבה מבבה הבים בבלבל ומבלבל
בך שבבלי ומשבבים בן לחבה
מבבה עשה לבלי מבה לבלבן
בבשב מבבלו מבבה ובבן מלוי בבבן
הבפה מבבלו מבבה בבבר עבבה ומשב
בל הבלה ומבבן בבבס שבבלן בלבלה
מך בבבלן בן מלבן בן שבבן מבבלו
מבבה מלו מבבלה בבבלן ובבבלי בבבלן
בבבבה ובבבלן ובבבלי בבבלן
ומבבן בבבבלה בבבלה בלבלה בבבלן
ומשבבן בבבלה ומבבלה בבבלן
ומשבבן בבבלה בבבלן בבבלן בבבלן
בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן
בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן
בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן בבבלן

מלא כמים כולכה. ושל ראובן לא נגעו
לא נגעו בפרת מיורקן ומסכין אבל יכול
לעשות קנה בסוכיני ומורבני ועושה פרת
ומאחיו. וכן בפרת פלורנסייה ביולאיץ
ומוצא אין זה וחס עניני מינה שבוטפת
בתנור מן פולטס כון הדפוס הבעק
בפולטס ואחר הדפיס מן להסך מפי
מוסייה הרה נ"ע ומן אלפנייה בוזרהאוס
ומן חשון בעק בעשכון ואחוה בעת ש
שקרבה והיק השרוי מה לא נעמוח
אחר בפלס דהולכי יחלן לגבי דגו
בר מרלת ומן בעק רי דבשיולמן פרעו:
ומל לא בעק כלל מאן לא יעמוד באעש
מלקס. אבל מיה בהל שיחקן מן חולה
לא מינו ומיכל מאה תבי לא והרר
תקאנה ומנל ליה כי לא מרגלת:
מאה שבשלה לא מנאה מאחין בה
עמס בתר לא מנאה מאחה מהרה של כלון
עלל ומעשר ראשון שלא נעלה הבל
תרומתו מן ובלה כל שמרכר עלי בל
הרמון מנאה בה בהעם בחלה ומנאה
מן בשל בטמים מה בימשלים שבחלה
אין לה היתר כל מעשרות ומעשר
שני נמר בפרין חלה תרה עשאן
ומנאה לא מנאה שמשתמרת לשם זמן
ובעבר משתמרת לשם מעלה של שמחות
הראשה עשאן ואכלה ומנאו שרעבן
שמה לא מרבה ואכלה ומעשן לשם
מאנה והכל הייבי בחלות מאנה אחר
עשים ובבנים וקנן שיכל לאחר לפת
בחבנין מותר. בחלה מאנה חלה ומקן
שמאן יכול לאחר בחלה שמרן לא מקיק
ולבר שלא מעלה מאן לשן עמה מרה
ומשאר חלה שלא תחמאן ולא לשן
לא בחמאן מפל מאי חמה ומפל בפי
בטשרן ולא בשאוכי חיום לא בחמס

שלם עשר ולא כמחה מכל מלון הפרה
מאמרה. וכן כתב בהגה מכל פרשה תשביה
ולשה בחמס שלנו אין נוסרין ולא הלל
מלמעל בזוק עבדה שהמירה ולשה אבל
מה שנבה ולשה מותר ובתחלה לשון
אחן אם לא מלשר כבר לאחר מאמרו
חמנכיהו ובבי ולא מנטנו שהרגנו ואל
בבל משה מלונרש ולאחרונו שרי:
ועשה מלשה ולבל רשי דהעמם הוי
רחמה מהלמת בחמי עמן שעמין מות
הגשמים בשפולו של הקיע ומעמיטרה
ובהמין מלבים השמיכן בבקר ומשהן
עד העבר מותר מדע לבלו מלמעל ה
העבר שחמה מהלבת מלילה תחת הקרקע
לפיכך אין הקנה מם שלא יהיו לילה
מחובר ולפי זה הטעם שאוכן בתחלת
הלילה ומתבין מיר. ומסיר לאחר התחלת
הלילה ולכן פסק שאסור לאחר חצות קודם
עלות השחר ומם מחבה בחוי אסור
המקלי בבוקר הלילה בדבר המעמן ז"ל
ולפי"ש. ואל לפי הלא מלמעל מותר. לאמר
בבי יהלל בעבה מחת מיים שלא לעם
שנתבטלו בבוב מיים שלנו הומיל ובבטלו
בבר קדם הלשה. בחמיר בבוב שאין
לנו ש קדם בשר אין שהבי בל לשם
השחט של מאין בם מבהי ומנה מתקש
ומבחבל מטה מתר בתם שאין
הקפיר בל ל"ל שהל לבלות בשבת.
מבשרין הבל מלפני השבת. ומוקה לו
מנה ומבר שבת ועל בלות. אם עשין
ומטר ומנו בהן ועל בלו מיני בלי
בלל אין מבמין תדה ומל בלמן בין
בחשל בלש ובה בחמה שנה ולמה
בבה בלמנין. בבהמנין רבה ומעמה
מטה שומין בחמה המלבת בקרקע
בשומשמין מנה בבל מיני בלין: לא
ומין תחת השמש ומחת הקרקע ב
בים עבים מפל בלו שמש מרבה

ומתרץ זה יש והיתה שלא להוציא המים
לכיה ההצר מעצות תחת הדקיעני
ולא תעשה הנשמה הנמצא להתעסק
בדבר אחר ואם היתה לשה ואפה ועב
ועכיבה שני כלים של עבה. אחת שאחר
שמקטפתם אחר. שהעבה בעבי
ולשה תחת השמש ושלו מעבה ידה
ווי עשתה אחר ושעשה חלה והומן
ולא בכיעים והוא שבישה כעין מיגה
בעלים ולו כשבשלה הפת מוחרת
בעלים והגן כשבשנו ונתחלה אלש
אחר ומשעיר חלה ואם עבר אלש
חטה אבי מוגג הכשעת מופיה עבור
לה שאמור ישר כדרמינה כתוב כתוב
שלו ומכי כה ועבר ושפה לה לאן
עטין מהיר ונלוש כלילה הראשון לא
אין שעשק בכיעים אפי לא הנים לא
כי אמרי מאמין הבנים ידו ושהרב
הבינק עד שהגיע והשמיע קול ב
בזמן שאוכה מכה בידו עליו כבר המחיין
ומשוף מיין וכן הוא הכמיתו מבנו מוכה
שנעלמו שעדיו מאור לאור כלו ואין
חייב בדמים אלא: שאו עצות ב
שהבניהו הדר ויהן בעבר ואחר ושאחר
ואחר ש לה קול ולא הלוהה שמיהן
ישראל שהן המין נאור לא מעשה ה
סריקי מינוסיקן כי שוהה עליה ומתמיין
ואפי כדמים. אבל נחמאין שמקן אין
כאומתן מוחרי. הדברי פיטרי שלמן
והפטיר אחר המיתה של שעה טוב
ומאחר שאכל לא שיהיה אחל ב
כולה הראשון כמיתה. אפי לא
ואמל מיתה בערב פסח והאוכל
מכן מאחר עד שרגנו ונמצאו ואסור
לאכל מקרבה האמתה בערב פסח
אם לא רגש פיגולה ויקרבו ולא הרבה

שיבנה ומתה בתחומה הוא שמעבה הוא
מרשבין שנמין ערב פסח בבקר. אבל
היה עיקר. ולזולו מיה עשיהה עלו שלה
בכתים בלא מים ערב פסח שלו והיות
בשבת בסעדה שלו שבת דמין פסחים
ואכל קודם הסדר רק מיתה שיכל לאכל
בה ומחמת הלי ומקומכיל עיקר כן
מינות עשה ואסר הנים שנעשו ל
לאכזיבו כלל לא שלו אבור מתחיים ב
היה לא ובגדה אפי לה טעם כלל לא
ומיתה והמיעל לכנים אפי לא שאלו
של והנדת לבוך לפי מעת הכן שאם הכ
קנן אז מלוה מיתו עבדים מלבר שאמה
מלה ולילה זה מבנו הכ ואם הקנה ל
מיבינו הנים שנעשו לו על מלי משא
ושבה בתנים מב לחלן להם אלוהר
ומנעים ולעקור השולחן בתנים קודם
ומלילה ומוטמן מיה זה מיר זה בנים ש
שישאולו לה שמעה כל ושנים כראוהר
לא ואל כל האוכה כמשר ופל ולשיעני
ואכל ושהה בהסיבה דרך מרות ולאחר
ופל עשים חייבי ב לטמאים ואפי עני
המתבנים מן הענקה שאינר כל כמה בני
בסעדת מין מי ופל עני לא ואכל ער
שיסב ושה השולה ונביה הבבה ואחות
מין ונביה ומן ומל מבנו ושאם אינם
לא יסבו לא ראשות הבוב והבל בבתי
מין אין אל שבת ומנו מין זו הבנה אחר
הסבה בבתי מינה ובשמיה ל בסמנים
ובשאר ומלאתו הנים ב ושובה; ל טמא
מאנש שהבה השרה עד יבה ומבנים
לפי השולה. שמתן מי לא מנו מי הא
ומנו מי ל טמא שלב ולכל בה מבו
ומנו כבן הטמא שלבה מה מיה. ולכן
שלנו ומבנו לא ישתה אחרת אינה
מבדי סופרים אר לטים ובבה ומעשה
יבה הגדים אל בבנו לא ומלחין ו

ומרסן ונתן בם חומץ מהבלן הנמצא
בתבלין כל שיש בתבלין ע"י מה מתרש
ועשוהו ויכל מצות של שיר השירים
בברכה מתנה ונתן חומץ תמר ביומיה
מוקדים ששקר ששם על הקרן והחוץ
הקיר יכי לתמוך שעדיין מתחזק ועב
מרי לעשים וכיושל מיכ ניל מערך נעל
ועשוהו לך זכר לחם ונל לכל מלוכדים
שלכיכך עשהו עב מתולה ובשעת
מכול מתנן בו משקין והוי כמי וכלי
מדברי סופרים אוכל כולל מלאוכל מין
שם קרבן פסח מאד ובמנחה הוא הכין
הכזרם ומשלשן ומחיה ומרחכיה ומלוח
וכל כמיה ומאחר מהן ומנמנהם ולחיך
הן ומאכו בחלקן ומכל יבשו שלקן מן
בכשן מן בשלן מגלו לו מאמר בתנאים
בני הגיעי שמין ולהם מי שיש מהם הלל
עמצין לכל הכנסת ומוכ בראשונים ולוכן
לאכל ומזמנין ומין ומאמר עכ סוף מיכ
מרם ומעוק בהלוצה בפסח מוכ כיכ
ובן מעמין כמן ובן מתל כיכ ובן מלוי
תלמיד: **בד** זה הסדר מעשה כשו
ובמל: בעלה: מטל תמלוכ
ידו מוחר ובכוך הכרכה מלך ומכב עם
בני כיכל ומקדש הקדוש בה שבמדבר
בהלוכת הרוש ומשתה כל מוכר מלמו לו
לוכל והוא מכ מכ מעשה ומכרך ברכה
אמנן שלשה כל כוסות הקיבל ומכו חד
שבבה מעמה לכר כוס שני שלא יכרך
מחדש שבכעת האומן מעמו ומה בכיעב
השקה ובנמן מעמו מעמו והוא ששתה
מכ מכעמה: ומעלמה ומכרך מגל ה
הגעלה שלמ ומאמרו מדן שהם שבת
הראשון ומעשהן מהלה ומקח מכהוה
ומעבר בכנכרכל ומכרך כלם הכורה
ומעבל בכי מלה ולמ בהכוסה ובמן שמן
המעמל עב עבל שבל לו מלמו מעמן כמה
ומוכ אמן לו מלי מלה ומכרם ומעשה מוכלו

כשכת והמיומ כתב טבל מה מומאת
ומין מכיל בשת מהקרקות האלה שמן
מה כי מום והכיר ולו מכרך מחמיו מל
בבשולי מום לא מוכל כמיהו המומים
ומכרך בשת לכל מחר מוקקומאלה:
ומוכר כל מכמ לכל הקבה עם הכ מכמ
כל מבשלים: ומלו המלכלו והמומים
שהם שני מכמ בשר מוכר כבר ומסמ
ומחר ומנגה מכל הכל מלומדים
מל בכרכיב דבמדבה הוא המוכל בנמן
ובכשלו מוכל בשבה לו שמן מה כי
מם לכבמן והמשלה הקמה ומלבר מן
שהשה מאי מל מהבל המקום שמבל
ומכל מלי מבל מבה חן חנו מלמן
מולם: כל פסח במומים שבת מן מבל
כי מום מבשל מוכר בנמן מנבה לל
מחה שבת ומם נשמט מעם המה
לה מבר מלל בקשה כל מעמ ומבכ
לעשות מבשמן מוכר בנמן ובמי
תבה שמכמן המומים מוכר בנמן
עליהם מם מבמה ומבכ לבמן מבה
מבשמה ומבה שבמה ומבה שלמומת
ומן המה מבמה הבמה כל מבמ
המבמה מבמה מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ

אוכלין חדין ומיעה כי
הוו מיעה חס ירעין
הלילה הזה כל הלילה
ועוקר שכשיורו הלילו
נגדי יום מוכלין חסרי
ולא הוו לשה מדיות
הוו חלוי לשה שאר
ירקות:

עברים עוה השיורה

ומיעוט כולה שנו זמוס ישאולו כבר מוחר
מכאן ילון ומאו עברים המינו כל ומס
מין שאול אמרו: מה עשתה הלילה
הזה מכל הלילות שכל הלילות אנחנו
אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה כולו
מצה שכל הלילות אנחנו אוכלין
שאר ירקות הלילה הזה מרור ש
שכל הלילות אין אנחנו מטבילין
אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי
פעמים שכל הלילות אנחנו אוכל
בין ישבין בין מסובין הלילה הזה
כולנו מסובין: עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוציאנו יי אלהינו משם
ביד חזקה וכמרוע נטויה ובמורא
גדול ובאותות ובמופתים הוציאנו
הקב"ה אותו ואותנו מאז
היינו אנחנו ובנינו ובני בנינו ושאנו
הייתי לפרעה במצרים אפילו כולנו
חכמים כולנו נבונים כולנו יודעים
את התורה מצוה לספר ביציאת
מצרים של המספר ביציאת מ
מצרים הרי זה משובח: מעשה
בר' אליעזר בן עזריה ורבי אלעזר
יהושע בן עקיבא ורבי עזריה שהיו
מסובין בבני ברק והיו מספרין ב
ביציאת מצרים כל הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע
זמן קש של שחרית: אמר אליעזר
בן עזריה הרי אני כבן שבעים
שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת
מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא
שנאמר למען תזכור את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך הימים
כל ימי חייך הלילות וחכמים אומרים

בכן שבעים שנה
הה היה כשיתמנו לו
ביציאת מצרים לומר שיאמרו
שיאמרו לשון בר
ברשה ומשנה שלבן
אמרו אמרו לה שהה
שיה היה הראשון
ל והכיולך שהיו
ומשיה ומהכים מחי

לם זה כלומר שיהא מזכיר ביציאת מצרים בכל הימים
ליך ולהבא על הראשונה מקבלתו כלשון אומר ולשון מעשה
ומי שנתן ומחבל אחרונים. והתלה שבני עלי ומבני שמאל
מרשע כל בן נבר ומאלעל ומהנעלה כל בר בשה בשמאל

ימי חייך העולה הזה כל הבאים ומן
הראשים: בימי המקום כיצד הוו כל
שמו כיצד הוא שנתן תורה לעמו
ישראל בעבר מדבר בעם רבה וקדרה
מחר הכם ומחר רשע ומחר הם ומה
שאינו ומה לשאול: הכם מה הוא מן
מה העדות והחוקים והמשפטים
אשר צוה ה' אלקינו אותנו ואף אתה
אמור לו כהלכות הפסח אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן: ר' שמעון אומר
הוא מן מה העבודה הזאת לכם ולפי
שהוציאו עצמו מן הכלל כפר בעיקר
ואף אותה הקש אותו שיני ואמור לו
בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים
לי ולא לו שאילו היה שם לא היה
נגאל: הבא מה הוא מן מה שמאת ומן
ומאמת אלין בחוזק יד הוציאנו ה'
ממצרים מבית עבדים: ושמנו אנו
ושולחתנו לו שלא נגאלנו לבד
ביום ההוא בעבור זה עשה ה' לי
בצאתי ממצרים יכול מלמע הלא כבר
ההאן מן ביום ההוא יכול מבעוד
יום תלמוד לומר זה לזכר מאמרתי לך
מלמע בשעה שיש מצה ומרור מונח
מוכנים לפניך: מתחלה עובדי עב
ה' אבותינו ועכשיו הרבנו המקום
לעבודתו שנאמר ויאמר יהושע אל העם
כה אמר ה' אלהי ישראל מעבר הנהר
ירדו שנו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים: ואקח את אביכם את אברם
הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען
ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר

שעיר לשלח אותו ויבוא כו׳ וכתיב וידו
מיניה ב׳ כך שורר הכתוב
לישר׳ בא׳ בש׳ שהם חשבו לעות
הקין כמה שרש׳ מל׳ ובראם ויעבו
בבריות בין הבתרים שב׳ ויאמר לאברם
ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום ועני אותם ואברע
מאות שנה וגם את הגוי אשר יעבדו
יענכו דן אני ואחריכן יצאו ברכוש
גדול. ר׳ הי׳ שעמדה לאבותינו ולנו
שלא אחד כלבד עמד עלינו לכלותנו
אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו
לכלותנו והקב׳ מצילנו מידם: מנין
ולדר מה בקש לגן היומאי לעשות
ואבא ב׳ מבית שמעיה לא גזר אלא על
הזבים לגן בקש לעקור הבל שבאיומי
אובר מבי יוד מיניה ליגר שם ב׳
בייתי משע יהי שם לגי גדול ועצום
רב. יוד מיניה אוטם על בי הל
הדבר ויגי שם אלוד לגר שם ב׳
ולשתבע שם אלוה לגר שם ב׳
לבי בחיבן כחול ב׳ אין מיעה לאין
משה לעבריך בחיבן כעפר ועמה שני
נו עבריך בחיבן בשן כאיתי מעבר:
כלה ב׳ בשבעים נפש ירד אבותיך
מיניה ועמה שמך אלהיך כב
בכבבי השמים לרב. יהי שם לגוי
גדול גדולה שהיו ישר׳ מיעיטן שם
גדל ועבלה ב׳ ונגי ישר׳ מנו ושנעל
ויבט לשעבדו ובראר מיוד ותאלמו
הדיון אתם: ויבא כלה ב׳ בבבה
כעבה השרה נתתיך ותבבי ותבבלי
ותבוא בעבי שלום נבוא ושעבד מלה
אות ונבוה ועמה: ויבעל מותבו

המיעיים בגלה ב׳ הבא בתבבתה ו
ל מן יהבה והיה כי תהיינה לאלה
ועמו. גם היום על שנייה ועלה בנו
עלה מן האדמה. ויעבדו כלה ב׳
ואש עשתו בסבותם ויכן עני מסבל
לתבעה אות פיתם ואות רעלסם:
ואתם עלינו עבודה קשה כלה ב׳
ויעבדו מיעיים אות בני ישר׳ בפרך
ומעבה אל׳ אלהיכם ושמרתם אלהיכם
ואכלו אות עשיהם ואת עמלנו ואת לחצנו
ומעבה אל׳ אלהי מרתנו כלה ב׳
ויהי בימים הרבים ההם ואת מלך
מיעיים ויאנחו בני ישר׳ מן העבדה
ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן
העבדה: וישמע אל׳ את נאקתם ב׳
ב׳ ושמע אל׳ את עוקתם ויזכר
אלהים אות בריתו אות אברהם אות
יצחק ואת יעקב: ואכל אות מעמנו
אל׳ פרשות דרך מדין ב׳ ואכל אות
אות ישר׳ ואת אלהים: ואת עמלנו
אלו הבנים ב׳ כל הבן הילוד היאורה
תשליכהו ואל הבת תחיון: ואת
לחיצם אל׳ הראה כלה ב׳ גם ראיתי
אות הלחץ מצרים לחיצם:
אותם: ומעבדים אל׳ מעבדים כבד
חזקה וכזרוע נטויה ובאותות ובמופתים:
ומעבדים אל׳ משה אל׳ ב׳ אל מלאך
אל׳ אל׳ שרף אל׳ אל׳ אל׳ השליח
אלוה הלך בכבדו ובעצמו ב׳ ובריתי
בארץ מצרים בגלה ב׳ ובכתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד
בהמה וכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני אל׳: ועברתי בארץ מצרים
בגלה ב׳ הזה אני אל׳ מלאך והכתי
כל בכור אני אל׳ שרף וכל אלהי מצרים

ברוך שור הבשמתו
שעמדו לכבד עליהם
שזה כתיר לאבדה
מיניה. ויהי שעבר
כי הבטחתו. על פי
הדבר שב׳ ומבר מלך
עבד. ויעבדם בעוה
מעמנו שעמדו עליהם
מה שב׳ הענוי לר
מעמנו. אל׳ אל׳
ובכתיב ובכתיב ב׳ שב׳
שב׳ מבבתה בגלה
ויעבק הגלו קול עבר
מאד לעבדה ומאד
לעבדה. מעמנו מה
מעמנו אל׳ אל׳ אל׳ ב׳
שעה אל׳ אל׳ אל׳ ב׳
שמה פרשות דרך
מדין ב׳ אל׳ אל׳ ב׳
כל הארץ. שב׳ ויהי
אלהים מתבני. שרש
מה עמנו שיאבד
שלבשלון מבריה
ובבה. שעלינו שהם
שהבטיח הקדוש ברוך
שב׳ מדה לשמו אל׳

מעשה שהשיב אין ולא השליחיני
מ"מ הוא ולא אחר: ואמרו בגיטין
בכון העולמים במיניים סדרן עניות
תשעים ואחת וכבוד של אמיתי
חבלה מהם מלאכי אש מהם מלאכי
דבר מהם מלאכי זיעע מהם מלאכי
רפואה ומלחמה אחת לעני שנאמר
ואתה אמרו לעניו דבורו של עולם
והלא אין בשר ודם בשיורי בשלחן
מלכים ובעבור מקיבץ ואמר כי שלא
מיעו עשר כעסו ואתה הוא מלך
מלכי המלכים אין הוא שאומרים
עבריך ובני ישלל בני מאיתך עד
ונעשה נקמה במיריים אז נלהם הנחו
מ"מ נעשה אין בני שאין רשעי מ"מ
נתקרבה עד שאורר אנו בעשרים ואחת
ואעשה נקמה במיריים: בא
חיקה אז הדבר נגלה שנ"ב הנביא
היה במקנך אשר בשדה בסוסים
ובחמרים ובגמלים בבקר ובצאן דבר
כבד מאוד: ובאורע נגויה אחרים
שנ"ב מרבו שלופה בדרך נגויה על
ירושלים: ובאורע גדול אז נגלה של
שכינה שנ"ב אנו הנסה אלהים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסות באותות ובמ
ובמופתים ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדולים כנגד אשר עשה לכם
מ"מ אלהיכם במיריים לעיניך ובאותה
זה המשה כמה שנ"ב אותה המשה הזה
תקח בידך אשר העשה בו אותה האותות
ובמופתים זה המטה כמה שנ"ב אותה
מופתים בשמים ובארץ כמה ואש:
ואמרות עצמן: הבן אחר ביד חזקה
ובזרוע נטויה שתים ובאותה שתים
ובאורע גדול שתים ובמופתים שתים

מיכר הוא ינרך ל' יהוה
מרת סיינען שהיי
ין כתובין בר בסף
הלוב.

אלו אשר מכות שהביאו הקב"ה על המיניים
במיריים אלו הן כמה ינברדע בכים עוד
דבר שהין ברד ואבנה אשר מפת בטריות
ל' יהוה היה נתן בהם סימנים ומופת
עגלש בלוחב: ל' אמר הקולא אז נעצין
שלקו המיניים במיריים עשר מכות
ועל הים לקו חמשים מכות: במיניים
נהגו אז ויאמרו התרעומים אז פרעה
ומצבע הים הוא זה: ועל הים מהו
אז ויאמר ישלא אתה הוא הקבה אשר עשה
מ"מ במיריים ויאמרו העם אותה ויאמינו
ביי ובמשה עבדו: מה לקו במיריים
עשר מכות במיריים לקו עשר מכות
ועל הים לקו חמשים מכות: ל' אמרו
אז מעיין שבו מכה ומכה שהביאו הקב"ה
על המיניים במיריים היתה של ארבע
מכות שנ"ישלח בם חרון אפו עברה ועזם
ומצוה ומשלחת מלאכי רעים עברה אחת
ועזם שתים ומצוה שלש ומשלחת מלא
מלאכי רעים חמש ואמר מעתה במיריים
לקו ארבעים מכות ובים לקו ומאתים
מכות: ל' אמרו אז מעיין שבו מכה ומכה
שהביאו הקב"ה על המיניים במיריים היתה
של חמש מכות שנ"ישלח בם חרון אפו
עברה ועזם ומצוה ומשלחת מלאכי רעים
אחת עברה שתים ועזם שלש ומצוה
ארבע ומשלחת מלאכי רעים חמש:
ואמרו מעתה במיריים לקו חמשים מכות
ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות:
מה מעלות עמדות ומקום עליו:
אלו הנביאים במיריים ואם עשה בהם
שפטים ביי: אלו עשה בהם שפטים
ולא עשה באלהיהם ביי: אלו עשה באלהיהם
ולא הרג בנביאיהם ביי: אלו הרג בנביאיהם
ולא נקם לו מאומה ביי: אלו נקם לו מאומה
ולא הרע לו אותם ביי: אלו הרע לו

היום ולא תבערו בתוכו לחרבה ולא שיקע
תניינו בתוכו ביום: ולא שקע עניינו
בתוכו ולא סמך ענינו במדבר ובעלו
שנה ביום: ולא סמך ענינו במדבר
ובעבור שנה ולא הוציאו אותם
ביום: ולא הוציאו אות ולא נתן לו
אות השבת לדיום: ולא נתן לו אתה
השבת ולא קרבנו לפני הר סיני ולא
נתן לו את התורה ביום: ולא נתן לו
אות התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל ביום:
ולא הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לו
אות בית הבחירה ביום: עליאות
בנה ובנה שובה כפולה ומוכפלת ויקר
שהוציאנו מן מצרים ושנה בהם שפעו:
ובאלהיהם והיה כמו יהוה ונתן לו אות
מאיים וקרע לנו אות הים והכניסו ב
בתוכו לחרבה ושקע עניינו בתוכו וסמך
ענינו במדבר ובעבור שנה והוציאנו
אות המן ונתן לו אות השבת וקרבנו לפני
הר סיני ונתן לו אות התורה והכניסנו
לארץ ישראל ובנה לו אות בית הבחירה
לכפר על כל מעלותינו: הכן גם לאחר
זו כל שלא ה שעשה כמו ה הלל ה
בפסח לא יצאו ידי חובתו ולא הן פסח
מצה ומרור: פסח שהיו אבותינו
אוכלים על שום מה על שום שפסח
המקום על בתי אבתינו ישראל שב ומחה
ובנה פסח הוא ה אשר פסח על בתי
בני ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחו: ויקד מצה
ומרור: מצה זו שאנו אוכלים על שום
מה על שום שלא הספיק בצקתם לבות
והחמיץ עד שגאלה עליהם מלך מלכי
המלכים הקב"ה ושלם שב ויאפו את הבצק
אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות

כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו
והתמהמה וגם צידה לא עשו להם:
ויקם הלוי ומר: מרור זה שאנו
אוכלים על שום מה על שום שמררו
המצרים חיי אבותינו שבמדינו את
חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים
ובכל עבודה בשדה אשר עבדו בהם
בפרך: בכל דור ודור חייב אדם לראות
עצמו כאלו יצא ממצרים שב והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה ע
עשה ה לי בצאתי ממצרים לא את
אבותינו בלבד גאל הקב"ה אלא אותנו גאל
עמהם שב ואותנו הוציא משם ואש
הבינו אותנו אל הארץ אשר נשבע
לאבותינו: ויגבה כל אדם כיום ויאמר

לפיכך

אנחנו חייבים להודות
להלל לשבח לפאר לרומם
להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו
הוציאנו מעבדות לחירות ומיגון
לשמחה ומאפלה לאור גדול
ונאמר לפניו שיר חדש הלוויה:
הללויה הללו עבדי ה הללו את שם ה
יהי שם ה מבורך מעתה ועד עולם
ממזרח שמש ועד מבואו מהולל שם
ה רם על כל גוים ה על השמים כבודו:
מי כה' אלהינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ:
מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון:
להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה: ביציאת ישראל ממצרים

ביה יצחק מעם לועז: היתה יהודה
לקדש ישראל מאשם והיו היום ביום
ויעזב הילדן יסוב לאחור ההריסה קרקו
כחלים בצבעת כבני יעקב אלה לך היום
כי תעזב הילדן תסוב לאחור ההריסה
הקרקו כחלים בצבעת כבני יעקב
אלפני אדון חול הארץ ולפני אלוה
ישראל כי ההבני היער ועבר מים חלמיש
ואעשיבו מים: ואוה כעל הכלים: כמן
ותה לי אלהים אלה אשר בעולנו ובעול
יות אבותינו מאמינים הנעשה הלולה
היה לאכול כי מיה ומבור כן לא אלינו
נעשו לאמעים ולבלים ואמרים לא
הבאים נקרותינו לשלום שמחים:
בבנין עריך ששים בעבודתך ואנחנו
שם מן הנפחים ומן הזבחים ונשי
ובשיגבו כאים עליקיר מזכחך ולעין
ועדה לך שיר חדש על גאולתנו ועל
פדות נפשינו כלה אל ישראל: ובו
כוחו כי הנקמן ישלם ומן ישיב
לשלוך לשאול כלה: כאשר לי כחלו
כרמים ולא יבדר על הנקמן כי כרמים
הלילן ולא יבדר ולא שעה ידיו ואיך
הפעיבה כי אשה ובעיות ידיו:
בבשאלה כאשה ובהתחלה ובוקבה
ראבה והלולו מסה בעמאה ולא בקב
כל הקשבון ובשיבון לשאלה בקוה כאה
ביאיהם היה מחרבן הקבה ובקשו
לם כאמוך ומון לא אוכלה כי בל ישראל בל ישראל
מכל עדה שבלון על הקבה עשה ביסה
הראשון יעבוד הכל לשאול ביסה: ולוקח
הבעל הכיסה הראשה הכעשה ומחת
הקשלאה ובבבך לא שבקהם הלולים
ומחר בל אלהנו של ובקרא מאבה ובשבע
[illegible] ראבה זה הבית
[illegible] כרכבה של מלכות
[illegible] אבה ובבר ולדור
[illegible] ומחר בביה הלולות
[illegible] בחרוסת האמרה

המלאכה ובבבך מלכה על מלכות מאבה:
ומחר ומון ובבבך בכל כבבה
מלחמה מבאה ומלאה שמאים בלולים
הבה כמן לאו מן כלאו הבי בבבים
הכמים כמלך הבעלה הבי ע לומר
שהיה ובבבך בחלה על המבדה
כמבה הבבלה ועל מלכות מאבה
ומחר ומון ובבבך מלכה בבבה
זה מבולה הבבבך השני בבבה
על הבבבה הלו מבבבי הבלה ומחר
הלולים בבבבה הבבבה בכל
מחר ששון בבבה לבבו הבבבה בבבה
הבו מחבה אבל הבבבה שהבבבה הבבה
הבי ובשה בבבבה הבבבה הבשה
הבה לבבו בבבה לו הבי מבבלה: ומחר
כך מבבה הבלו בבבה ומבבן שבה מבבה
ומבבל בחבבה בבבבה לו הבבבה הבבבה
ששבה בחבבה לו הבבבה הבבבה בבבבה
הבבבה בבבבה לבבבה בבבבה אלה בבבבה:
ששבבן עבבבה לבבבה בבבבה ומחר בבבבה
בבבבה ומחבבה זה בבבבה לבבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה

השלישה לבדה לא חרשה את הלא לזרעי חול
הדגן ולא שאת הרוח יתפת הל הוא מעניני
ושקיעה עשוים קפוי. ואחר אוכל כל מעשיו
ומעשי כאותם קטן לכשנן שעה מעה בפנו
שהאדם בזמן היה האדמה אוכל כל פרי עד
הדגן לא אוכלים ן ולא שבח ולא אפלו
תקון יפני בנוסח זה חדן ומאיעה שאוכל
הל מאמר שלנו שעשיר בתקון אוכן של
מעמר האדמה הוא כי יש ראיות שמאכיכן
ואתמיל הבדיל מעיר ואחרים ולא אחר
ואחל הזקון אחר חגנו בשבו באחרים
הפסח שמיגן עולל אחר חגנו הוא נדמו
ושעל כלם כתוב הסעודה שוב לו אולת
מקולון כל יומי כל נבי פסח נדמו לו
יאכלו אוכל אם לו שני כלם אבלן מקולון
ואחר כן אולל יגן בלא ברכה שיגים מלל
מאוכלו ברכות ולברכה ואחרן כלם שני
לברכת הלחן ובכל כלם הקבן ושבת ואחר
כן על הגפן ולא יתחבר כן שלשתי לבניני
שלא ישתבר ויטבח לגאר סדנו אבל כן
שאר הבנות אם הנה לשלת שתה
דין שבתוך הסעודה אינו משתבר ומקום
האדון מזן מעלות לשתבר ואחר כך ומזון
כולם בבניני ואחר

שפך חמתך על

הגוים אשר לא
ידעוך ועל
הממלכות אשר בשמך לא קראו
עליהם שפך זעמך וחרון אפך תשיגם: תנה
עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: תמח
להם מספר מן החיים ועם צדיקים אל יכתבו:
ברוך אתה יי מגן אברהם:
ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרות את ההלל:
ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר
לא עשנו כגוי הארצות לא שם חלקנו כהם
וגורלנו ככל המונם: אנחנו כורעים ומשתחוים
ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים
מעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד
אמת מלכנו אין זולתו כדבר שכתוב בתורתו
וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים מעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל
כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו
יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כולם את
עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד: כי
המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
כדכתוב בתורתך יי ימלוך לעלם ועד: ונאמר
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד: ונאמר ועתה יגדל נא כח אדני כאשר
דברת לאמר: יי אדון לכל הארץ אלהים אמת
אמת אמת אמן אמן אמן

ה׳ כי אם עבדך אני מעבדך בן אמתך
פתחת לאמרי׳ לך אזכה ידה תוכה
וכשם ה׳ מקרוב אבי ה׳ אשלם נדרה
נא לכל עמו׳ בחצרות בית ה׳ בתוכי
ירושלים הללויה׳ הללו ה׳ כל גוים
שבחוהו כל האומים׳ כי גבר עליו
חסדו ואמת ה׳ לעולם הללויה׳
הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו׳
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו׳
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו׳
יאמרו נא יראי ה׳ כי לעולם חסדו׳
מן המצר קראתי יה׳ ענני במרחב
יה׳׳ ה׳ לי לא ארא מה יעשה
לי אדם׳ ה׳ בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות בה׳ מבטוח באדם׳
טוב לחסות בה׳ מבטוח בנדיבים׳
כל גוים סבבוני בשם ה׳
כי אמילם׳ סבוני גם סבבוני בשם ה׳
כי אמילם׳ סבוני כדבורים דעכו כאש
קוצים בשם ה׳ כי אמילם׳ דחה דחיתני
לנפל וה׳ עזרני׳ עזי וזמרת
יה׳ ויהי לי לישועה׳ קול רנה וישועה
באהלי צדיקים׳ ימין ה׳ עשה חיל׳
ימין ה׳ רוממה ימין ה׳ עשה חיל׳
לא אמות כי אחיה וספר מעשי יה׳
יסר יסרני יה ולמות לא נתני׳
פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה
יה׳ זה השער לה׳ צדיקים יבאו בו׳
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׳
אבן מאסו הבונים׳ היתה לראש פנה׳ מאת ה׳ היתה
זאת היא נפלאת בעינינו׳ זה היום
עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו׳
אנא ה׳ הושיעה נא׳ אנא ה׳ הושיעה נא׳
אנא ה׳ הצליחה נא׳ אנא ה׳ הצליחה נא׳
ברוך הבא בשם ה׳ ברכנוכם מבית ה׳׳
אל ה׳ ואור לנו אסרו חג בעבותים
עד קרנות המזבח׳ אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך׳ הודו לה׳ כי טוב׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא ישראל׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא בית אהרן׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא יראי ה׳ כי לעולם חסדו׳
ויגע הסלע׳ הלו כל סביב׳

בין המשרר הראותי לה׳ עשר באמרם
יה׳ ה׳ לי לא ארא מה יעשה
לי אדם׳ ה׳ בעזרי ואני אראה בשנאי׳
טוב לחסות בה׳ מבטוח באדם׳
טוב לחסות בה׳ מבטוח בנדיבים׳
כל גוים סבבוני בשם ה׳
כי אמילם׳ סבוני גם סבבוני בשם ה׳
כי אמילם׳ סבוני כדבורים דעכו כאש
קוצים בשם ה׳ כי אמילם׳ דחה דחיתני
לנפל וה׳ עזרני׳ עזי וזמרת
יה׳ ויהי לי לישועה׳ קול רנה וישועה
באהלי צדיקים׳ ימין ה׳ עשה חיל׳
ימין ה׳ רוממה ימין ה׳ עשה חיל׳
לא אמות כי אחיה וספר מעשי יה׳
יסר יסרני יה ולמות לא נתני׳
פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה
יה׳ זה השער לה׳ צדיקים יבאו בו׳
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׳
אבן מאסו הבונים׳ היתה לראש פנה׳ מאת ה׳ היתה
זאת היא נפלאת בעינינו׳ זה היום
עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו׳
אנא ה׳ הושיעה נא׳ אנא ה׳ הושיעה נא׳
אנא ה׳ הצליחה נא׳ אנא ה׳ הצליחה נא׳
ברוך הבא בשם ה׳ ברכנוכם מבית ה׳׳
אל ה׳ ואור לנו אסרו חג בעבותים
עד קרנות המזבח׳ אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך׳ הודו לה׳ כי טוב׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא ישראל׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא בית אהרן׳ כי לעולם חסדו׳
יאמר נא יראי ה׳ כי לעולם חסדו׳
ויגע הסלע׳ הלו כל סביב׳

נסך בד עמי. המוניאו ומחניה בסדר
פסח כך עשה. קדש ושתה כוס הראשון
ויטבול שניה. ויקח המצה ומרור ויברך
ושתה כוס שני. ויברוך ברוך ה׳ נא
המוציא ועל אכילת מצה ומרור ויטרל ויטרק
של המרור ויכרוך כהלל ויעשה כן בכל
בחגים וכן בפיטם הזהרונה ויקדש
סעודתו ויברך על מזונו ושתה כוס
שלישי. ועל הרביעי. אמר הלל ושתה
ומחר יוכל לברך שני. ויברכו ברכת המזון
ושתו כוס ועל הרביעי. אמר הלל
ויברך ושתה שלום מוסרו לשרת אלוה
בין שלישי לרביעי. ומה יש עוד כתר
שלישי לאמיר שם הלל. אמור הלל ונם
יברכו ושתו ולו היו ומשתכל ומסתכל
בכתב לו יפיק לקדש בכתב אחר ואם
יעמיכן לו יקדש ולו. שתה ועל הקיקר
יברכו הם כבר ושתו וברכו המוניאו
ומחילה מיתה. יהו לברך והמוניאה
ולו. ואכל הוון ק של המרור הזאת
וחובה מצה שיאכל מוניאו מכל בעב
הקיקר לו יברך הם והם. יברכו כסדר
המזון והלל כבר ויכלון בי שמן ובן
על הגפן ועל פרי הגפן עד מחר כוס
כבשב וכן עהב כלה. ומחר עשול ראשון
אינו מברך לבפיוף בומן נפר הבכי
שלו יברך בשבוע שני כבלה ובפרבה
מברך לוס שני ולעשה מינה לרוס
שתקנו ויעבה לו מבח דעבדים ועשו
ולו נבי ברכה ולוות שהברכו על
הגפן על כוס ראשון פרי האבן מצה
דעבדים הם ברכה אלו לו מסח מוך
יברך על הגפן פרי. ובדרך פעם שניה
הוי ברכה לבטלה. ויש שמוניאל ועשה
ועשוה בומוניאל מעשה להתקלל ואחרו
ולבדך המוניאו והבל הוון בעני הלל
משה מלוגרים בחין הפסק בי אם כוס
המזון לא עברה. וכפוי בין שתיה
ושתיה ולו תבלה ואבל:

נסך בד עמי. המוניאו ומחניה בסדר
פסח כך עשה. קדש ושתה כוס הראשון
ויטבול שניה. ויקח המצה ומרור ויברך
ושתה כוס שני. ויברוך ברוך ה׳ נא
המוציא ועל אכילת מצה ומרור ויטרל ויטרק
של המרור ויכרוך כהלל ויעשה כן בכל
בחגים וכן בפיטם הזהרונה ויקדש
סעודתו ויברך על מזונו ושתה כוס
שלישי. ועל הרביעי. אמר הלל ושתה
ומחר יוכל לברך שני. ויברכו ברכת המזון
ושתו כוס ועל הרביעי. אמר הלל
ויברך ושתה שלום מוסרו לשרת אלוה
בין שלישי לרביעי. ומה יש עוד כתר
שלישי לאמיר שם הלל. אמור הלל ונם
יברכו ושתו ולו היו ומשתכל ומסתכל
בכתב לו יפיק לקדש בכתב אחר ואם
יעמיכן לו יקדש ולו. שתה ועל הקיקר
יברכו הם כבר ושתו וברכו המוניאו
ומחילה מיתה. יהו לברך והמוניאה
ולו. ואכל הוון ק של המרור הזאת
וחובה מצה שיאכל מוניאו מכל בעב
הקיקר לו יברך הם והם. יברכו כסדר
המזון והלל כבר ויכלון בי שמן ובן
על הגפן ועל פרי הגפן עד מחר כוס
כבשב וכן עהב כלה. ומחר עשול ראשון
אינו מברך לבפיוף בומן נפר הבכי
שלו יברך בשבוע שני כבלה ובפרבה
מברך לוס שני ולעשה מינה לרוס
שתקנו ויעבה לו מבח דעבדים ועשו
ולו נבי ברכה ולוות שהברכו על
הגפן על כוס ראשון פרי האבן מצה
דעבדים הם ברכה אלו לו מסח מוך
יברך על הגפן פרי. ובדרך פעם שניה
הוי ברכה לבטלה. ויש שמוניאל ועשה
ועשוה בומוניאל מעשה להתקלל ואחרו
ולבדך המוניאו והבל הוון בעני הלל
משה מלוגרים בחין הפסק בי אם כוס
המזון לא עברה. וכפוי בין שתיה
ושתיה ולו תבלה ואבל:

כי לו נתה כי לו. אתה מודה בתלוב.
ברוך בהלכה. ובחיי אמרו לו לך
ולך לך כי לך ולך אף לך לך ה׳ המלוכ.
כי לו נתה כי. מקשי בתלוכה הזה
בהלכה: ובהמבל אמרו לו לך
ולך כי. כי לו נתה כי. ובחיי בתלוב
חסין בהלכה. ובפרוי אמרו לו
לך ולך כי כי לו נתה כי. יחיד בתלוב.
מתה בהלכה. ועתה אמרו לו.
לך ולך כי. כי לו נתה כי. סביב כל
בתלוכה. עבד בהלכה. בהיין אור
אמרו לו. לך ולך כי כי לא נתה כי.
יעיק בתלוכה. הכוש בהלכה.
בחיין אמרו לו. לך ולך כי לו
נתה כי. שתל בתלוכה. בהיף
בהלכה. לחיין אמרו לו לך ולך כי
כי לו נתה כי. לעוז בתלוכה.
לעין בהלכה. לבין אמרו לו.
לך ולך לך כי לך לך לך אף לך
לך ה׳ המלוכה:

הלכות חול המועד פא

ירושלים שכין בראשון ושמיני של פסח
ובסוכות בהמיה חולו של מועד וחייבי
בשחיטה ואוסרין בהנאה ובענינה
יוצא לא נפקיד תלמידי חכמים בנמצאים
כאשר יזכור בהלכו מכל בעלה ואומ
והמיחל ובתוב בהם מקדיש קדש והם
אין חגיגה בחקדש העשה כאן
מלאכה היומרה כא שאם ראין
אותן מדרחת שאסורין מדברי סופרים
ובן בלילה בחי חפוזן מלאכה לא
הוים מחלקי בין האבר לשאינו יאבר
והמיה הלא אין הראשון חפצה בעולה
לא מלאכה שאם לא יעשנה יפסיד
ואין בה עורח הרבה כגון להשקות
בירה השלחין שבאו אדם ונאמה
שאם לא ישקה יפסידו לא מלאכת
שבה מיבר ובשישקה לא ידלה
וישקה אין הבלבה אלא מימי נשמים
שאינ שורח בדלאור ישקה אין הא
המעין בין שאינו בתחלה בין שאינה
בראשונה ומשקה בו ולא ישקה בו
המשקה שאינו בה הפסד: הוסך
אדם ושוחטן ובוכן ומלאו חבלאה ובן
בבחול של מועד לא הבבר אם לא
עשה אין מעבר שנוי: ומשלא רוק
מפני הנבלים אבל שלא לעבר ואחר
להתמלא לאין ולאיבן ושאה בשתנו
אין הראשה ובתר בראון שהבעל ובכ
לבבר בא שאסף ואסור לבין ולאחר
מלאכות אלו בדי לעשותן לאחר
אבל שהאו תמי אלו עשה בן בלי
אבקיאין בל מלא בתל. אתראין בלבנים
בנו אחרים לאבר מלאכת אבלו ואין
מעמדין הבן לעשות אחרת מלאכה
בראשל שלא תאבר. הרוצה לחפר
ובוצה בראבלו ואם הוא אוחן מהאיר

אין שאין מהאיר
לאבלו מעתה ו

שיפול לתוך אינו חולה ואחש בבתר אחר
אין שאבלו לבין אחרים בשתה לאבן
מעשה בהאיש בתבירה ולאיב בל ב
מרחיב תבאיתו אלו אה בעלה ואם ומש
בשאינו בלבים ובבנין מנה האבנים
בלא שאחה: קונה בלעאר ודש ואחה
ובאר ושאחן מה שאתרך לאבל בשאר.
ואין ינאך לעות הבאה אחרת בין השאר.
ולבר שלא אדש בפיאה שבל דבר
שאין בו הפסד מעיך לשאתה אבר
לבבש בבשאה שאין ראאין לאבל בלי
בראבר והאאין מובדין: ואם בבא בל
שאבל ואולה הבל. לשאל שבר תאאיה ש
ושעדיים מאבר לאיך האבר אבל לא
שלא לאיך אבלה בשא לא ישן מעבים
לשאתה בן הבבל שאין בבבר לאאה
עבאה אן: לא מלאכה שהן לאיך
האבר עשאן אאבהן בעבנה בן
הבאבין ובאבין ובאבין לאבר בשאן אבל
שלא לאיך האבר מבר. אבל בשלא
בהאבלא מבאל ובבל בבאבר אפל שלא
לאיך האבר בבל בבבר אבל בשאבר
אין לא בשאה אם ראבן אפל לא בבאבים שלא
הבאבל ובבבלו שבבל לבבר הבבר
לבבר לאי שאם בן בבבבל לאבי בשאך אבל
מי שאבל לא בבבר לבבאים שלא בבן הבבן
ובבא בבא השלא בבבר ובבא שבאין שבבל:
בבלשל
עשה לאשך ובאבר אאבר לשבן כל
ישאבל בבבל בבבן לבבן בבלבלו הבבים ש
שבבבל ובבבבל ולבבבר בבאבר שבבבן לא
ואבבבבלבבין ובבבבר לשבבבר מבבבן.
ומבבבין הבבבים בבבל ובשלא בבן הבבל
לבבבל בבבבים לבבבבבבבים שלבבבבבבב